

**PRIMAVERA
SOUND2013**

22 - 26 MAYO
BARCELONA

DOSSIER DE PREMSA

EL FESTIVAL
CARTELL
PARC DEL FÒRUM
PROGRAMACIÓ COMPLEMENTÀRIA
PRIMAVERA A LA CIUTAT
PRIMAVERAPRO
ORGANITZACIÓ I PARTNERS
TICKETS
CAMPANYA GRÀFICA
CITES DE PREMSA
HISTÒRIA
CONTACTE
ANNEX: BIOGRAFIES D'ARTISTES

EL FESTIVAL

Des dels seus inicis, el festival ha centrat els seus esforços en oferir noves propostes musicals de l'àmbit independent juntament amb artistes de contrastada trajectòria i de qualsevol estil o gènere, buscant primordialment la qualitat i apostant essencialment pel pop, el rock i les tendències més underground de la música electrònica i de ball.

El festival ha comptat al llarg de la seva història amb propostes dels més diversos colors i estils. Així ho demostren els artistes que durant aquests deu anys han desfilat pels seus escenaris: de Pixies a Aphex Twin, passant per Neil Young, Sonic Youth, Portishead, Pet Shop Boys, Pavement, Echo & The Bunnymen, Lou Reed, My Bloody Valentine, El-P, Pulp, Patti Smith, James Blake, Arcade Fire, Cat Power, Public Enemy, Grinderman, Franz Ferdinand, Television, Devo, Enrique Morente, The White Stripes, LCD Soundsystem, Tindersicks, PJ Harvey, Shellac, Dinosaur Jr., New Order, Surfin' Bichos, Fuck Buttons, Swans, Melvins, The National, Psychic TV, Spiritualized, The Cure, Bon Iver, La Buena Vida, Death Cab For Cutie, Iggy & The Stooges, De La Soul, Marianne Faithfull o Mazzy Star, entre molts d'altres.

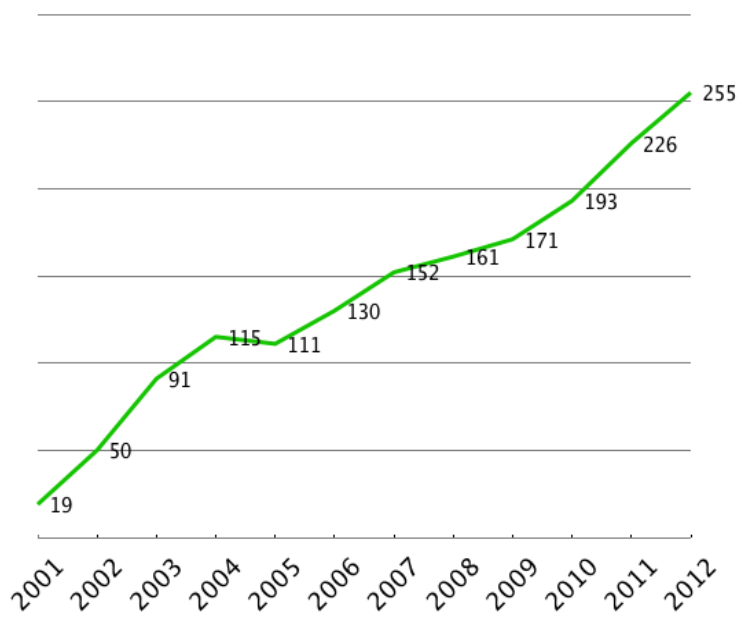
Primavera Sound s'ha consolidat com el festival urbà per excel·lència amb característiques úniques, atès que es desmarca de la resta de macro esdeveniments musicals i es manté fidel a la línia artística, el nivell d'exigència i la qualitat organitzativa de les passades edicions, prescindint de grups de caràcter comercial. La fisonomia del festival i l'ampli ventall de grups representats ha motivat que Primavera Sound sigui un punt de trobada d'artistes i espectadors de diferents generacions.

Any rere any, el festival Primavera Sound ha anat incrementant tant l'assistència de públic com la repercussió als principals mitjans de premsa, ràdio i televisió. Si la primera edició de 2001 va tancar amb una assistència de 8.000 persones, la de 2002 va arribar a 18.000 i la de 2003 va reunir entre els seus espais a més de 24.000 persones, l'assistència de 40.000 persones a l'any 2004 va significar un punt i apart i el festival va abandonar el Poble Espanyol. La primera edició realitzada al recinte del Fòrum, es va saldar amb una assistència de 44.000 persones i uns anys més tard, el 2009, es va arribar a les 76.000 persones. L'esdeveniment, convertit ja en una cita musical ineludible, va sobrepassar les 123.000 visites el 2011 i va arribar a les quasi 150.000 a la seva darrera edició.

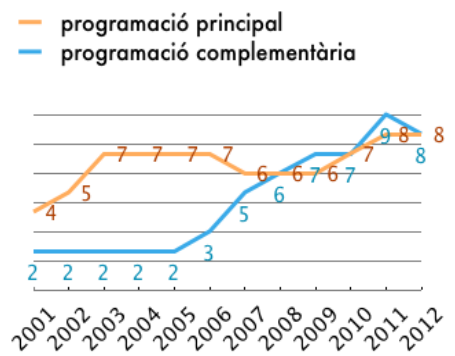
La repercussió mediàtica de l'edició 2012 va ser extraordinària amb 1.450 periodistes acreditats. Els principals diaris, premsa especialitzada, ràdios i televisions nacionals van cobrir àmpliament les actuacions celebrades al festival, considerat per nombrosos mitjans com el millor d'aquell any. Tanmateix, l'interès per part de la premsa internacional ha augmentat de forma espectacular en les dues últimes edicions. Els principals mitjans especialitzats tant de països europeus com de l'altra banda de l'Atlàntic s'han fet ressò de cadascuna de les edicions de l'esdeveniment.

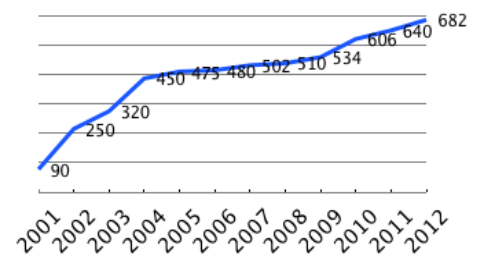
grups

escenaris

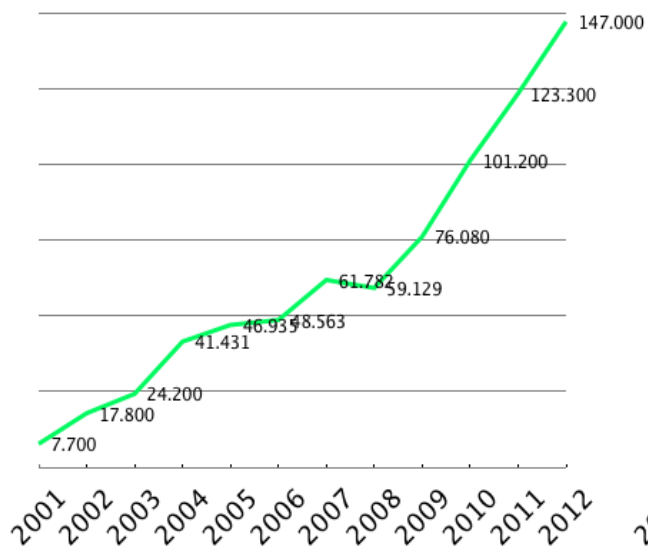

staff

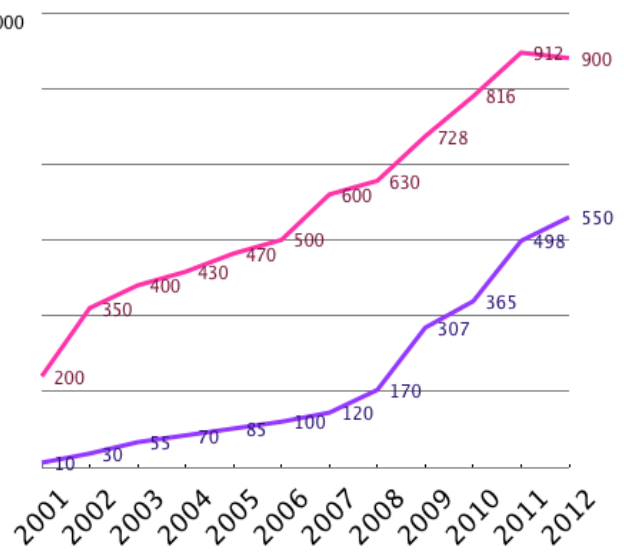

assistència

presència de mitjans

- mitjans nacionals
- mitjans internacionals

CARTELL 2013

PROGRAMACIÓ PRINCIPAL PARC DEL FÒRUM

ADAM GREEN & BINKI SHAPIRO
ANIMAL COLLECTIVE
ANTÒNIA FONT
APPARAT plays Krieg und Frieden
THE BABIES
BAND OF HORSES
BARRY HOGAN DJ
BETUNIZER
BLUR
BOB MOULD
BORED SPIES
THE BOTS
THE BREEDERS performing Last Splash
CAMERA OBSCURA
CAYUCAS
CHRIS COHEN
CHRISTOPHER OWENS
DJ COCO
DJ KOZE
CRYSTAL CASTLES
DAN DEACON
DANIEL JOHNSTON
DAPHNI
DAUGHN GIBSON
DAUGHTER
DEAD CAN DANCE
DEAD SKELETONS
DEATH GRIPS
DEERHUNTER
DEGREASER
DEXYS
DJANGO DJANGO
DINOSAUR JR.
DISCLOSURE
DOLDRUMS
DO MAKE SAY THINK
DOPE BODY
THE DRONES

EL INQUILINO COMUNISTA
ETHAN JOHNS
EXTRAPERLO
FOUR TET
FRED I SON
THE FREE FALL BAND
FUCK BUTTONS
FUCKED UP
GHOSTIGITAL
GLASS CANDY
GOAT
GRIZZLY BEAR
GUADALUPE PLATA
GUARDIAN ALIEN
HEADBIRDS
HIDROGENESSE
HOT CHIP
HOT SNAKES
HOW TO DRESS WELL
JACKMASTER presents Tweak-A-Holic
JAMES BLAKE
JESSIE WARE
THE JESUS AND MARY CHAIN
JOHN TALABOT
JOZEF VAN WISSEM & JIM JARMUSCH
KIEV CUANDO NIEVA
KILLER MIKE
KING TUFF
THE KNIFE
KURT VILE & THE VIOLATORS
L'HEREU ESCAMPA
LA BIEN QUERIDA
LA BRIGADA
LIARS
LOCAL NATIVES
LOS PLANETAS toquen Una semana en el motor de un autobús
MAC DEMARCO
THE MAGICIAN
MANEL
MATTHEW E. WHITE
MEAT PUPPETS
MELODY'S ECHO CHAMBER
MENOMENA

MERCHANDISE
METZ
MOUNT EERIE
MULATU ASTATKE
MY BLOODY VALENTINE
NEKO CASE
NEUROSIS
NICK CAVE & THE BAD SEEDS
NICK WATERHOUSE
NILS FRAHM
NURSE WITH WOUND
OM
OMAR SOULEYMAN
ORCHESTRE POLY RYTHMO DE COTONOU
PANTHA DU PRINCE AND THE BELL LABORATORY
PAUS
PEACE
PHOENIX
PHOSPHORESCENT
PONY BRAVO
POOLSIDE
THE POSTAL SERVICE
RODRIGUEZ
ROLL THE DICE
SAVAGES
SCUBA LIVE
THE SEA AND CAKE
SEAN NICHOLAS SAVAGE
SHELLAC
SIMIAN MOBILE DISCO
SOLANGE
THE SUICIDE OF WESTERN CULTURE
SWANS
TAME IMPALA
TARÁNTULA
THEE OH SEES
TINARIWEN
TITUS ANDRONICUS
TOUNDR
WHITE FENCE
WILD NOTHING
WOODS
WU-TANG CLAN

PRIMAVERAPRO

UCINE - ARGENTINA

107 FAUNOS
GO-NEKO!
NORMA

WAVES VIENNA & AUSTRIAN MUSIC EXPORT - ÀUSTRIA

SEX JAMS

HERMOSO RUIDO - COLÒMBIA

ÁRBOL DE OJOS
TELEBIT

IMI CHILE - XILE

DJ RAFF
LA BIG RABIA
PERROSKY

SOUND FROM VALENCIA - ESPANYA

DESAYUNO
EMMERSON
LIMBOTHEQUE
MOONFLOWER

A BUZZ SUPREME & SFERA CUBICA - ITÀLIA

BLUE WILLA
FOXHOUND
HONEYBIRD AND THE BIRDIES

MUSIC:LX - LUXEMBURG

HAL FLAVIN

DON'T PANIC! WE'RE FROM POLAND - POLÒNIA

PLUM
TWILITE
FUKA LATA

SONICBIDS - REGNE UNIT / ESTATS UNITS

COMPUTER MAGIC
EVANS THE DEAD
JIM COLEMAN

SMALL COUNTRIES BIG MUSIC - TURQUIA / FRANÇA

THE RINGO JETS

NAIVE NEW BEATERS

PRIMAVERA A LA CIUTAT

JORNADA D'OBERTURA 22 DE MAIG AL PARC DEL FÒRUM

ALIMENT

DELOREAN

GUARDS

THE BOTS

THE VACCINES

PRIMAVERA ALS CLUBS

ALLAH-LAS

BO NIGEN

CHEATAHS

COME

DEERHUNTER

FELIX & AL (HOT CHIP) DJ SET

FOSCOR

GODFLESH

JOHN TALABOT LIVE

JULIE DOIRON

JUPITER LION

MERCHANDISE

MIQUEL SERRA

PARQUET COURTS

POOLSIDE

SPECTRUM

SR.CHINARRO

THE 2 BEARS

THE HAXAN CLOAK

THE ORCHIDS

VACTOR

VERONICA FALLS

PRIMAVERA ALS BARS

SEXY BICYCLE
GABRIEL Y VENCERÁS
PIÑATA
SIESTA
DER VENTILATOR
CARLES VIARNÈS
DUOT
CORIOLÀ
NÚRIA GRAHAM
LES SUEQUES
BIG SUMMER
CABALLO
FUR VOICE
NINE STORIES
BIG CITY
PURLING HISS
DIEGO HDEZ
GO!ZILLA
GENTLE MUSIC MEN
ARCONADA
PACOSAN
ELIAH SMITH

PRIMAVERA AL PARC

AUTUMN COMETS
THE BABIES
BORED SPIES
CAYUCAS
DAPUNTOBEAT
FIGHTER PILLOW
KING TUFF
MAC DEMARCO
MERCHANDISE
SEAN NICHOLAS SAVAGE
UNIVERS
VIOLETA VIL

IN-EDIT

HOW TO ACT BAD (DIMA DUBSON / USA / 2012 / 78' / VOSE)

CPH:DOX PRESENTS: PETEY & GINGER (ADA BLIGAARD SØBY / DINAMARCA, USA / 2012 / 55' / VO)

SEARCHING FOR SUGAR MAN (MALIK BENDJELLOUL / UK, SUÈCIA / 2012 / 83' / VOSE)

SOUND CITY (DAVE GROHL / USA / 2013 / 108' / VOSE)

THIS IS NOT A LOVE SONG

CRUCE DE CAMINOS ENTRE VIDEOCREACIÓN Y MÚSICA POP

22.05.2013 - 29.09.2013

LA VIRREINA CENTRE DE LA IMATGE

PALAU DE LA VIRREINA

LA RAMBLA, 99 (BARCELONA)

WWW.BCN.CAT/LAVIRREINA

PROGRAMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

MINIMÚSICA

PONY BRAVO

L'HEREU ESCAMPA

MATES MATES

SALÓN MYSPACE SMINT

LA FAMILIA DEL ARBOL

GRUSHENKA

SANTIAGO MOTORIZADO

MODELO DE RESPUESTA POLAR

SYBERIA

WILHEM AND THE DANCING ANIMALS

BELLA DARLING

JOSELE SANTIAGO

PANTY PANTERA

BULLITT
WILD BALBINA
TOKYO SEX DESTRUCTION
HALCON
GERMAN CARRASCOSA
CUT YOUR HAIR
LAS TOCAYAS

FLATSTOCK

ESTATS UNITS
THE DECODER RING
BOSS CONSTRUCTION
DAVID DANDREA
ADAM POBIAK
MONKEY INK
LIL TUFFY

IRLANDA
HORSE

ALEMÀNIA
DAMIEN TRAN
MITCHUM D.A.
SEÑOR BURNS
LARS P. KRAUS

ITÀLIA
CLOCKWORK PICTURES

ESPANYA
MONOSTEREO
MÜNSTER STUDIO
ERROR! DESIGN

HOLANDA
THE IMPOSIBLE MACHINE
ATELIER DIKS / HANDPRINTEDSTUFF

MÈXIC
MERCADORAMA

GRAN BRETANYA
SEAN MORT
TELEGRAMME

PARC DEL FÒRUM

Després d'una etapa més que satisfactòria combinant l'entorn escènic del Poble Espanyol amb el Mercat dels Flors, en 2005 l'organització va fer un pas endavant i va traslladar la seva activitat al Fòrum de Barcelona. El festival va ser el primer esdeveniment que es va celebrar al Fòrum després de la programació del Forum de les Cultures 2004. Després de vuit anys, Primavera Sound es troba perfectament aclimatat en el Parc del Fòrum i la seva fórmula ha estat emulada per tots els promotors que han usat el recinte posteriorment.

Del recinte Fòrum cal destacar la seva idònia situació geogràfica, en un àrea de la ciutat que ha experimentat una gran expansió en tots els sentits, a més d'estar perfectament comunicat amb el centre i altres punts neuràlgics de Barcelona. La disposició dels seus elements en una àmplia superfície fa l'accés del públic còmode i eficaç. Tant la seva clara vocació marítima, amb amplis espais i auditoris orientats cap al Mediterrani, com una dotació tècnica de referència en aquest tipus d'espais, contribueixen al fet que el públic gaudeixi de les actuacions en un entorn de bella factura.

El caràcter urbà de Primavera Sound facilita l'allotjament, un factor important per a l'ampli públic que es desplaça des d'altres ciutats espanyoles i de l'estranger a Barcelona, ciutat cosmopolita i de gran interès turístic.

Primavera Sound 2013 tindrà lloc del 22 al 26 de maig a Barcelona. El Parc del Fòrum acollirà de nou, i per vuitè any consecutiu, un ampli i eclèctic programa d'actuacions distribuïdes entre 8 escenaris de diferents dimensions i característiques, entre els quals s'inclou l'Auditori.

PROGRAMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

A més de la programació principal, el Parc del Fòrum serà escenari d'altres activitats com la fira discogràfica, que ubicada a l'interior del recinte serveix des del 2002 de punt de trobada de diversos segells independents nacionals i d'altres països per mostrar els seus productes als assistents al festival.

Després de l'èxit de la seva estrena a la darrera edició, Flatstock estarà de nou present aquest any i s'estendrà per l'esplanada del Parc del Fòrum, al costat de la fira discogràfica. Aquesta fira itinerant de pòsters de concerts realitzats per artistes plàstics és una de les majors mostres d'aquest tipus que arriba a Europa. Durant els dies que se celebra el festival oferirà una altra vegada la possibilitat d'adquirir in situ les creacions d'alguns d'aquests artistes.

En aquesta edició també s'inclourà l'activitat infantil minimúsica que arriba al seu sisè any de col·laboració amb Primavera Sound. Aquesta iniciativa de Sones té com a finalitat integrar el públic infantil en l'oferta musical del festival i pretén contribuir a l'educació musical dels nens apropant-los a la música moderna en directe. Es tracta d'un espectacle interactiu que afavoreix el diàleg i la participació dels més petits amb un grapat d'actuacions musicals en les quals els grups de música adapten el seu repertori per a un públic familiar.

D'altra banda, la prestigiosa ràdio nordamericana WFMU desembarcarà de nou al festival per retransmetre en directe part de les actuacions d'aquesta edició. WFMU és el canal de música independent més important del món, no només per la seva audiència sinó per la seva actitud i la seva variada programació.

FLATSTOCK

La fira itinerant de pòsters de concerts Flatstock visita per segona vegada Barcelona i ho torna a fer de la mà de Primavera Sound. Aquesta proposta d'indubtable interès és la major mostra d'aquest tipus que passa per Europa. Durant les tres jornades al Parc del Fòrum, es podran veure i adquirir in situ les obres d'artistes procedents tant del nostre país com d'altres com EEUU, Irlanda, Alemanya, Regne Unit, Holanda o Itàlia. Una excel·lent oportunitat de gaudir d'una inusual trobada entre la música i l'art visual més underground.

Flatstock és un projecte d'API (American Poster Institute) que uneix música i art visual. Aquesta societat sense ànim de lucre es dedica a la promoció de cartells musicals i, des dels seus inicis a San Francisco fa una dècada, ha anat creixent fins a incloure en les seves files a centenars d'artistes i seguidors. La fira ha passat per destacats festivals internacionals com SXSW o Pitchfork Music Festival Chicago abans de la seva visita a Barcelona.

FIRA DISCOGRÀFICA

Primavera Sound continua donant un espai als segells independents per a que mostrin els seus productes al públic dins el Parc del Fòrum. Aquest any es compleixen onze anys d'aquesta iniciativa en la que segells discogràfics, premsa especialitzada, empreses relacionades i entitats col·laboradores es donen cita al festival. Molts d'aquests segells tenen representació als concerts programats.

Com a novetat aquest any, el festival comença una col·laboració amb Rough Trade, la mítica cadena britànica de botigues de música. Des dels seus inicis en 1978, els seus establiments s'han convertit en una meca de la independència i actualment són un aparador ampli i vibrant que va de l'electrònica al metal, recalant en tot el que es pugui trobar entremig.

Rough Trade és també un segell discogràfic i la seva importància queda clara enumerant alguns dels seus artistes passats i actuals: The Smiths, Arcade Fire, The Strokes, Fiery Furnaces o The Libertines. Al seu stand ven productes de les seves botigues relacionats amb els artistes del line up, així com el merchandising oficial de les bandes participants i del propi festival.

MINIMÚSICA

minimúsica arriba al seu setè any de col·laboració amb Primavera Sound, reafirmant així la seva clara intenció d'apropar la música moderna i de qualitat a tots els públics i integrant als més petits dins de l'oferta musical del festival.

La iniciativa de Sones s'ha consolidat com una proposta pionera a l'hora de donar resposta a tota una nova generació de pares que busquen potenciar la creativitat i la capacitat crítica i artística dels seus fills. El principal objectiu de minimúsica és fomentar experiències en família per estimular l'educació musical dels nens d'una manera lliure, lúdica i dinàmica.

L'espai minimúsica estarà en funcionament les tres jornades principals al Parc del Fòrum, on s'organitzen tallers i activitats per a nens i una sèrie de concerts el dissabte 25 a càrrec de grups como Pony Bravo, L'Hereu Escampa, Mates Mates. A més disposa de servei gratuït de ludoteca amb monitors titulats, servei de préstec de portabebés i lliurament de cascos protectors d'oïdes. Com en edicions anteriors, Naif s'encarrega d'aportar mobiliari i joguines.

A més de l'espai al recinte del Fòrum, minimúsica tornarà a formar part en aquesta edició de la programació de Primavera al Parc i trasllada les seves activitats i concerts a espais verds de la ciutat.

Entre les bandes que han participat anteriorment en aquest projecte es troben Candela y los Supremos, Lorena Álvarez, Mujeres, Za!, Manos de Topo, Beach Beach, Doble Pletina, Anímic, Herman Dune o Dirty Projectors entre d'altres. Totes les activitats de minimúsica al marc Primavera Sound són gratuïtes.

SALÓN MYSPACE SMINT

Myspace està present a Primavera Sound des de la seva edició de 2007. Des de l'obertura de les seves oficines a Espanya va decidir apostar fort pel festival i muntar aquest espai on, per tercer any consecutiu, s'alia amb Smint per donar vida al Saló Myspace Smint demostrant el seu amor per la música i la seva voluntat de servir d'altaveu a noves propostes independents.

Aquest any els grups que participen són La Familia del Árbol, Grushenka, Santiago Motorizado, Modelo de Respuesta Polar, Syberia, Wilhem and the Dancing Animals, Bella Darling, Josele Santiago, Panty Pantera, Bullitt, Wild Balbina, Tokyo Sex Destruction, Halcon, German Carrascosa, Cut Your Hair i Las Tocayas.

Al llarg de les seves sis edicions, aquest saló ha estat testimoni d'acústics d'artistes i grups com Autumn Comets, Evripidis & His Tragedies, Stephen Malkmus, Standstill, Black Lips, Måximo Park, Bonde do Role, Cocorosie, Lightspeed Champion, Grizzly Bear, Múm, Sr Chinarro, Manos de Topo, La Bien Querida, Incarnations, Las Robertas o Algodón Egipcio.

A més durant la jornada inaugural acull l'actuació d'una sèrie de concerts de bandes internacionals com a part de la programació de PrimaveraPro.

RAY-BAN UNPLUGGED

L'espai Ray-Ban Unplugged ofereix de nou l'oportunitat única de veure des de molt a prop alguns dels grups més rellevants del cartell.

A més de donar-li nom a un dels escenaris principals, Ray-Ban presenta de nou aquest espai en el qual els artistes poden presentar la seva música en format acústic i davant una audiència reduïda. Al llarg de les tres jornades del Parc del Fòrum, alguns dels noms més importants del cartell ofereixen la seva actuació, concediran entrevistes i saludaran als seus fans.

En les seves anteriors edicions, l'espai Ray-Ban Unplugged ha rebut a artistes com Girls Names, Christina Rosenvinge, Sharon Van Etten, Phoenix, The Charlatans, Black Lips, The Wave Pictures, The Antlers, Mujeres, Thelematicos, Sian Alice Group, Comanечи, Extraperlo, Male Bonding, Julian Lynch o Dean & Britta.

RED BULL TOUR BUS

El Red Bull Tour Bus desplega aquest any el seu escenari mòvil davant de la zona d'accés al recinte del Parc del Fòrum. Del dijous 23 al dissabte 25 de maig tenen lloc una sèrie de concerts en aquest espai durant les primeres hores de la tarda.

WFMU

La prestigiosa ràdio nord-americana WFMU arriba al seu quint any consecutiu retransmetent en directe bona part de les actuacions que es desenvolupen al Parc del Fòrum durant Primavera Sound. El canal de música independent més important del món per la seva audiència, la seva actitud no comercial i la seva eclèctica programació, s'adapta perfectament a l'esperit del festival. Ràdio WFMU pot escoltar-se a través d'Internet a www.wfmup.org.

PRIMAVERA A LA CIUTAT

Amb el mateix repte de trobar noves formes d'apropar la música a tots els públics, Primavera a la Ciutat estendrà de nou l'esperit Primavera a altres espais i inundarà Barcelona de música en directe amb motiu del festival.

En aquesta ocasió el seu centre neuràlgic estarà localitzat al propi Parc del Fòrum, on un del seus escenaris acollirà el dimecres 22 de maig, dia de la jornada inaugural, diversos concerts de gran format amb entrada totalment gratuïta.

A més d'aquest acte inaugural, Primavera a la Ciutat comptarà amb moltes altres activitats. El tret de sortida ho donarà Primavera als Bars, que des del dimecres 24 d'abril i de la mà de Heineken portarà els directes de 22 bandes nacionals i internacionals a 15 bars i restaurants repartits per la ciutat, enclavaments poc habituals per acollir concerts. A Viva Veu col·laborarà per tercer any consecutiu a la programació d'aquests concerts de petit format.

Primavera al Parc, que arriba a la seva sisena edició, manté l'objectiu d'implicar els espais verds en l'oferta musical de la ciutat i oferir una proposta cultural apta per a tota la família, amb una programació de franc en horari diürn i paral·lelament a la programació principal del Parc del Fòrum.

També estarà present In-Edit, que arriba al tercer any de col·laboració amb Primavera Sound. El festival de cinema documental musical, que va celebrar el seu desè aniversari el 2012, oferirà l'oportunitat de gaudir de la música des d'una perspectiva cinematogràfica, amb la projecció de pel·lícules documentals de temàtica musical.

Finalment, Primavera als Clubs obrirà la programació de concerts durant els dies previs a l'inici de l'activitat al Parc del Fòrum amb una sèrie d'actuacions que tindran lloc en diferents sales de Barcelona. El diumenge 26 de maig, se celebrarà també la tradicional festa de clausura per acomiadar la que serà la tretzena edició del festival a Barcelona.

PRIMAVERA ALS BARS

Per tercer any consecutiu, A Viva Veu seran els responsables de programar un cicle d'actuacions acústiques de petit format sense cap tipus d'amplificació ni microfonia.

Del dimecres 24 d'abril al dissabte 18 de maig, Primavera als Bars portarà la música en directe a quinze locals repartits per Barcelona per posar ritme a la capital catalana durant les setmanes prèvies al festival com a part de la programació gratuïta de Primavera a la Ciutat.

De la mà de Heineken, un total de 22 bandes nacionals i internacionals presentaran el seu repertori en diversos bars i restaurants del centre de la ciutat, un enclavament poc habitual per escoltar música en directe.

Els concerts començaran a les 20 hores i Heineken obsequiarà a cada assistent amb una cervesa d'edició especial del festival.

Dimecres 24 d'abril

A Viva Veu: SEXY BICYCLE
Antic Absenta (Sant Carles, 36)

Dijous 25 d'abril

A Viva Veu: GABRIEL Y VENCERÁS + PIÑATA
Zelig Barcelona (Del Carme, 116)

Divendres 26 d'abril

A Viva Veu: SIESTA + DER VENTILATOR
Freedonia (Lleialtat, 6)

Dimarts 30 d'abril

CARLES VIARNÈS + DUOT
Iposa (Floristes de la Rambla, 14)

Dimecres 1 de maig

CORIOLÀ
Betty Ford (Joaquin Costa, 56)

Dijous 2 de maig

NÚRIA GRAHAM
Lupita (Rodets, 48)

Divendres 3 de maig

LES SUEQUES + BIG SUMMER
C3Bar (Montalegre, 5)

Dimarts 7 de maig

CAVALL

Tequila (Escudellers, 28)

Dimecres 8 de maig

FUR VOICE

Absenta del Raval (Plaça Pes de la Palla, 5)

Dijous 9 de maig

NINE STORIES + BIG CITY

La Milagrossa (Torrent de les Flors, 94)

Divendres 10 de maig

PURLING HISS

Psycho Rock & Roll Club (Piquer, 27)

Dimecres 15 de maig

DIEGO HDEZ

Resolis (Riera Baixa, 22)

Dijous 16 de maig

GO!ZILLA

La Rouge (Rambla del Raval, 10)

Divendres 17 de maig

GENTLE MUSIC MEN + ARCONADA

Hotel Omm (Rosselló, 265)

Dissabte 18 de maig

PACOSAN + ELIAH SMITH

Stage 9 (Vila i Vila, 60)

PRIMAVERA AL PARC

Primavera al Parc arriba a la seva sisena edició dins del festival i torna a convertir el Parc de la Ciutadella de Barcelona en un dels escenaris de Primavera Sound, emmarcant la música en directe als espais verds de la ciutat.

El dissabte 25 i el diumenge 26 de maig, com a part de l'oferta gratuïta de Primavera a la Ciutat, tindran lloc els concerts d'Autumn Comets, The Babies, Bored Spies, Cayucas, Dapuntobeat, Fighter Pillow, King Tuff, Mac DeMarco, Merchandise, Sean Nicholas Savage, Univers i Violeta Vil. A més PrimaveraPro també tindrà presència en aquest cèntric parc de la ciutat de la mà dels xilens Perrosky i de les bandes italianes Blue Willa, Foxhound i honeybird & the birdies. La proposta lúdica i educativa de minimúsica també estarà present apropant la programació musical del festival al públic més familiar.

THIS IS NOT A LOVE SONG

This is Not a Love Song mira de traçar una genealogia de les relacions entre música pop i videoocreació des dels anys seixanta del segle passat fins a l'actualitat posant l'èmfasi en aquells moments en què totes dues manifestacions es van retroalimentar i es van moure en el territori de l'experimentació, la utopia o la incorrecció política.

Des dels anys seixanta del segle XX, ja són diverses les generacions d'artistes d'avantguarda que han integrat en els seus processos de producció elements que es relacionen amb les actituds i els imaginaris de la música pop. Artistes tan rellevants com Andy Warhol, Vito Acconci, Dan Graham, Nam June Paik, Joseph Beuys, John Baldessari, Rodney Graham, Tony Oursler, Christian Marclay, Mike Kelley, Douglas Gordon, Jeremy Deller o Damien Hirst, entre un llarg etcètera que arriba fins avui, s'han aproximat a aquest gènere en alguns dels seus treballs més destacats i de vegades han arribat a col·laborar amb diferents bandes de rock o, fins i tot, a gravar els seus propis discos. De manera semblant, músics tan significatius com John Lennon, David Bowie, Pete Townshend, Syd Barret, Brian Eno, Alan Vega, David Byrne, Laurie Anderson o membres de bandes imprescindibles de les dues últimes dècades com Sonic Youth, REM, Blur o Franz Ferdinand es van formar en escoles d'art abans de dedicar-se professionalment a la música.

Sota aquestes coordenades i tenint en compte que els orígens del videoart són quasi paral·lels als de la música pop, el projecte es divideix en dues seccions:

1-Pop i videoocreació. Genealogies compartides

Reuneix més de trenta peces significatives de la història del videoart i el cinema experimental des dels anys seixanta fins al 2013 que es relacionen formalment o conceptualment amb les iconografies del pop i el rock, amb obres d'Andy Warhol, Nam June Paik, Yayoi Kusama, Dan Graham, Tony Oursler, Vito Acconci, John Baldessari, Christian Marclay, Douglas Gordon, Candice Breitz, Jeremy Deller, Mark Leckey, Jon Mikel Euba i Largen & Bread, entre d'altres.

2- Música per als teus ulls. Arts visuals i estètica del videoclip.

Aquesta secció és un recorregut per la història del videoclip musical en el qual es revisen les trajectòries dels realitzadors més significatius dels últims quaranta anys i les seves connexions amb les arts visuals i el cinema contemporanis, i inclou un programa de vídeos musicals realitzats per artistes com ara Andy Warhol, Tony Oursler, Judith Barry, Robert Longo, Joan Morey, Damien Hirst, Ana Laura Aláez, Carles Congost, Pipilotti Rist, Rodney Graham, Dara Birnbaum, Joseph Beuys, etc.

THIS IS NOT A LOVE SONG - Cruïlla de camins entre videocreació i música pop

22.05.2013 - 29.09.2013

La Virreina Centre de la Imatge

Palau de la Virreina

La Rambla, 99 (Barcelona)

www.bcn.cat/lavirreina

Horari: de dimarts a diumenge i festius, de 12 a 20 h

PRIMAVERA ALS CLUBS

Primavera als Clubs començarà el dilluns 20 de maig a la sala Apolo amb el show de Spectrum, que giren actualment amb el seu espectacle "Songs The Spacemen Taught Us" (en el que interpreten temes de Space-men 3 i Spectrum), i l'actuació dels valencians Jupiter Lion i el seu kraut rock planador. El dimarts 21, la sala Apolo tremolarà amb els directes dels britànics Godflesh, una institució del metal industrial, els japonesos Bo Ningen i els catalans Foscó.

El dimecres 22 de maig, com a complement a l'acte gratuït que tindrà lloc al Parc del Fòrum, les dues sales d'Apolo acolliran els directes de l'imparable John Talabot i el duet de daytime-disco californià Poolside, la sessió dj d'Al & Felix (Hot Chip) i els concerts de Veronica Falls, Parquet Courts i Cheatahs.

La nit del diumenge 26 de maig se celebrarà la jornada de clausura a les dues sales d'Apolo i, com a novetat aquest any, a la propera BARTS (antiga Sala Artèria Paral·lel), on el segell Acquarela celebrarà els seus 20 anys amb les actuacions de Come, Julie Doiron, The Orchids i un set acústic de Sr. Chinarro. La sala gran d'Apolo rebrà un dels grups més estimats del festival: els americans Deerhunter, acompanyats per Allah-Las, Merchandise, Miquel Serra i la sessió de The 2 Bears. I a La [2] d'Apolo The Haxan Cloak, projecte del label Tri Angle, compartirà escenari amb els barcelonins Vactor, el nou projecte d'Arnau Sala (The Cheese, Les Aus).

Dilluns 20 de maig

Sala Apolo: Spectrum + Jupiter Lion

Dimarts 21 de maig

Sala Apolo: Godflesh + Bo Ningen + Foscó

Dimecres 22 de maig

Sala Apolo: John Talabot live + Poolside + Al& Felix (Hot Chip) Dj Set
La [2] de Apolo: Veronica Falls + Parquet Courts + Cheatahs

Diumenge 26 de maig

BARTS: Come + Julie Doiron + The Orchids + Sr. Chinarro
Sala Apolo: Deerhunter + The 2 Bears + Allah-Las + Merchandise + Miquel Serra
La [2] de Apolo: The Haxan Cloak + Vactor

Tota la programació de Primavera als Clubs és d'accés lliure per als posseïdors de l'abonament Primavera Sound 2013 a Barcelona (subjecte a les limitacions d'aforament de cadascuna de les sales).

IN EDIT

Per tercer any consecutiu, In-Edit forma part de la programació complementària de Primavera Sound. El festival de cinema documental musical, que va celebrar el seu desè aniversari en 2012, ofereix l'oportunitat de gaudir de la música des d'una perspectiva cinematogràfica.

In-Edit està present en aquesta edició a través de l'exhibició de quatre pel·lícules documentals de temàtica musical al cinema Maldà el cap de setmana previ a l'inici del festival, en horari vespertí i com a part de la programació de Primavera a la Ciutat.

SEARCHING FOR SUGAR MAN (MALIK BENDJELLOUL / UK, SUÈCIA / 2012 / 83' / VOSE)

Intèrprets: Sixto Rodriguez, Stephen "Sugar" Segerman, Dennis Coffey, Mike Theodore.

Guanyadora de l'Oscar 2013 al Millor Documental i del premi In-Edit 2012 al Millor Documental de Música Internacional.

Kiko Amat per a In-Edit: "A In-Edit hem programat uns quants documentals sobre rescat d'artistes oblidats, però el gènere 'On és ara?' no havia assolit mai les proporcions èpiques de Searching for Sugarman. És, de debò, igual que un film de misteri. El desaparegut en qüestió és Sixto Rodriguez, de nom artístic Rodriguez a seques, que a mitjans anys seixanta va gravar dos àlbums d'un esplèndid i àcid folk-rock protesta al segell Sussex per després esfumar-se entre la boira dels dies.

El documental processa la recerca d'aquell ignot Dylan hispanofilipi sense deixar escapar spoilers, de manera que ens anem quedant bocabadats en progressió creixent segons avança la trama. Fans, detectius i família comencen desmentint els primers rumors (un dels més estesos era que s'havia disparat un tret en directe) i anem descobrint que Rodriguez era famosíssim a Sud-àfrica, on se'l venerava més que als Rolling Stones i als Beatles junts. I encara més: les seves cançons eren himnes per al jovent antiapartheid blanc del país i va vendre milers de discos (sense cobrar royalties). Però: encara és viu? El desenllaç d'aquest memorable docu-thriller l'hauran de descobrir vostès mateixos."

SOUND CITY (DAVE GROHL / USA / 2013 / 108' / VOSE)

Intèrprets: Tom Petty , Trent Reznor , Lars Ulrich , Mick Fleetwood , Josh Homme.

El polifacètic músic Dave Grohl, membre de Foo Fighters i Nirvana, assumeix la comesa de ressuscitar el toc humà que hi ha darrera la creació musical, avui dia en ràpid procés de desaparició. Quan el llegenda-ri estudi de gravació Sound City va obrir les seves portes el 1969, es vanava de comptar amb una consola d'enregistrament únic. Amagat darrera de vies de tren i ruïnosa magatzems en una vall de San Fernando i abrasat pel sol, Sound City es va convertir en un terreny sagrat per al rock'n'roll on, al llarg de tres dècades, les grans estrelles de la música van enregistrar la seva màgia en cintes analògiques.

Però l'arribada de l'era digital va anunciar la fi de Sound City. Grohl reuneix a un grup de músics i cantants emblemàtics que s'havien sentit com a casa a Sound City: Stevie Nicks, Neil Young, Tom Petty, Trent Reznor, Rick Springfield i Paul McCartney són solament algunes de les llegendes que toquen amb Grohl per gravar un flamant àlbum amb l'aclamada taula de mescles. Sound City, l'extraordinari debut com a cineasta de Grohl, sacseja la gran pantalla i no es limita a desenterrar part de la història de la música, sinó que també la fa.

CPH:DOX PRESENTS: PETEY & GINGER (ADA BLIGAARD SØBY / DINAMARCA, USA / 2012 / 55' / VO)

Intèrprets: Petey Dammit & Ginger Partington.

Quan l'economia mundial s'esfondra, els únics i veritables vencedors són aquells que no van ser convidats al seu boom. Petey toca en un grup i treballa en un magatzem de pornografia, empaquetant i enviant parafernàlia sexual a clients de tot el món. Ginger fa el torn de nit en un bar llegint-li la fortuna a qui s'ha vist durament afectat per la crisi financera.

Petey i Ginger, tots dos amics de la directora, viuen en costes oposades dels Estats Units. Ambdues històries arrenquen amb les seves respectives fugides d'una infància difícil. El film entrellaça veus i imatges a fi de mostrar com aguanta el ciutadà del carrer als Estats Units d'avui dia, amb els seus desitjos i els seus somnis en una terra de ningú, però ara adaptat a la desesperança.

Petey & Ginger és una visió personal de la crisi individual enfront de la crisi col·lectiva, i del que succeeix quan ambdues es superposen. A través dels seus relats, som testimonis d'una cultura fracturada que deixa al descobert un desert de somnis econòmics frustrats i promeses socials incomplides. Una realitat sobre la qual

únicament planegen amb llibertat la música i l'amistat.

HOW TO ACT BAD (DIMA DUBSON / USA / 2012 / 78' / VOSE)

Intèrpret: Adam Green.

How to Act Bad és un íntim retrat cinematogràfic d'Adam Green: cantant, compositor, artista, cineasta, estrella de rock i ésser humà. El director, Dima Dubson, va seguir al seu amic Green durant dos anys en els quals va tenir accés a tots els aspectes de l'extraordinària vida del polifacètic artista, tant públics com a privats. Emmarcada en la gira europea de Green, el relat episòdic del film avança i retrocedeix en el temps al llarg d'aquests dos atrefegats anys i dona lloc a una anàlisi franca i cànida sobre l'art, la fama, els fans, les drogues, l'amor, la disfunció romàntica, la privacitat i l'honestedat.

Sobre Adam Green: Nadiu de Nova York, Adam es va donar a conèixer per primera vegada com a cofundador de The Moldy Peaches juntament amb Kimya Dawson. Des de llavors, ha desenvolupat una carrera en solitari plena d'èxits que abasta sis àlbums i centenars de gires. Recentment, ha aconseguit notorietat com a artista visual -la Morrison Hotel Gallery de Nova York va acollir la seva primera mostra d'art- i com a cineasta, amb The Wrong Ferarri, el seu primer llargmetratge, filmat íntegrament amb iPhones.

PRIMAVERAPRO

La quarta edició de PrimaveraPro, trobada dirigida als professionals de la indústria musical, tindrà lloc de forma paral·lela a la celebració del festival. La seva finalitat principal és canalitzar les sinergies que es produeixen entre professionals de diferents àrees del sector tals com a discogràfiques, agències de booking i management, promotores, distribuïdores i agències de comunicació, fires, festivals, premsa especialitzada i organismes dedicats a la promoció cultural i exportació de la música.

PrimaveraPro neix en 2010 com una plataforma professional per traçar noves estratègies de desenvolupament social i econòmic a l'entorn de la producció, l'edició, la difusió i la programació de música en viu.

En el seu quart any, el DayPro, el centre d'operacions diürn de PrimaveraPro, albergarà una programació més extensa que en les edicions prèvies, omple de conferències, xerrades, recepcions i showcases que tindran lloc del dimecres 22 al divendres 24 de maig, en horari d'11 a 18 hores.

La programació estarà focalitzada en tres grans temes: el rol de l'artista en la societat i en la seva carrera musical; els festivals i grans esdeveniments musicals; i les noves vies de negoci, promoció i finançament en el sector musical.

Situada en el mateix recinte del Parc del Fòrum, l'àrea NigthPro obrirà les seves portes de forma simultània al festival com a punt de trobada distesa entre professionals per comentar la jornada d'activitats i showcases del DayPro, així com per programar nous contactes i reunions.

PrimaveraPro tindrà a més un espai on es programaran actuacions de grups emergents amb l'objectiu de facilitar la difusió de nous artistes a discogràfiques, programadors i altres entitats del sector.

PRIMAVERAPRO 2013

PrimaveraPro 2013 afirma la seva proposta amb un creixement de participants del 22% i ha consolidat el seu caràcter com a punt de trobada privilegiada entre professionals procedents de 43 països del món.

L'Hotel Diagonal Zero serà per segon any consecutiu, la seu oficial del DayPro Conference amb més d'una quarantena de conferències, presentacions, recepcions, reunions i showcases.

L'escenari de showcases adidas Originals, situat dins del recinte del festival acollirà més de 20 actuacions de grups procedents de l'Argentina, Àustria, Colòmbia, Xile, Espanya, Estats Units, França, Itàlia, Luxemburg, Polònia, Regne Unit i Turquia, algun dels quals participaran també a la programació de Primavera als Parcs i al Salón Myspace Smint durant la jornada d'obertura.

PROGRAMACIÓ CONFERÈNCIES

El DayPro Conference augmenta el nombre d'activitats i se centrarà de nou en els tres temes principals que es van tractar en la passada edició i que van tenir un gran èxit: el rol de l'artista en la societat i en la seva carrera musical; els festivals i grans esdeveniments musicals; i les noves vies de promoció i finançament de la música.

Aquests temes, que es consideren claus per a la indústria musical jove i dinàmica que recolza PrimaveraPro, seran abordats en aquesta edició des d'una perspectiva diferent, centrant-se en la reflexió sobre els canvis que el sector de la música està vivint en l'actualitat.

L'objectiu és oferir una programació adaptada per a cadascun dels seus assistents, tant per un manager americà que busca incrementar la seva presència a Espanya més enllà dels festivals, com per a un grup espanyol que vulgui expandir-se a Austràlia.

Aquesta varietat estarà garantida per uns ponents que cobreixen tot l'espectre de la indústria musical, des de noves start ups, This is My Jam o My Major Company, fins a les indústries més veteranes i amb més experiència com 4AD.

Quant a les conferències, unes seran més pràctiques com a 'Festival sostenible = Festival rendible', mentre que unes altres estaran destinades a inspirar als assistents: 'Gires rendibles per a artistes independents', o la xerrada del productor guanyador d'un Brit Award, Ethan Johns, sobre els seus 15 anys d'experiència en la indústria musical.

Un any més, PrimaveraPro es presenta com un punt de trobada per aprofundir en la sempre canviant indústria musical i per ajudar als assistents a desenvolupar els seus negocis, sigui el que sigui el que els ofereixi el 2013.

PARTICIPANTS

ARGENTINA - UCINE

La UCINE (Unidad de Promoción de Exportaciones de Bienes Culturales) és un àrea del Ministerio de Relaciones Exteriores y Culto de la República Argentina, que té com a objectiu recolzar a empreses, artistes i organismes, amb l'interès de promoure la cultura Argentina fora de les seves fronteres, facilitant l'accés a fires culturals internacionals amb la intenció d'obrir el seu mercat al món.

Una delegació de diverses empreses, artistes, organismes, editors musicals, bookers i altres integrants de la indústria musical argentina estaran presents en aquesta edició en la que a més comptarem amb el showcase "Argentina Sounds... Gooooood!"

Showcases: 107 Faunos, Go Neko! y NormA

ÀUSTRIA - WAVES VIENNA & AUSTRIAN MUSIC EXPORT

La participació d'Àustria ve representada per Waves Vienna i Austrian Music Export

Waves Vienna Festival & Conference és el primer festival de showcases realitzat a Viena dins del circuit de clubs. Les dues primers edicions van aconseguir atraure no només a l'audiència nacional sinó que van aconseguir portar visitants del Regne Unit, República Txeca, Alemanya, Suïssa, Eslovàquia, Hongria, Eslovènia, Croàcia, Sèrbia, Romania i França. La notable assistència al Waves Music Conference, amb 517 delegats internacionals i periodistes de 27 països, va demostrar el seu gran interès, en el tema "Orient coneix Occident" posicionant Viena dins el mapa d'aquest tipus d'esdeveniments. Durant els 4 dies de durada del festival, es van presentar més de 130 bandes de 24 països a 14 escenaris de la ciutat, aconseguint una assistència de públic de més de 10.800 persones.

Austrian Music Export és una iniciativa de Austrian Music Information Center mica - music austria i la Austrian Music Fund. La seva funció és servir com a centre de recursos per a l'exportació de la música austríaca contemporània sigui el que sigui el seu gènere o modalitat (enregistraments, directes, sincronitzacions, etc.). El seu objectiu principal és facilitar informació rellevant sobre nous artistes i companyies, crear una important xarxa de professionals del sector oferint ajudes per als desplaçaments, i representar la música austríaca en els diferents aparadors internacionals, congressos i festivals.

Showcases: Sex Jams

COLÒMBIA - HERMOSO RUIDO

Hermoso Ruido és un segell discogràfic i una agència de booking i management que realitza importants projectes musicals a Colòmbia i Llatinoamèrica. Compta amb un important elenc d'artistes colombians com Esteman, Palenke SoulTribe, Planes, Telebit i Mateo Lewis, i alguns internacionals com Juan Cirerol, Keny Arkana i STRFKR.

Els artistes d'Hermoso Ruido han aconseguit posicionar-se com a grans promeses de l'escena musical local, aconseguint una important exposició en mitjans especialitzats nacionals i internacionals, que els ha portat a ser part del cartell dels més reconeguts festivals musicals de la regió com el Vive Latino (Mèxic), Rock Al Parque i el Festival Estéreo Picnic a Colòmbia.

Showcases: Árbol de Ojos, Telebit

XILE - IMI CHILE

IMI Chile associa a sis empreses clau de la Indústria Musical Independent xilena. Entre totes elles editen a més de 70 bandes nacionals. L'associació les representa davant les principals autoritats del país, especialment les d'àmbit sectorial, legislatiu i de serveis, i davant les empreses públiques o privades vinculades a

l'activitat de la música i la cultura. L'objectiu és promoure, tant a Xile com a l'estranger, la producció, consum, comercialització i exportació de produccions fonogràfiques nacionals. És a dir, es busca fomentar la presència i inversió en la Indústria Cultural Xilena en general, i musical en particular.

En aquesta ocasió la comitiva artística ve representada per les bandes Perrosky, La Big Rabia i DJ Raff. Per la seva part, les empreses Algorecords, Potoco Discos, Discos Río Bueno i Charco ho faran com a part de la indústria.

Showcases: DJ Raff, La Big Rabia, Perrosky

ESPANYA - SOUNDS FROM VALENCIA

Sounds From València, és una plataforma de suport als grups emergents de la província participants en el Concurs de la Diputació Valenciana "Sona la Dipu Pop-Rock".

Un dels objectius d'aquesta plataforma és facilitar la promoció i comunicació de bandes emergents valencianes per posicionar-les dins del panorama musical nacional i internacional, facilitant la presència als festivals més importants i rellevants a nivell mundial.

Showcases: Desayuno, Emmerson, Limbotheque, Moonflower

ITÀLIA - A BUZZ SUPREME & SFERA CUBICA

La participació d'Itàlia ve de la mà de A Buzz Supreme i Sfera Cubica, dues noves companyies amb àmplia experiència al panorama musical italià.

A Buzz Supreme és una companyia promotora, editora i de management que treballa amb artistes, segells, distribuïdors i editorials internacionals, promocionant, tant a Itàlia com a l'estranger, alguns dels artistes italians més interessants i originals. La companyia orienta als artistes que s'autoprodueixen cap al negoci musical i els ajuda a escollir els socis més adequats, també ofereix consultoria editorial per la sincronització de cinema i televisió.

Sfera Cubica és una nova empresa que integra les capacitats i experiències dels seus membres per proveir un servei complet i de gran qualitat a les diverses activitats relacionades amb el sector musical: màrqueting social i digital, booking, organització i creació d'esdeveniments, management i creació de programes de ràdio, així com les seves activitats d'oficina de premsa i segell discogràfic.

Showcases: Blue Willa, Foxhound, honetbird & the birdies

LUXEMBURG - MUSIC:LX

Music:LX és una organització sense ànim de lucre, creada al 2009 amb l'objectiu de fomentar la música que actualment es fa a Luxemburg i impulsar l'intercanvi de professionals d'aquest país amb altres territoris. Els serveis que ofereix MusicLX són: el suport a bandes nacionals, proporcionar informació sobre mercats i indústries del sector, el desenvolupament de xarxes de col·laboració i donar a conèixer la música de Luxemburg a nivell mundial. El seu propòsit és promoure als grups i la seva música, donant-lis la oportunitat d'actuar en directe davant una gran audiència i professionals del sector. MusicLX estarà present per conèixer aquests professionals i posar-los en contacte amb les bandes ajudant a crear nous vincles professionals. Showcases: Hal Flavin

POLÒNIA - DON'T PANIC! WE'RE FROM POLAND

"Don't Panic! We're from Poland" és el nom d'una mostra anual de música actual organitzada per l'Adam Mickiewicz Institute que se celebra a Varsòvia des de 2009.

El IAM és una institució estatal amb la tasca de promoure la cultura polonesa per tot el món i la de participar en intercanvis culturals a nivell internacional. La seva missió és mostrar l'important paper que juga Polònia com a enllaç dins del circuit internacional d'idees, valors i béns culturals de primer ordre.

L'IAM i "Don't Panic! We're from Poland!" se centren en exposar i promoure els joves i vibrants talents del seu país. Per tercer any consecutiu presenten un bon exemple de la nova música polonesa.

Showcases: Plum, Twilite, Fuka Lata

REGNE UNIT / ESTATS UNITS - SONICBIDS

Sonicbids és una web per a bandes musicals on poden contractar actuacions i promoure's de manera online. A través d'aquesta es connecta a més de 400.000 bandes amb 30.000 promotors de més de 100 països diferents. A més, la companyia ha llançat recentment Music Màrqueting Social™ un paquet de productes que permet captar fans i consumidors de música per part de marques comercials utilitzant contingut orientat musicalment. Sonicbids ha estat la plataforma de llançament per a molts dels artistes més populars d'avui dia i compta amb aliances exclusives amb els principals esdeveniments musicals com South by Southwest (SXSW), Bonnaroo Music and Arts Festival, CMJ Music Marathon, PrimaveraPro i North By Northeast (NXNE) i marques com Renaissance Hotels, Anheuser Busch i Dièsel, per exemple.

Showcases: Computer Magic, Evans The Dead, Jim Coleman

TURQUIA / FRANÇA - SMALL COUNTRIES BIG MUSIC

El pop-rock alternatiu està dominat per grups anglosaxons. A Europa, les bandes de països menys influents en la indústria musical es troben amb dificultats a l'hora de creuar les seves fronteres, no obstant això, és més senzill per a grups del Regne Unit, Alemanya o França on el volum de vendes i d'audiències, festivals, concerts, etc., és molt més elevat. En aquest projecte, sis bandes amb els seus respectius managers uneixen forces a nivell musical i de gestió. El seu objectiu és compartir fans, xarxes, concerts i "knowhow" per ajudar-se mútuament en el desenvolupament de les seves carreres a aquells països on no són amfitrions. Quan surten de gira pel Regne Unit, França i Alemanya, aquests grups toquen conjuntament en els mateixos festivals compartint experiències, aprenent junts i intentant captar l'atenció del públic, la premsa i els professionals del sector.

Showcases: Naive New beaters, The Ringo Jets

ASSOCIACIONS

Associação de Músics Artistas i Editores Independents (AMAEI)

L'escena musical portuguesa ha canviat. Els paradigmes de la indústria musical, tal com els coneixíem, no s'adapten als nous músics que comencen a Portugal, cada vegada més ràpid i amb més freqüència, de forma independent i innovadora. La paraula clau per entendre aquestes noves formes de construir una carrera al món de la música és potser "autonomia". En aquest context, en l'escena musical portuguesa, sorgeixen per tot el país grups de nous artistes i segells discogràfics independents, autoedicions, col·lectius d'artistes... La nova generació no segueix normes i utilitza les eines i les tecnologies actuals per trobar el seu propi espai i el seu propi públic. No obstant això, en aquest panorama de creativitat i esperit emprenedor, sorgeix la necessitat d'organitzar un camp comú d'interessos per tota aquesta nova generació, plural i autònoma. A nivell nacional com a nivell internacional, existeixen punts en comú per defensar i posicionar-se a favor del sector independent. L'AMEI és la primera Associació de Música Independent a Portugal, ara afiliada amb WIN i amb IMPALA. En aquesta ocasió es presentarà el nou Portugal, més enllà del Fado.

Asociación de Promotores Musicales (APM)

Constituïda l'any 2001, és una associació sense ànim de lucre i d'àmbit estatal, que respon a principis democràtics en la seva organització i funcionament, oberta a tots els promotors professionals de música moderna en viu.

En l'actualitat, l'APM aglutina a 43 empreses promotores amb una quota de mercat aproximadament del 80% dels concerts d'iniciativa privada a Espanya, compta a més amb els artistes més representatius de la música actual. Entre els seus associats trobem un ampli ventall de promotors: des de grans gires internacionals, passant per aquells enfocats en artistes nacionals, fins a bandes emergents i festivals - abastant tots els estils musicals.

Associació de Representants, Màners i Promotors de Catalunya (ARC)

Aglutina un total de 80 empreses dedicades al sector de la música en viu. El seu objectiu és unir els seus interessos professionals comuns i alhora proporcionar més credibilitat a la professió. És a dir, dotar de prestigi els professionals que estan al darrere del mercat del directe, un dels més potents del país.

És per això, que vol aprofitar el marc del PrimaveraPro, per a reunir la seva sectorial de festivals i crear sinergies entre tots els que en formen part i reforçar així els pilars del sector i garantir-ne l'adequat desenvolupament present i futur. Així, doncs, serà una trobada de socis amb festivals que posaran en comú les seves experiències i les seves problemàtiques.

Associació de Sales de Concerts de Catalunya (ASACC)

fundada fa 10 anys, és la primera associació de sales privades de concerts creada a Espanya, li van seguir les associacions de Madrid, Galícia, Euskadi, Aragó i Andalusia. El seu objectiu és vetllar pels interessos comuns que comparteixen i lluitar per obtenir el seu reconeixement social, cultural i econòmic. L'ASACC ha aconseguit assoliments com el canvi de normatives municipals i lleis autonòmiques, creant un precedent per a la resta d'associacions estatals i aconseguint la seva aplicació també en altres comunitats. L'assistència a PrimaveraPro dels directors i programadors de les 50 sales associades és una ocasió única per a compartir experiències amb els professionals nacionals i internacionals que allí es donen cita.

Independent Music Companies Association (IMPALA)

Va ser creada el 2000 per representar a les companyies de música independent. Gairebé un 100% de les empreses europees de música són PIMEs, anomenades també "independents", són empreses capdavanteres en innovació i descobriment de nova música i artistes – produeixen més del 80% dels nous llançaments. IMPALA té també els seus propis Premis, amb això pretén promoure la diversitat cultural i el nou talent, així com destacar la contribució artística a la música independent. Entre els guardonats trobem a artistes com Efterklang, Adele, Manu Chao, Radiohead, Agnes Obel, Car Emerald i Sigur Rós.

És el primer any que participen en aquest festival considerat clau per als artistes independents; mantindrà la seva reunió executiva a PrimaveraPro.

The European Festival Association (YOUROPE)

Fundada al novembre de 1998, Yourope és una associació amb 80 membres on estan representats 26 països. El seu objectiu principal és impulsar, dins del panorama europeu de festivals, les àrees de prevenció de riscos laborals, la cura del medi ambient, les condicions d'ocupació, l'intercanvi d'informació i l'exportació del talent. Mitjançant la col·laboració i les experiències compartides aconsegueixen tenir una perspectiva conjunta que permet indagar en aquests punts clau que beneficien al sector. Yourope ha aconseguit augmentar el seu poder tant a nivell governamental com dins del sector, protegint els interessos dels festivals en l'àmbit legal i centrant-se en aspectes rellevants com l'intercanvi d'informació sobre màrqueting i sponsors, contractes, riders tècnics i drets sobre ràdio/TV/ internet, entre d'altres

Unión Fonográfica Independiente (UFI)

La Unión Fonográfica Independiente és l'associació nacional de productors fonogràfics independents que va néixer en 2003 com una associació sense ànim de lucre. El seu principal objectiu és crear una massa crítica suficient que els permeti representar al sector de la producció fonogràfica davant institucions i organismes nacionals i internacionals. A més tenen com a missió promoure la música editada per companyies independents, la internacionalització de les mateixes, la formació i informació, i el suport a la diversitat cultural. Actualment l'UFI acull a 60 companyies discogràfiques independents i organitza, per a la consecució dels seus objectius, accions com: els Premios de la Música Independiente (www.premiosdelamusica.independiente.com), el Día de la Música (www.dielamusica.info), participa en fires internacionals i missions comercials a EUA, Mèxic, Xina, Japó i Argentina.

PROGRAMA - DAYPRO CONFERENCE

Dimecres 22 de maig 2013

CONFERÈNCIES

MÚSICA I POLÍTICA: UNA ALIANÇA COMPLEXA

12:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CATALÀ/CASTELLÀ)

La idea que ningú vol sentir cançons sobre política ha variat considerablement arran de la crisi social, econòmica i política que ha assotat al món en els últims anys. El missatge polític en la música ha pres especial rellevància gràcies a un esdeveniment paradigmàtic que ha provocat reaccions internacionals: el empresonament a Rússia de les Pussy Riot. Però, encara són capaços els músics d'abanderar canvis polítics? I si és així, per què els artistes occidentals són els que es mostren menys inclinats a defensar les seves idees?

Ponents: Carl Barat (The Libertines), Jon McClure (Reverend and The Makers), Pete Shelley (Buzzcocks), Steve Knightley (Show of Hands), Victor Lenore (Fundación Robo)

Moderador: Ruth Daniel (Un-Convention)

LLATINOAMÈRICA, TERRA D'OPORTUNITATS PER AL NEGOCI MUSICAL

13.30H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: CASTELLÀ (TRADUCCIÓ ANGLÈS/CATALÀ)

A mesura que l'economia Llatinoamericana ha anat creixent, el continent s'ha fet cada vegada més atractiu per a la indústria musical. Clarament, hi ha oportunitats en la cada vegada més pròspera Llatinoamèrica, que

compta amb un mercat jove i amant de la música. No obstant això, hi ha una gran quantitat de misteris sobre què és el que pot realment funcionar en la gran indústria musical llatinoamericana. Han d'organitzar-se gires? I si és així, a on?; què hi ha dels festivals?; com pots fer per llançar el teu disc allà?. Totes aquestes preguntes i més seran respostes pels més destacats professionals de la indústria musical de Mèxic, Argentina, Xile, Colòmbia i Brasil.

Ponents: Nicolás Wainszelbaum (MICA), Miguel Ángel García Garrido (Charco)
Moderador: Sebastian Vera (Charco).

GIRES RENDIBLES PER A ARTISTES INDEPENDENTS

15:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CATALÀ/CASTELLÀ)

Sol dir-se que el directe és el futur de la indústria musical. I no és d'estranyar si prenem com a exemple la gira "MDNA" de Madonna, en la qual es va recaptar un total 228 milions de dòlars durant el 2012. Per desgràcia solament existeix una Madonna... llavors, què passa amb les bandes indies i els artistes emergents? Poden organitzar gires rendibles pel seu compte sense comptar amb el recolzament de la maquinària tradicional de la indústria musical? Serà necessari establir aquestes relacions amb la indústria a llarg termini per consolidar-se o es pot aconseguir triomfar de forma independent? És necessari tenir l'excusa d'un llançament discogràfic per organitzar una gira o els artistes han d'apostar en ferm pels concerts?

Ponents: Jon McClure (Reverend and The Makers), Toni Anguiano (Guadalupe Plata), Steve Knightley (Show of Hands), Louis Barabbas (Louis Barabbas & The Bedlam Six), Felipe Altenfelder Silva (Fora Do Exio)
Moderador: Jeff Thompson (Un-Convention)

MERCATS: PAÏSOS DE L'EST

16.00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CATALÀ/CASTELLÀ)

Malgrat l'impacte de la globalització i de la Unió Europea, Europa de l'Est segueix sent un misteri per a molta gent en la indústria musical occidental. Molts desconeixen, per exemple, que Polònia compta amb una imensa i molt activa oferta de festivals, o que Rússia té 12 serveis de música digital que representen més d'1/4 del benefici total de vendes de música. Aquesta conferència tractarà sobre la diferència fonamental entre les indústries musicals d'Europa Occidental i Europa de l'Est, i explicarà què oportunitats s'obren als grups de música. Serà de la mà d'experts arribats de Polònia, Rússia, Turquia i Letònia.

MÚSIQUES PARAL·LELES - CONFERÈNCIA MUSICADA

16.00H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: CASTELLÀ

El terme “música paral·lela”, encunyat per l'investigador brasiler Germà Viana, fa al·lusió als nous contextos de producció i difusió musical desenvolupats en llocs com Brasil, Colòmbia, Angola, Mali o l'Argentina. És també el títol d'aquesta xerrada que, a mig camí entre una conferència i un programa de ràdio, traçarà un recorregut sonor a través de diverses músiques desenvolupades al marge dels grans circuits comercials, creadores d'una identitat i un model musical particular i rellevant. Aquesta xerrada pretén així apropar i entendre aquestes maneres alternatives de produir, difondre i accedir a la música en diferents parts del món.

Ponent: Daniel Granados (IMO, ZIIINC, Producciones Doradas)

CONSTRUEIX EL TEU FESTIVAL DE SOMNI: FANS I ARTISTES

17.00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CATALÀ/CASTELLÀ)

Fans feliços + artistes contents = èxit segur. Però, què volen realment i què ha d'incloure el festival perfecte perquè l'equació funcioni? En aquesta xerrada comptarem amb la presència de fans i artistes per saber què és exactament el que els agrada i el que els desagrada dels festivals. Descobrirem què podem fer per millorar l'experiència per als artistes i fans i quins són els reptes als quals hem d'enfrontar-nos per encaminar-nos cap al festival perfecte.

Ponentes: Carl Barat (The Libertines), Luke Unabomber (Electric Elephant), Anna Pacheco (fan de festivals), Pep Corral (fan de festivales)

Moderador: Ruth Daniel (Un-Convention)

TALLERS

LA DISTRIBUCIÓ DIGITAL

16.00H / SALÓN EURÁSIA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS / CATALÀ

En aquest taller, impartit per Maarten van Wijck, co-fundador de la Cúpula Music, veurem els aspectes més importants de la distribució de la música a l'entorn digital. Des de la seva experiència com a músic, explorarà el tema en profunditat incloent un recorregut de possibilitats de distribució i agregadors a nivell internacional així com les necessitats de distribució, les retribucions i els royalties, aspectes legals i promoció a les tendes.

Ponent: Maarten van Wijck (La Cúpula Music)

PRESENTACIONS

AMAEI (ASSOCIACIÓ DE MÚSICS ARTISTES I EDITORS INDEPENDENTS)

12.00H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS

L'escena musical portuguesa ha canviat. Els paradigmes de la indústria musical, tal com els coneixíem, no s'adapten als nous músics que comencen a Portugal, cada vegada més ràpid i amb més freqüència, de forma independent i innovadora. La paraula clau per entendre aquestes noves formes de construir una carrera al món de la música és potser "autonomia". En aquest context, en l'escena musical portuguesa, sorgeixen per tot el país grups de nous artistes i segells discogràfics independents, autoedicions, col·lectius d'artistes... La nova generació no segueix normes i utilitza les eines i les tecnologies actuals per trobar el seu propi espai i el seu propi públic. No obstant això, en aquest panorama de creativitat i esperit emprenedor, sorgeix la necessitat d'organitzar un camp comú d'interessos per tota aquesta nova generació, plural i autònoma. Tant a nivell nacional com a nivell internacional, existeixen punts en comú per defensar i posicionar-se a favor del sector independent. La AMEI és la primera Associació de Música Independent a Portugal, ara afiliada amb WIN i amb IMPALA. En aquesta ocasió es presentarà el nou Portugal, més enllà del Fado.

MÉS ENLLÀ DE LA MÚSICA: TECNOLOGIA + MUSIC BRANDING

12:30H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: CASTELLÀ

Una de les conseqüències de les innovacions tecnològiques és la creixent ubiqüitat de la música: pocs són els espais on no està present. Avui, més que mai, la música ens acompanya en tot moment i conforma les nostres experiències. Sens dubte, queda molt per fer en la indústria musical i, com succeeix en altres sectors, la major part de les innovacions no vénen donades pels tradicionals actors de la mateixa, sinó per empreses joves i models emergents, basats en tecnologia, la innovació i la transformació, que estan propiciant i acompanyant el canvi de comportament de la gent a l'hora de consumir música.

PRESENTACIÓ CASETE (MEX)

13.00H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: CASTELLÀ

PRESENTACIÓ PLANDEGIRA: ORGANITZA LA TEVA GIRA EN MINUTS

13.30H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: CASTELLÀ

plandeGira s'ha convertit en un reconegut projecte en el seu primer any de vida i ha anat augmentant les seves funcionalitats sobre la base del feedback dels seus usuaris. Actualment permet la gestió online de gairebé la totalitat d'elements necessaris d'una gira: reserva de sales, transport, allotjament, estimació de

costos/beneficis, ticketing...

Es presentaran breument aquestes novetats, així com el funcionament bàsic de la plataforma i les diferències amb altres webs similars.

PRESENTACIÓ SAMYROAD

THE NEXT BIG THING

15.00H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

Al llarg dels anys sempre ha existit gent Samy, les passions de la qual han marcat el camí que han decidit seguir en la vida. Samy està a tot arreu. Samy significa ser únic en un món que està assedegat de magnetisme i de carisma. Samy significa llibertat, joventut, eufòria, extravagància i idealisme.

Qui va dir que està tot inventat? Al 2013 arriba SamyRoad.

Si t'aixeques taral·lejant aquesta melodia al teu cap i et fiques al llit somiant amb aquest concert al que aniràs demà...ets un Samy. Amb SamyRoad, per fi podràs donar curs a la teva passió.

SamyRoad és una comunitat online on individus influents es troben i prescriuen productes, serveis i esdeveniments d'una manera organitzada i categoritzada per passions, i en la qual el contingut és monetitzat per reportar beneficis a l'usuari.

Perquè aquells prou bojos per creure's que poden canviar el món, són els que finalment ho faran.

RECEPCIONS

ACTE INAUGURAL

12.30H / TERRASSA / PLANTA BAIXA (HOTEL DIAGONAL ZERO)

PrimaveraPro arrenca i dona la benvinguda amb un còctel especial.

REUNIONS PRIVADES / SESSIONS DE NETWORKING

SESSIÓ DE NETWORKING DE L'ICEX (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

11.00H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

L'Institut Español de Comerç Exterior (ICEX) organitzarà una reunió per a una selecció d'empreses espanyoles.

REUNIÓ APM (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

12.00H / SALÓN OCEANIA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

Reunió de la junta directiva de l'Associació de Promotors Musicals (APM).

REUNIÓ ASACC (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

12.00H / SALA EURÀSIA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

Reunió anual de l'Associació de Sales de Concerts de Catalunya. Oberta només a membres de l'ASACC.

PITCHING

PITCHING - ARTISTES VISUALS I MÚSICS/SEGELLS (NOMÉS INSCRITS)

17.00H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

La fira de videoart LOOP i el festival Primavera Sound organitzaran una trobada entre artistes visuals que utilitzen el vídeo com a mitjà i músics i segells discogràfics amb l'objectiu de buscar sinergies entre els professionals dels dos sectors.

MENTORING SESSION

SESSIÓ 1

12.00H / FOYER MEZZANINE / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

Aquest programa està dissenyat per posar-te en contacte de forma directa amb alguns dels més destacats professionals del negoci musical. Experts en diversos camps de la indústria de la música estaran disponibles per aconsellar o solucionar dubtes.

Dijous 23 de maig 2013

CONFERÈNCIES

POLÍTiques PÚBLIQUES PER AL DESENVOLUPAMENT DE LES INDÚSTRIES CULTURALS A L'ARGENTINA I LA SEVA APLICACIÓ A L'EXPORTACIÓ DE CULTURA

10:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: CASTELLÀ (TRADUCCIÓ ANGLÈS/CATALÀ)

Les indústries culturals han experimentat un creixement relatiu més gran que la resta dels sectors econòmics, aconseguint en alguns països, com Estats Units, el tercer o quart lloc en termes de recursos interns i d'obtenció de divises en altres mercats. Les indústries culturals representen també una font important quant a creació d'ocupació i una eina indispensable per a la diversitat i l'intercanvi culturals. En aquesta conferència coneixerem quines són les mesures que el govern argentí aplica per afavorir el desenvolupament de la indústria cultural, especialment sobre la seva internacionalització.

Ponent: Pablo Quadri (UCINE)

GUANYAR-SE LA VIDA COM A ARTISTA A LA INDÚSTRIA MUSICAL

11:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CATALÀ/CASTELLÀ)

Fins ara, mai havia estat tan difícil guanyar-se la vida o aconseguir una carrera destacada com a artista al món de la música. I no obstant això, fins ara mai hi ha hagut tantes oportunitats per als artistes a l'hora de controlar les seves carreres. Aquesta entrevista, oberta al públic, a un destacat artista serà conduïda per un reconegut periodista i ens mostrarà de quina manera l'artista ha aconseguit forjar una carrera amb èxit dins de la sempre canviant indústria de la música. El públic assistent a aquesta activitat tindrà també l'oportunitat d'establir un diàleg amb l'artista per resoldre els seus dubtes o obtenir consell sobre la indústria de la música.

Ponent: Ethan Johns (Record producer & engineer, Three Crows Music, artist)

Moderador: Alex Needham (The Guardian UK)

LA "CRISI" DELS FESTIVALS - QUI VAN SER ELS GUANYADORS I PERDEDORS?

12:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CATALÀ/CASTELLÀ)

S'ha dit que 2012 ha estat un any terrible per als grans esdeveniments musicals, amb víctimes d'alt nivell, com els festivals de Vince Power i Sonisphere. Però si els festivals estan en crisi, per què Glastonbury 2013 ha esgotat les seves entrades en temps rècord? i per què Rob Dóna Bank ha declarat que Bestival 2012 ha estat la millor edició de totes? Examinarem quins són els esdeveniments musicals que estan venent entrades i per què, i donarem pistes per fer que el teu proper esdeveniment sigui un èxit, siguin quines siguin les circumstàncies econòmiques.

Ponents: Kem Lalot (Eurockeennes), Chris Johnson (Shambala Festival), Freddie Fellows (Secret Garden Party), Andres Sanchez Vallejo (Vive Latino, OCESA)

Moderador: Malcolm Haynes (Glastonbury)

"SHOOT ME, DON'T KILL ME" O COM NO MORIR D'ÈXIT

13.00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

El documental musical està en alça. Les evidències són moltes: el creixement en el nombre de títols que es produeixen cada any, la consolidació de festivals especialitzats, la bona entrada que algunes d'aquestes pel·lícules tenen en el circuit de sales de cinema i l'interès de realitzadors d'èxit que s'han bolcat en el gènere, oferint respostes tant a les necessitats promocionals dels artistes com a l'obertura de nous camps per al periodisme, un terreny necessitat igualment de reformulació.

Tothom vol una pel·lícula que expliqui la història de la seva banda, que retrati la seva generació, que documenti la seva escena, que li reafirmi en els seus gustos. Hi ha més documentals que mai, però no necessàriament millors documentals. En aquest context d'abundància cal reflexionar sobre quin és el paper que li espera al documental musical i quins aspectes ha de considerar per no morir víctima del seu propi èxit.

Ponents: Andrés Hispano (periodista), Adam Thorsmark (CPH:DOX)
Moderador: Roger Roca (In-Edit, Sputnik)

WELCOME TO THE MUSIC BUSINESS: YOU'RE FKED!**

14:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CATALÀ/CASTELLÀ)

"Hi ha 101 maneres d'acabar fotut en aquest negoci". Així comença el llibre de Martin Atkins *Welcome to the Music Business: You're F**ked!*. "Aquest és un món molt perillós i quan t'embusses no sempre és un "no passa res, ha estat salvatge". "Pots anar directament a la fallida, trencar llaços d'amistat, divorciar-te, morir, o fins i tot pots acabar en una banda de versions". Però no tot són males notícies. Atkins creu que quanta més gent de la indústria musical sigui conscient del perill que corre, a millor port arribaran. Descobreix amb ell com de fotuts estem i què podem fer sobre al respecte.

Ponent: Martin Atkins (PiL, Nine Inch Nails, Ministry, author of *Welcome to the Music Industry: You're F**ked!*)

QUI ESTÀ INVERTINT EN MÚSICA ACTUALMENT I PER QUÈ?

15:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CATALÀ/CASTELLÀ)

Amb la venda de discos en descens i l'àmbit del directe i els festivals resistint a un dels anys més durs, qui vol invertir al mercat musical? Així i tot, cada vegada hi ha més gent que ho fa: des de la controvertida recaptació del milió de dòlars d'Amanda Palmer amb Kickstarter, als 130 milions de dòlars que Access Industries ha invertit en Deezer per col·laborar en el seu desplegament internacional. Veurem per què la música segueix sent atractiva per als inversors, com funciona el procés de finançament i si aquest boom pot continuar.

Ponents: Dave Bianchi (Various Artists), Ian Hogarth (Songkick), Borja Prieto (My Major Company), Matthew Ogle (This is My Jam)

Moderador: Jon-Paul Waddington (In The City/Liverpool Sound City)

CONQUISTA EL REGNE UNIT

16:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CATALÀ/CASTELLÀ)

Gran Bretanya no és solament el mercat musical europeu més gran, és també la llar de la música pop, la terra de The Beatles, de The Smiths i Adele i alberga alguns dels més grans festivals del món. Això situa al Regne Unit a la part alta de la llista de països on els grups somien amb tenir èxit. Però, com es pot aconseguir impactar en aquesta verda i agradable regió?, com competir amb les abundants propostes locals?, on cal tocar

per atreure l'interès dels mitjans? i és possible fer-ho pel teu compte?

Ponents: Debbie Ball (Create Spark), Simon Halliday (4AD), Iain Watt (Machine Management / Loose Lips), Mark Jones (Wall of Sound), Sean Adams (Drowned in Sound)

Moderador: Jon-Paul Waddington (In The City/Liverpool Sound City)

FESTIVAL SOSTENIBLE = FESTIVAL RENDIBLE

17:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CATALÀ/CASTELLÀ)

Convertir els festivals en esdeveniments "verds" sol veure's com alguna cosa molt lloable en teoria però poc efectiu i car en la pràctica. No obstant això, les noves recerques realitzades pel Green Festival Alliance han demostrat que l'ús adequat de l'energia pot ajudar als promotors a estalviar diners i alhora a reduir l'impacte mediambiental. De la mà dels principals promotors de festivals europeus, que compartiran les seves experiències en aquest àmbit, es donarà l'assessorament adequat sobre com aconseguir-ho i de com implicar a tots els participants a un festival -personal, artistes i públic- en el canvi cap a un festival sostenible.

Ponents: Richard Randall (Firefly Solar), Laura Pando (Festival Republic), Freddie Fellows (Secret Garden Party) Moderador: Chris Johnson (Green Festival Alliance)

PRESENTACIONS

PRESENTACIÓ IMI CHILE

11.00H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: CASTELLÀ

IMI Chile associa a sis empreses clau de la Indústria Musical Independent xilena. Entre totes elles editen a més de 70 bandes nacionals.

En aquesta ocasió la comitiva artística ve representada per les bandes Perrosky, La Big Rabia i DJ Raff. Per la seva part, les empreses Algorecords, Potoco Discos, Discos Río Bueno i Charco ho faran com a part de la indústria.

Ponent: Oliver Knust (Discos Río Bueno), Alvaro Gómez (Algorecords)

PRESENTACIÓ MY MAJOR COMPANY.

12.00H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: CASTELLÀ

My Major Company és una companyia que té com a eix central del seu negoci el crowdfunding aplicat en

tres àrees: projectes independents, partnerships i desenvolupament de projectes artístics i discogràfics propis. D'origen francès, va aterrar a Espanya a la fi de 2012 i pròximament ho farà a Llatinoamèrica. A dia d'avui a Espanya ha finançat pel·lícules, grups musicals, publicacions i emissores de ràdio entre altres projectes. Aquest mateix any llançarà a més als seus 2 primers artistes.

Ponents: Borja Prieto (My Major Company), Maxime Dodinet (My Major Company).

PRESENTACIÓ IC MUSIC: UNA NOVA XARXA DE MÚSICA ACTUAL A EUROPA

12.30H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS

IC Music és un projecte que desenvolupa accions per a bandes en creixement i tracta de contribuir al desenvolupament de les relacions entre professionals a Europa. Nou companys de Regne Unit, Bèlgica i França componen la xarxa que treballa per la mobilitat dels artistes i intenta crear relacions duradores entre els professionals a Europa.

PRESENTACIÓ GOOGLE PLUS

13.00H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS / CASTELLÀ

La presentació de Google Plus ensenyarà com arribar a una audiència global i involucrar-la a través de les plataformes de Google, inclosos Google Plus, Youtube i Google Play. També donarà consells sobre com crear una conversa amb els fans en Google Plus usant 'Hangouts', Comunitats i Esdeveniments. Finalment, aquesta presentació ajudarà a descobrir millorar la presència en l'escena musical actual a través de Google per estendre la teva música a tothom.

PRESENTACIÓ GREENCOPPER: TOT EL QUE SEMPRE HAS VOLGUT SABER SOBRE APLICACIONS MÒBIL PER A FESTIVALS

14.00H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS

Des de 2009, Greencopper ha recolzat a al voltant de 120 organitzacions culturals i festivals, impulsant aplicacions per a mòbil en festivals com Osheaga (Canadà), Rock en Seine i Vieilles Charrues (França), o a Reeperbahn (Alemanya). La presentació oferirà un resum de les últimes tendències, en web, Facebook i mòbil, que aporten solucions eficaces per recolzar la comunicació en els festivals i estratègies de patrocini. Greencopper presentarà les millors pràctiques basades en casos reals. La presentació mostrarà també com integrar serveis musicals en aplicacions amb vista a promoure esdeveniments i millorar l'experiència als assistents d'un festival. El servidor en streaming Deezer, que opera a nivell mundial en més de 180 països, també estarà present explicant els seus plans de col·laboració per recolzar els festivals espanyols en 2013, dins del camp de les aplicacions mòbil.

Qui són els usuaris potencials? Quins continguts amplifiquen a través de les xarxes socials? Pot augmentar-

se el compromís de la comunitat amb l'ús de les tecnologies correctes? La presentació respondrà a aquestes i d'altres preguntes.

Ponents: Cécile Martin (Marketing Manager, Greencopper), Yann Queffelec (Consultant, Greencopper), Pablo Skaf (Deezer)

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE “CANCIONES DEL FIN DEL MUNDO”

16.00H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: CASTELLÀ

Manuel Maira, periodista del diari La Tercera i editor de la revista (iPOP), publicació xilena especialitzada en música i cultura pop, presentarà el seu llibre “Canciones del fin del Mundo”, que reuneix entrevistes dels músics xilens més significatius del segle XIX.

RECEPCIONS

RECEPCIÓ IMI XILE

12.00h / Terrassa / Planta baixa (Hotel Diagonal Zero)

IMI Xile et convida a un còctel per conèixer als seus representants, les activitats que duen a terme i gaudir de l'actuació en directe de Dj Raff.

RECEPCIÓ A BUZZ SUPREME I SFERA CUBICA

15.00h / Terrassa / Planta baixa (Hotel Diagonal Zero)

A Buzz Supreme i Sfera Cubica et conviden a un còctel especial perquè coneguis als seus representants i descobreixis les seves activitats.

RECEPCIÓ DON'T PANIC! WE'RE FROM POLAND I ADAM MICKIEWICZ

16.00h / Terrassa / Planta baixa (Hotel Diagonal Zero)

Don't Panic! We're from Poland i Adam Mickiewicz et conviden a un còctel especial perquè coneguis als seus representants i descobreixis les seves activitats.

REUNIONS PRIVADES / SESSIONS DE NETWORKING

REUNIÓ APM

TROBADA SOBRE EL FUTUR DELS FESTIVALS: UN BALANÇ (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

11:00h / Saló Euràsia / Primer pis (Hotel Diagonal Zero)

Reunió de promotors musicals organitzada per ARC, l'associació professional de representants, promotors i managers de Catalunya.

REUNIÓ D'ACCES (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

13.00h / Saló Euràsia / Primer pis (Hotel Diagonal Zero)

ACCES celebrarà una reunió privada per als seus membres.

REUNIÓ DE LA JUNTA DIRECTIVA DE L'ASSOCIACIÓ EUROPEA DE SALES (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

13.00h / Saló Oceania / Primer pis (Hotel Diagonal Zero)

La junta directiva de l'Associació Europea de Sales celebrarà una reunió privada per als seus membres.

REUNIÓ IMPALA (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

14.00h / Saló Euràsia / Primer pis (Hotel Diagonal Zero)

IMPALA, associació que representa companyies musicals independents europees, celebrarà una reunió oberta als seus membres.

REUNIÓ YOUROPE (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

16.00h / Saló Oceania / Primer pis (Hotel Diagonal Zero)

L'associació europea de festivals Yourope treballa per millorar l'escena de festivals europeus. Yourope celebrarà una reunió oberta als seus membres.

REUNIÓ DE L'ASSOCIACIÓ EUROPEA DE SALES (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

17.00h / Sala Àfrica / Primer pis (Hotel Diagonal Zero)

L'Associació Europea de Sales celebrarà una reunió per als seus membres.

MENTORING SESSION

SESSIÓ 2

13.00h / Foyer Mezzanine / Primer pis (Hotel Diagonal Zero)

Aquest programa està dissenyat per posar-te en contacte de forma directa amb alguns dels més destacats professionals del negoci musical. Experts en diversos camps de la indústria de la música estaran disponibles per aconsellar o solucionar dubtes.

Divendres 24 de maig 2013

CONFERÈNCIES

EL FUTUR DE LES SOCIETATS DE GESTIÓ COL·LECTIVA

11:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CASTELLÀ)

L'Associació Europea de Companyies de Música farà un repàs de la situació actual de les societats de gestió col·lectiva a Europa i comentarà els recents desenvolupaments en aquest àmbit a nivell europeu. La xerrada aprofundirà també en l'última Directiva elaborada sobre aquest tema per la Comissió Europea, així com en el Codi de Conducta de les societats de gestió col·lectiva elaborat per IMPALA, entre d'altres.

AUSTRÀLIA, UN MERCAT EN AUGE

12:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CASTELLÀ)

Austràlia ha estat un dels mercats musicals més forts del món durant els últims cinc anys, amb unes xifres sorprenents de vendes online i amb actuacions, com les de Goyte o Empire of the Sun, d'un gran impacte global. La música en directe també té una gran presència a Austràlia, amb un consum mitjà de 45€ en actuacions el 2011. Examinarem si aquest èxit pot continuar i quines oportunitats pot oferir el boom econòmic d'Austràlia als músics i segells musicals internacionals.

Ponents: Glenn Dickie (Sounds Australia), Andy Portokallis (Tote, Bar Open, Melbourne), Vanessa Picken (Comes With Fries), Timothy Ritchie (ABC Radio National), Elise Peyronnet (Melbourne Music Week)

ELEVANT L'STREAMING CAP AL MAINSTREAM

13:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CASTELLÀ)

En els últims anys l'streaming i les subscripcions han estat en boca dels professionals de la indústria musical. No obstant això, per al públic, es tracta encara d'alguna cosa relativament desconeguda quan es compara amb els suports físics o la ràdio convencional. Com pot l'streaming convertir-se en una cosa majoritària?, és un model just envers totes les parts implicades?, què passa amb els artistes i els segells independents?, és rendible o és estrictament promocional? Aquesta xerrada examinarà totes aquestes qüestions i comprovarà quina és la situació actual a Espanya, on les vendes de suports han caigut espectacularment i en canvi l'streaming s'ha tornat increïblement popular. Podria Espanya seguir l'exemple de països com Suècia o Noruega, on l'streaming ha revertit la situació després d'anys de decreixement de la indústria de la música?

Ponents: Pablo Skaf (Deezer), Brahim Ait Ben Larbi (EMI Publishing), Michael Powers (Splash, Youtube), Mark Kitcatt (Impala)

Moderador: José Luis de Vicente (ZZZINC)

ECONOMIA DELS NOUS MITJANS MUSICALS

14:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS/CASTELLÀ (TRADUCCIÓ CASTELLÀ/ANGLÈS)

La relació tradicional entre els mitjans especialitzats en música i el públic, la indústria i els creadors ha canviat per sempre. La informació no solament és molt més accessible, sinó que internet ha permès generar multitud de plataformes informatives especialitzades que busquen noves vies d'accés al sector musical i als consumidors, que gaudeixen ara d'un paper molt més actiu en aquest nou context.

En els últims anys s'ha debatut referent al paper que la prescripció musical ha de jugar en aquest nou marc, on l'accés a continguts musicals ha augmentat exponencialment. Però, tant el sorgiment de nous mitjans digitals com la supervivència dels mitjans tradicionals, passen pel desenvolupament de nous models de negoci que garanteixin la seva sostenibilitat econòmica.

En aquesta xerrada mostrarem alguns aquests nous models econòmics que estan adoptant els mitjans, situant el desenvolupament digital en el centre del debat.

Ponents: Isaac Marcet (Playground), Paul Stokes (Q Magazine), Theo Bark (Spinner)

Moderador: Daniel Granados (IMO, ZZZINC, Producciones Doradas)

COM FER NEGOCIS A ESPANYA MÉS ENLLÀ DELS FESTIVALS

15:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS/CASTELLÀ (TRADUCCIÓ CASTELLÀ/ANGLÈS)

La indústria musical internacional ha arribat al consens que és millor no molestar-se a venir a Espanya més enllà d'Eivissa i els festivals: les vendes de discos són lamentables i el públic no té diners per anar a concerts, per la qual cosa s'acaba perdent diners en gires que atreuen únicament a petites audiències. No obstant això

aquí, al Primavera Sound, dissentim: malgrat l'alta taxa de desocupació juvenil, les polítiques "d'austeritat" i l'increment de l'IVA en els productes culturals, el país compta amb una vibrant escena musical que s'estén més enllà de Madrid i Barcelona i existeixen moltes maneres de fer que una gira funcioni, des del patrocini de les marques a la venda de marxandatge. Aquesta xerrada mostrarà als artistes i segells discogràfics internacionals què és el que pot oferir Espanya, demostrant que el negoci musical aquí no està mort. D'altra banda, els professionals nacionals tindran l'oportunitat de descobrir com incrementar la col·laboració amb artistes i empreses internacionals.

Ponents: David Jiménez-Zumalacárregui (Heart of Gold), Leo Nascimento (Deezer España), Daniel Granados (IMO), Noemí Planas (Discos Acuarela), Víctor Flores (Red Bull)

Moderador: Ben Cardew (PrimaveraPro / Music Ally)

EUROPEAN ARTISTS ON THE RISE (EAR): UNA NOVA INICIATIVA EUROPEA PER A CLUBS I SALES DE CONCERTS

16:00H / SALA SUD AMÉRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: ANGLÈS (TRADUCCIÓ CATALÀ/CASTELLÀ)

El rol dels clubs i les sales de concerts és crucial per al desenvolupament del sector musical a Europa, especialment quant al manteniment de les audiències i la diversitat musical. No obstant això, el fet de programar artistes emergents, sovint representa un risc financer per als organitzadors, la qual cosa implica que es programin escasses actuacions de nous artistes europeus per al públic local. El Projecte EAR té com a objectiu afrontar aquesta situació. Amb el suport de diverses sales de concerts que comparteixen la mateixa filosofia, la iniciativa consisteix a desenvolupar, gràcies al finançament de la UE, un mecanisme financer que afavoriria directament la creació d'una xarxa europea de sales i clubs, fomentant la contractació de joves talents de tot el continent.

Ponents: Dirk de Clippeleir (Director, Ancienne Belgique - Bruselas), Olivier Toth (Director, Rockhal - Luxemburgo), Fabien Miclet (Executive Manager, EMO), Alberto Guijarro (Director, Sala Apolo - Barcelona)

PRESENTACIONS

PRESENTACIÓ DELS RESULTATS DE LA INVESTIGACIÓ IMO

14.30H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: CASTELLÀ

L'International Music Observatory (IMO) és un organisme dedicat a la recerca i la anàlisi del sector musical en diferents contextos locals.

Aquest observatori internacional, que analitza les múltiples relacions que es donen entre música i societat, es desenvolupa integrant diferents institucions i sensibilitats. La iniciativa sorgeix amb la intenció de detectar, analitzar i estimular noves dinàmiques que aportin vies de desenvolupament per als creadors, el públic i la indústria musical.

Per a això, l'IMO focalitzarà durant un període determinat el seu treball de recerca en una ciutat concreta, actuant en les principals i més emblemàtiques escenes musicals de ciutats d'Europa, Àsia, Àfrica, Amèrica del Nord i Amèrica del Sud.

Amb la intenció d'observar l'evolució de diferents pràctiques musicals, analitzarem com es relacionen les polítiques culturals amb el context creatiu i el consumidor local, i com intervé la indústria i els diferents agents socials en aquest marc.

Ponent: Daniel Granados (IMO, ZZZINC, Producciones Doradas)

PRESENTACIÓ DOCEIDEAS

15.30H / SALA ÀFRICA / PRIMER PIS (HOTEL DIAGONAL ZERO)

IDIOMA: CASTELLÀ

Les empreses de les indústries creatives s'enfronten a un futur incert pels desafiaments imposats per la tecnologia i Internet i la conjuntura político-econòmica. Les Indústries Creatives no han pogut adaptar-se al sobtat canvi que ha deixat obsolets els models de negoci tradicionals.

Des de la divisió d'innovació de Doceideas, "dsuite", es treballa amb empreses per potenciar la creativitat dels equips i enfocar-les cap a una millora dels productes, serveis o processos i implantar-los al mercat per rendibilitzar-los.

RECEPCIONS

RECEPCIÓ LIVE DMA I APM

12.00h / Terrassa / Planta baixa (Hotel Diagonal Zero)

Live DMA i APM et conviden a un còctel especial perquè coneguis als seus representants i descobreixis les seves activitats.

RECEPCIÓ UCINE

13.00h / Terrassa / Planta baixa (Hotel Diagonal Zero)

La UCINE et convida a un còctel especial perquè coneguis als seus representants, les activitats que duen a terme i gaudir de l'actuació en directe de 107 Faunos, normA i Go Neko!

RECEPCIÓ WAVES VIENNA I AUSTRIAN MUSIC EXPORT

16.00h / Terrassa / Planta baixa (Hotel Diagonal Zero)

Waves Vienna i Austrian Music Export et conviden a un còctel especial perquè coneguis als seus representants, les activitats que duen a terme i gaudir de l'actuació en directe de Hal Flavin.

RECEPCIÓ SXSW

17.00h / Terrassa / Planta baixa (Hotel Diagonal Zero)

SXSW et convida a un còctel especial perquè coneguis als seus representants i descobreixis les seves activitats.

REUNIONS PRIVADES / SESSIONS DE NETWORKING

SESSIÓ DE NETWORKING DE ICEX (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

11.00h / Sala Àfrica / Primer pis (Hotel Diagonal Zero)

L'Institut Español de Comercio Exterior (ICEX) organitzarà una reunió per a una selecció d'empreses espanyoles.

REUNIÓ DE LA JUNTA DIRECTIVA DE LA UFI (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

12.00h / Salón Eurásia / Primer pis (Hotel Diagonal Zero)

La Unión Fonográfica Independiente celebra una reunió privada per als seus membres.

NETWORKING CIMA + ICEX (NOMÉS AMB INVITACIÓ)

15.00h / Salón Eurásia / Primer pis (Hotel Diagonal Zero)

CIMA i l'Institut Español de Comercio Exterior (ICEX) celebraran una reunió privada per als seus membres.

MENTORING SESSION

SESSIÓ 3

15.00h / Foyer Mezzanine / Primer pis (Hotel Diagonal Zero)

Aquest programa està dissenyat per posar-te en contacte de forma directa amb alguns dels més destacats professionals del negoci musical. Experts en diversos camps de la indústria de la música estaran disponibles per aconsellar o solucionar dubtes.

PROGRAMA - NIGHTPRO

SHOWCASES

Dijous 23

17:00	17:45	ÁRBOL DE OJOS
18:15	19:00	NAIVE NEW BEATERS
19:30	20:15	BLUE WILLA
20:45	21:30	EVANS THE DEATH
22:00	22:45	PLUM
23:15	00:00	TWILITE
00:30	01:15	TELEBIT
01:45	02:30	COMPUTER MAGIC

Divendres 24

17:00	17:45	MOONFLOWER
18:15	19:00	DESAYUNO
19:30	20:15	HONEYBIRD & THE BIRDIES
20:45	21:30	NORMA
22:00	22:45	GO! NEKO
23:15	00:00	107 FAUNOS
00:30	01:15	THE RINGO JETS
01:45	02:30	SEX JAMS

Dissabte 25

17:00	17:45	EMMERSON
18:15	19:00	HAL FLAVIN
19:30	20:15	FOXHOUND
20:45	21:30	LA BIG RABIA
22:00	22:45	PERROSKY
23:15	00:00	LIMBOTEQUE
00:30	01:15	JIM COLEMAN
01:45	02:30	FUKA LATA

PRIMAVERAPRO 2012

La tercera edició de PrimaveraPro va experimentar un creixement de participants del 27% -de 1.100 en 2011 a 1.400 en 2012- consolidant el seu caràcter de punt de trobada privilegiada entre professionals.

En la trobada van participar empreses procedents de 43 països del món, entre ells Austràlia, Emirats Àrabs, Aruba, Japó o Rússia. Els països que van comptar amb un major nombre de representants van ser Espanya, França, Regne Unit i Estats Units.

La presència d'artistes en les conferències del PrimaveraPro va ser un dels elements més destacats de la programació, ja sigui parlant de la seva experiència al llarg de tota la seva carrera (com David Gedge de The Wedding Present) o de la importància de la música en els moviments socials des dels anys 60 als nostres dies (com Buffy Saint Marie i Fermin Muguruza, entre altres).

De la mà dels representants d'alguns dels festivals més importants, es va indagar sobre l'impacte cultural, econòmic i social que aquests exerceixen sobre el seu entorn i sobre la creativitat a l'hora de gestionar un

esdeveniment d'aquestes característiques. També es va comptar amb l'opinió dels fans, que ens van desvetllar quins són les seves experiències i expectatives. Vem parlar amb Chris Smith (Womad), Kem Lalot (Eurockennes), Sid Sharma (Shambala), John Rostron (SWN Festival), Rich Bryan (Bearded Theory), Mark Kittcat (Popstock), Stacey Wilhelm (SXSW) o Luke Bainbridge (The Guardian) entre uns altres.

Es van estudiar les noves eines per obtenir rendibilitat i les noves fórmules creatives per guanyar diners en la indústria de la música, es va abordar el sistema del crowdfunding com a via de finançament de projectes i la seva aplicació a les diferents àrees del sector, el paper dels prescriptors en la internacionalització artística, el màrqueting online en la indústria de la música i la nova dinàmica digital. Per a això vem comptar amb la presència de Shaun Savage (Ruby Pseudo), Juan Draper (Aegis Sponsorship), Pepe Tomé prendre (Roca-Salvatella), Javier Pérez Viu (adidas), Charles Caldas (Merlin) i Andrew Dubber (New Music Strategies), entre uns altres, a més d'artistes com Enric Montefusco de Standstill o Miguel Ángel Blanca de Mans de Topo.

El DayPro va tenir dos aliats especials. D'una banda, Flatstock, fira itinerant de posters de concerts realitzats per artistes plàstics i organitzada pel American Poster Institute, que va presentar una taula rodona sobre el paper dels dissenyadors dins de la indústria musical. I per l'altre, SCREEN Festival, un esdeveniment dedicat al cinema i al vídeo en l'àmbit de l'art contemporani, que va oferir tres sessions de projeccions i una taula rodona en la que es van examinar les contaminacions productives entre art i música.

També hi van participar les associacions APM, ARC, ASACC, Dansk Live, Impala, UFI, UMC i Yourope.

Àustria, Canadà, Xile, Estats Units, Itàlia, Luxemburg, Noruega, Països Baixos, Polònia, Rússia i Sud-Àfrica van participar de forma activa al PrimaveraPro, afavorint l'intercanvi entre empreses del sector de la música i mostrant alguns dels grups revelació del festival. Així, en l'escenari adidas Originals, 25 bandes de tots

aquests països van mostrar la seva capacitat de projecció internacional.

Cartell d'actuacions PrimaveraPro 2012:

Àustria (Austrian Music Export, Small Countries Big Music): Bernhard Fleischmann, GinGa
Bèlgica (Small countries Big Music, Sonicbids): Absynthe Minded, Experimental Tropic Blues Band
Canadà (Canadian Music Week): Cadance Weapon, Foam Lake, Jenn Grant, Reign Wolf (Aka Jordan Kook), Liz Coyles.
Xile (Algorecords/Discos Río Bueno/IMI Chile): Astro, The Ganjas
Estats Units (Sonicbids): Hot Panda, Lovely Bad Things
Itàlia (Italian Press Office): King Of The Opera, Boxeur The Coeur
Luxemburg (Music:LX): Mutiny On The Bounty, Inborn!
Països Baixos (Eurosonic Noorderslag): Rats on Rafts
Polònia (Don't Panic We're From Poland): Kristen, Napszyklat, Ed Wood
Rússia (lookatme): Trud
Sud-àfrica (IMEXSA): Abdus, Spoek Mathambo

PRIMAVERAPRO 2011

La segona edició de PrimaveraPro va reunir a més de 1.100 professionals de 36 països diferents atrets per un plantejament sustentat a parts iguals en una selecció de showcases, que aspira a projectar internacionalment a noves bandes, i en un programa de conferències i trobades ideat per afavorir convergències en el mapa actual de la música.

Dins del programa del DayPro les conferències es van focalitzar en tres grans mercats -el Nord-americà, l'Europeu i el Sud-americà- i van comptar amb la presència de representants destacats de la indústria musical internacional que es van encarregar de donar pistes sobre com introduir artistes en aquests mercats. D'altra banda, i en col·laboració amb la companyia britànica Un-Convention, PrimaveraPro va presentar tres sessions que van tractar l'adaptació de nous espais per a la celebració de concerts, l'anàlisi de noves fonts d'ingressos per als artistes i com elaborar una correcta programació d'un festival perquè sigui rendible i connecti amb el públic.

El DayPro també va incloure un espai per a presentacions de la més diversa índole, des d'estudis de mercat de la música independent a Espanya a una taula rodona sobre tres llibres publicats amb la Barcelona Punk dels 80 com a eix conductor. Així mateix, empreses especialitzades en xarxes socials com l'espanyola Herzio van presentar noves eines destinades a la difusió de la música i la monetització de noves aplicacions. L'apartat tallers va tenir com a principal centre d'atenció les qüestions legals que han d'abordar els promotors, managers i representants per internacionalitzar als artistes.

La terrassa de l'Hotel ME va servir com a punt de trobada de professionals, premsa i artistes durant els tres dies del festival i en ella, a més, van tenir lloc les recepcions de South By Southwest, Popkomm, i les representacions oficials d'Àustria, Canàries i Galícia. Aquesta terrassa va ser també el centre neuràlgic dels Medite-rranean Vermú, un punt de trobada on els professionals van intercanviar opinions i van fer nous contactes.

A la tarda, el NightPro es va traslladar fins a l'àrea adidas Originals del Parc del Fòrum on es van programar una gran quantitat de showcases, basats en la seva major part en acords establerts amb diferents països i comunitats autònomes.

Cartell d'actuacions PrimaveraPro 2011:

- Andalusia: Pájaro Jack y Tannhäuser
- Austràlia: Deep Sea Arcade
- Àustria: Francis International Airport
- Brasil: Garotas Suecas
- Canadà (Canadian Blast): Jason Collett, Julia Kent y No Joy
- Canàries: The Birkins, GAF y Zurych
- Xile: Fernando Milagros, Javiera Mena y Perrosky
- Galícia: Colectivo Oruga, Disco Las Palmeras!, Eladio y Los Seres Queridos, Igloo, Maryland y Nouvelle Cuisine
- Polònia (Don't Panic, We Are From Poland): The Car Is On Fire, Kyst y Woody Alien
- Sonicbids: Bearsuit, The Record Summer y A Classic Education

PrimaveraPro va comptar amb la participació de les oficines d'exportació de la música de Canadà, Polònia, Xile, Àustria, Austràlia, Brasil, Canàries, Galícia i Andalusia. A nivell Institucional van participar ICEX, ICIC, SDE (Servei de Desenvolupament Empresarial) i Red.es. Altres mercats professionals internacionals amb els quals es van establir acords són SXSW, Popkomm, Canadian Music Week; associacions i entitats culturals com Un-convention, Produccions Daurades, Love Menges, ASACC (Associació de Sals de Concerts de Catalunya), APM (Associació Espanyola de Promotors) i ARC (Associació de Managers i Representants de Catalunya).

PRIMAVERAPRO 2010

La primera edició es va saldar amb un balanç molt positiu: 480 professionals acreditats de 54 nacionalitats diferents entre managers, directors de festivals, promotors, sales de concert, discogràfiques, administracions públiques o artistes, a més de la premsa acreditada a l'esdeveniment.

L'àrea adidas Originals es va situar al costat del mar en un dels millors espais del recinte i amb les mateixes facilitats i serveis. Els professionals acreditats van poder participar en xerrades, debats i presentacions, a més d'assistir a les diverses activitats organitzades pels patrocinadors associats. La programació es va centrar en l'estat de la indústria musical nacional i internacional amb xerrades com "Prensa musical y medio digital" (amb Luis Hidalgo, Joan S. Luna, Víctor Lenore i Scanner FM), "Coleccionismo en el siglo XXI" (amb Borja Prieto i Doropaedia), "El futuro de la música en Internet y cómo impedirlo" (amb Jose Luis de Vicente) i les presentacions de Pitchfork media, la Reactable, la radio WFMU o els festivals ATP, Jamón Pop i Popkomm.

PrimaveraPro 2010 ja va comptar amb un escenari on es van programar actuacions de grups emergents amb l'ànim de facilitar la difusió de nous artistes a discogràfiques i altres entitats del sector. Aquests showcases especials van ser programats per diferents segells nacionals i internacionals que van portar fins a l'escenari adidas Originals a bandes emergents i grups que aspiren a introduir-se al mercat europeu com Macaco Bong, Alado Sincera, El Mató A Un Policía Motorizado, Guadalupe Plata, Tom Cary, The Good Company, His Majesty The King, Edredón, Leda Tres, Delco, Boat Beam, Fuel Fandango, Oscartienealas, Autoramas, The Dallas Guiad, Dinero, Trigger, Mujeres, Standstill, So Cow, Niño Y Pistola, Za! i Eatliz.

Així mateix, la plataforma Sounds from Spain va desembarcar al Parc del Fòrum de la mà del ICEX amb una sèrie de propostes nacionals entre les quals van despuntar Tom Cary, Guadalupe Plata, Holywater o Gentle Music Men.

ORGANITZACIÓ I PARTNERS

PRIMAVERA SOUND S.L.

Ja fa més d'una dècada que Primavera Sound porta oferint espectacles musicals amb indubtable encert. Aquesta promotora musical establerta a Barcelona ha desenvolupat des dels seus modests inicis un fort compromís amb la música per tal de que espectadors de diferents generacions puguin gaudir al màxim de l'experiència de la música en directe. Això es reflecteix en la qualitat i novetat dels seus cartells, que respiren risc, coherència i eclecticisme.

El seu festival Primavera Sound, que se celebra a Barcelona des de 2001, s'ha consolidat com un referent del model de festival urbà, i és percebut a tots els racons del món com un esdeveniment ineludible. Es desmarca de la resta dels macro esdeveniments musicals i es caracteritza per una línia artística marcada pel pop, el rock i les tendències més underground de la música de ball.

Primavera Sound es va estrenar en 2012 a la ciutat portuguesa de Porto, donant així un pas més en el seu creixement i començant la seva expansió més enllà de les nostres fronteres. Optimus Primavera Sound es va celebrar una setmana després del seu homòleg barceloní i grups com Suede, The Flaming Lips, Rufus Wainwright, Wilco o Yo La Tengo es van pujar als escenaris del Parque da Cidade, recinte on es va dur a terme el festival.

A més dels seus festivals a l'aire lliure, Primavera Sound ha ideat altres esdeveniments de gran magnitud com el Primavera Club, un festival indoor que es realitza cada tardor simultàniament a diverses sales de concerts de diferents ciutats.

La companyia produeix també gires de grups en sòl espanyol, entre els quals destaquen Bonnie Prince Billy, Apparát, Explosions In The Sky, Deerhunter, of Montreal, Battles, The xx o Beach House.

ALL TOMORROW'S PARTIES

ATP col·labora per setena vegada en la confecció d'una part del cartell del festival. Ja que en l'esdeveniment britànic són altres artistes els que trien el line-up, l'organització del festival barceloní va decidir que ells escollirien les bandes que actuarien en un dels escenaris, incloent actuacions vinculades a l'esdeveniment Don't Look Back (creat també per ATP).

ATP neix en el 2000 després que un any abans Barry Hogan organitzés a Camber Sands al costat de la banda escocesa Belle And Sebastian un esdeveniment anomenat "Bowlie Weekender", ideat pels autors de "If You Llauri Feeling Sinister" per ajuntar a les seves bandes favorites i amics durant un cap de setmana. El primer ATP va tenir lloc a l'abril de 2000 amb Mogwai com "curators" els qui van portar fins a Camber Sands a gent com Aphex Twin, The High Llamas o Mice Parade.

Des d'aquest moment, la marca ATP s'ha convertit en sinònim de risc i qualitat musical. A més d'una promotora, ATP és un segell discogràfic amb artistes tan interessants com The Drones, Jackie-O Motherfucker, Fuck Buttons, Deerhoof o Bard Pond.

La seva filosofia i la seva manera de construir un festival, al costat dels seus increïbles cartells, els ha col·locat com una rara avis dins del circuit mundial. Els seus esdeveniments tenen dues premisses molt marcades, tots tenen un "curator" o comissari que escull els artistes que actuaran (en el passat gent com Matt Groening, Thurston Moore, Shellac, Tortoise, The Shins, Modest Mouse o Vincent Gall s'han encarregat de confeccionar els cartells). D'altra banda, les edicions d'ATP es realitzen en complexos vacacionals britànics on el públic és acomodat en bungalows molt propers a l'els recintes on se celebren els concerts.

PITCHFORK MEDIA

Creada en 1996, Pitchfork Media és actualment el mitjà de comunicació de referència per a tota una generació. En els últims anys, la companyia americana ha estès les seves activitats a un canal de televisió online (Pitchfork.tv) i un festival que se celebra a Chicago en el mes de juliol (Pitchfork Festival).

Encara que el gruix del treball de Pitchfork Media és el seu web, que s'ha convertit en el mitjà online líder mundial en el camp de la música independent, 1.600.000 visitants únics al mes i 250.000 visites al dia avalen el seu reconeixement com el principal far de la crítica musical en el nostre temps. La llista d'artistes que han vist com les seves carreres es disparaven gràcies a l'exposició mediàtica que els ha donat la web és interminable: d'Arcade Fire a Deerhunter, d'Animal Collective a Vampire Weekend, passant per Fleet Foxes, Donen Deacon, Girl Talk i molts més.

ROCKDELUX

Rockdelux és la revista musical en llengua espanyola per excel·lència. Nascuda al novembre de 1984 i hereva de Vibracions i Rock Especial, Rockdelux s'ha caracteritzat sempre per comptar amb els millors periodistes musicals nacionals. La major part dels crítics amb més reputació de periòdics, ràdios o programes de tele

visió ha passat en algun moment de la seva trajectòria per Rockdelux. Elogiada pel seu criteri rigorós, en els últims vint anys ha estat guardonada com a millor revista musical per Radio 3, Cadena Ser, Diario Vasco, el certamen Iberpop o altres grans mitjans. Les seves edicions especials amb les llistes dels millors discs i les seves col·laboracions en la direcció artística en festivals de prestigi com BAM (de 1995 a 1999) o, des de 2002, Primavera Sound han confirmat a Rockdelux com a mitjà de referència en la premsa musical espanyola i llatinoamericana.

VICE

Vice és moltes coses. És, per exemple, la major revista juvenil (i gratuïta) del món, coneguda pel seu controvertit enfocament en àrees tals com: art, societat i política. També és VBS, una televisió online amb Spike Jonze com a director artístic i amb presentadors de la talla d'Ian Svenonious (Nation of Ulysses, The Make-Up). I és un segell musical en el catàleg del qual trobem gent com Black Lips, Boredoms, Justice, Chromeo, Dark Meat, King Khan And The Shrines o The Streets. I una productora de pel·lícules, com la premiada Heavy Metall In Baghdad. I una editorial de llibres, com The Vice Guide to Sex and Drugs and Rock and Roll o True Norwegian Black Metall. I fins i tot és The Old Blue Last, un pub victorià a Londres en el qual Arctic Monkeys va fer els seus primers passos. I més coses que no caben. No està malament, tenint en compte que tot va començar fa 15 anys com un fanzine punk amb el qual una colla de penjats de Montreal justificaven el cobrament d'un subsidi. L'edició espanyola apadrina per setè any consecutiu un escenari de Primavera Sound.

HEINEKEN®

En convertir-se en patrocinador principal de Primavera Sound, Heineken® reforça la seva posició de lideratge en el patrocini musical i continua, com porta fent durant molts anys, recolzant la música de qualitat amb repercussió internacional.

Heineken® aposta per la música com a manera de connectar amb altres persones i d'obrir-se a noves experiències, creant activacions úniques entorn de la mateixa. Mitjançant la seva col·laboració amb Primavera Sound, un dels festivals de referència a nivell mundial, es crea una aliança que agrupa a dos dels principals actors de la difusió de la música en directe, sempre amb la qualitat com a criteri prioritari.

RAY-BAN

Des de 1937, Ray-Ban ha estat el símbol d'un estil de vida singular i una forma de ser independent, audaç i lliure, al món de la música, el cinema, la societat i la moda. Autenticitat i tradició són els valors distintius ocults després de la història i els èxits de la marca i que l'han convertit en un símbol internacional d'estil, una llegenda moderna, una icona de l'actualitat. Ray-Ban és la marca d'ulleres més reconeguda a nivell mundial i líder global en el seu sector. Els models de les col·leccions Ray-Ban són productes de meticolós i original estil que tradueix les últimes tendències de moda en el sempre contemporani look dels milions d'usuaris de Ray-Ban al món.

ADIDAS ORIGINALS

adidas Originals segueix sent una marca capdavantera en la comunitat del street wear. El logotip del trèvol és el millor ambaixador d'adidas al món de la moda.

Sempre molt lligada a l'àmbit de la música, del cinema i de l'espectacle, adidas Originals aconsegueix parlar amb credibilitat i autenticitat a diferents públics d'una forma molt rellevant. Cantants, artistes, músics, actors i celebrities de tot el món, trien adidas Originals com una de les seves marques de culte.

Llavors, ara i sempre, les 3 bandes t'acompanyen i sens dubte seran protagonistes de molts dels teus millors moments.

PARTNERS EDICIÓ 2013

Organitza: Primavera Sound

Patrocinador Principal: Heineken

Patrocinadors Oficials: Ray-Ban i adidas Originals

Patrocinadors: Smint, Jack Daniel's, Font Vella i MINI

Col·laboradors: ATP, Rockdelux, Pitchfork i Vice

Mitjans Col·laboradors: TV3, iCat.cat, Time Out, Playground, Scanner Fm, A Viva Veu, Naif, Loud and Quiet, Intro, Les Inrockuptibles, WFMU, Rai Radio 2 i Gaffa

Col·laboradors Institucionals: Ajuntament de Barcelona i Generalitat de Catalunya

TICKETS

Els abonaments per Primavera Sound a Barcelona estan esgotats.

Les entrades de dia per a les jornades del dijous 23, divendres 24 i dissabte 25 de maig al Parc del Fòrum estan encara disponibles a un preu de 80€.

Ja no és possible adquirir l'abonament combinat Primavera Sound 2013 a Barcelona + Optimus Primavera Sound 2013 a Porto.

CRONOGRAMA D'ACTIVITATS

Cronograma d'activitats per dies

ABRIL / MAIG / JUNY	DC 24	DJ 25	DV 26	DS 27	DG 28	DL 29	DM 30	DC 01	DJ 02	DV 03	DS 04	DG 05	DL 06	DM 07	DC 08	DJ 09	DV 10	DS 11	DG 12	DL 13	DM 14	DC 15	DJ 16	DV 17	DS 18	DG 19	DL 20	DM 21	DC 22	DJ 23	DV 24	DS 25	DG 26
PRIMAVERA ALS BARS																																	
PRIMAVERA AL PARC																																	
SALÓN MYSPACE SMINT																																	
PARC DEL FÒRUM																																	
PRIMAVERAPRO (DayPro)																																	
PRIMAVERAPRO (NightPro)																																	
PRIMAVERA ALS CLUBS																																	
RED BULL TOUR BUS																																	
JORNADA D'OBERTURA																																	
THIS IS NOT A LOVE SONG*																																	
FIRA FLATSTOCK																																	
IN EDIT																																	
FIRA DISCOGRÀFICA																																	
MINIMÚSICA																																	
RAY-BAN UNPLUGGED																																	

*L'exposició This is not a love song es podrà visitar fins al dia 29 de setembre

PRIMAVERA
SOUND 2013

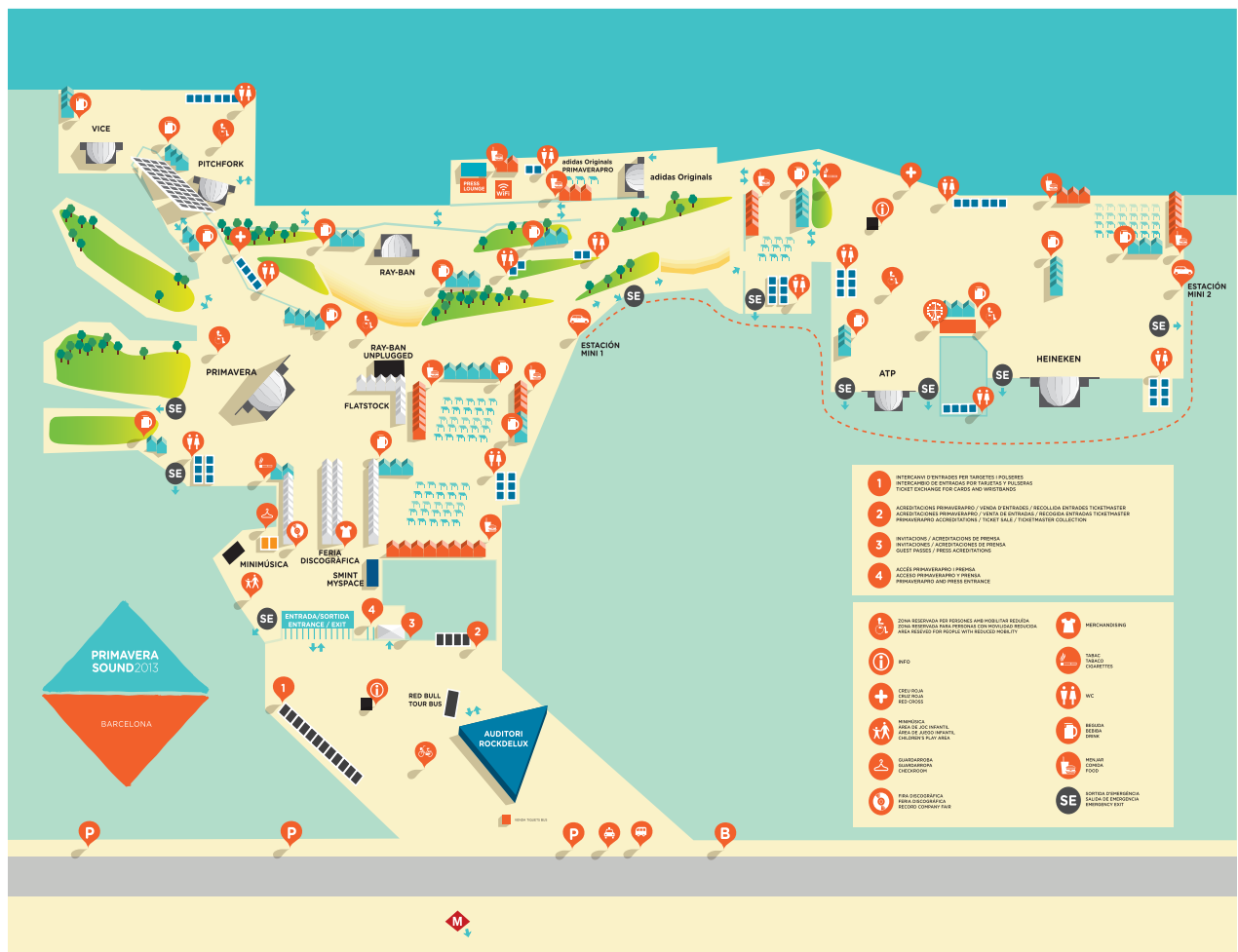
22 - 26 MAYO
BARCELONA

PRIMAVERA
SOUND 2013

22 - 26 MAYO
BARCELONA

PLÀNOL PARC DEL FÒRUM

ADRECES RECINTES

PRIMAVERA SOUND

PARC DEL FÒRUM: RAMBLA DE PRIM, 1

JORNADA INAUGURAL

PARC DEL FÒRUM: RAMBLA DE PRIM, 1

PRIMAVERA AL PARC

PARC DE LA CIUTADELLA

PRIMAVERA ALS BARS

ANTIC ABSENTA: SANT CARLES, 36

ZELIG BARCELONA: DEL CARME, 116

FREEDONIA: LLEIALTAT, 6

IPOSA: FLORISTES DE LA RAMBLA, 14

BETTY FORD: JOAQUIN COSTA, 56

LUPITA: CARRETES, 48

C3BAR: MONTALEGRE, 5

TEQUILA: ESCUDELLERS, 28

ABSENTA DEL RAVAL: PLAÇA PES DE LA PALLA, 5

LA MILAGROSSA: TORRENT DE LES FLORS, 94

PSYCHO ROCK & ROLL CLUB: PIQUER, 27

RESOLIS: RIERA BAIXA, 22

LA ROUGE: RAMBLA DEL RAVAL, 10

HOTEL OMM: ROSSELLÓ, 265

STAGE 9: VILA I VILA, 60

PRIMAVERA ALS CLUBS

APOLO, [LA 2]: C/ NOU DE LA RAMBLA, 111-113

BARTS: AV/ PARAL·LEL, 72

EXPO: THIS IS NOT A LOVE SONG

PALAU DE LA VIRREINA: LA RAMBLA, 99

IN ÈDIT

CINEMA MALDÀ: C/ DEL PI, 5

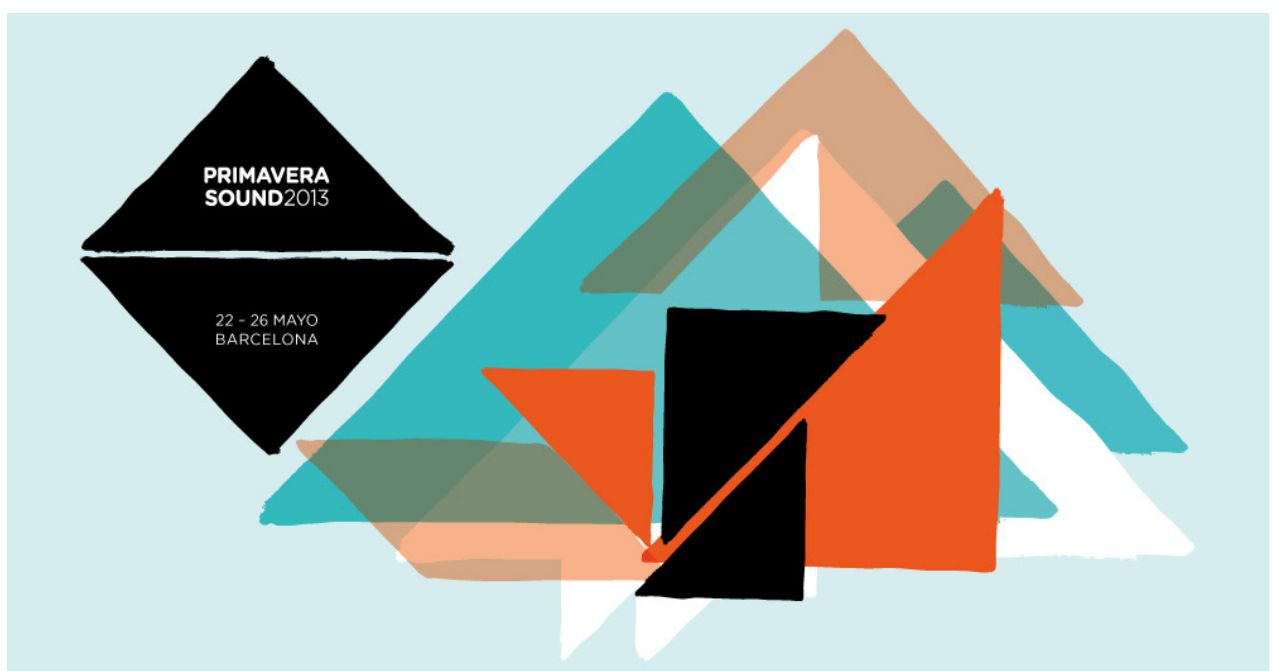
CAMPANYA GRÀFICA

Vivim en una societat global i en continu desenvolupament, amb l'assimilació i l'intercanvi constant de propostes culturals. Un aspecte positiu d'aquesta nova realitat és que s'han difuminat tot tipus de fronteres. Però al mateix temps, existeix el risc que els gustos i estètiques s'estandaritzin d'un mode excessiu. Per al disseny de la identitat de Primavera Sound 2013 s'ha imposat la necessitat de construir un sistema flexible de gràfics apte per allotjar múltiples metamorfosis, però ancorat en una personalitat forta i recognizable.

El sistema proposat estableix un paral·lel amb una estructura inherent a una composició musical. El nucli original són set notes / formes base, de manera que els camins possibles són pràcticament infinits, com succeeix amb el "puzzle" xinès Tangram. Les formes es poden combinar lliurement i, depenent de les associacions, l'harmonia, melodia o ritmes també poden ser diferents.

El resultat final és un sistema gràfic que proporciona una comunicació de Primavera Sound marcada per infinites possibilitats que permeten diversificar el to i l'estil del missatge. L'altre costat del mirall d'un festival que atreu una gran diversitat de públics, sons, bandes o propostes musicals.

André Cruz, de 32 anys, natural de Porto, és l'autor de la imatge gràfica del Primavera Sound 2013. És director creatiu de la Casa da Música (Porto). Ha col·laborat amb Stefan Sagmeister (Nova York), ExperimentaDesign (Lisboa) i amb Drop - João Faria (Porto).

CITES DE PREMSA

EDICIÓ 2012

"Primavera Sound juga a primera divisió. I no només en l'àmbit musical. Després de les fires Alimentaria i Mobile World Congress, és el tercer esdeveniment que aporta més negoci a Barcelona"

Editorial, La Vanguardia (02 de juny de 2012)

"El 2010, el Washington Post va declarar que el Primavera Sound de Barcelona era el millor festival de música del món. Després d'haver assistit a totes les edicions des del 2009, diria sens dubte que és el millor esdeveniment en directe al que he tingut el plaer d'assistir. Sort que existeix el Primavera"

Eamon sweeney. Irish independent, irlanda (16 de juny de 2012)

"El festival Primavera Sound de Barcelona acaba de complir dotze anys i podria dir-se que es troba més en forma que mai, ja que fins i tot s'ha desdoblant en un segon festival a Porto, Portugal, per satisfer la demanda"

Tom quickfall. The stool pigeon, regne unit (8 de juny de 2012)

"El festival Primavera Sound, amb rècord d'assistència i braços estesos al llarg de tota la ciutat de Barcelona, no és una casualitat ni un miracle. És l'últim triomf fins ara en una gesta que comença als 90, de forma modesta, per ensenyar les seves veritables dents a la dècada següent i expandir-se i assentar-se definitivament a les últimes edicions, amb el parc del fòrum convertit en xanadú de melòmans per uns dies sublims"

Juan Manuel Freire, El Periódico (27 de maig de 2012)

"Primavera Sound és un dels festivals de música més increïbles del món, únic per la seva forma d'unir (i fins i tot reunir) caps de cartell mundialment famosos i alhora furgar profund per descobrir artistes prometedors. Convoca a artistes de tot el món, amb una oïda en extraordinària sintonia amb els sons de l'underground espanyol"

Free Music Archive (10 de maig de 2012)

"cel, sol, mar... i una programació capaç de fer empal·lidir d'enveja a qualsevol altre festival. Aquest paradís es troba al Primavera Sound"

Abigaïl Aïnouz i Ondine Benetier, inrockuptibles (13 de juny de 2012)

"El Primavera Sound és un valor consolidat. L'organització és impecable, el marc incomparable i el cartell no defrauda ningú"

H. Navarro, El Mundo Deportivo (09 de juny de 2012)

"Primavera Sound és la caixa de pandora dels festivals. Cada any troben un nou gir per sorprendre"

Sergio Pulido, B-guided (juny de 2012)

"150.000 enamorats del Primavera"

Oriol Rodríguez, La Vanguardia [què fem] (01 de juny de 2012)

EDICIÓ 2011

"El Primavera Sound s'ha guanyat la reputació de tenir el millor cartell de tots els festivals de música del calendari, i aquest any no ha estat cap excepció"

Tom Robinson, BBC (22 de juny 2011)

"Pulp i el Primavera Sound fan història. El Fòrum va embogir i va convertir el retorn de la banda en una de les fites de la seva onzena edició"

David Morán, Abc (29 de maig 2011)

"Un dels esdeveniments musicals més increïbles del món"

Wfmu (20 de juny 2011)

"Primavera Sound porta onze edicions construint un model de negoci que ha esdevingut altament rendible en moments de crisi global i de crisi musical en particular"

Esteban Linés, La Vanguardia (30 de maig 2011)

"El Primavera Sound s'alça com el gran festival del sud d'Europa"

Carlos Sala, La Razón (25 de maig 2011)

"El Primavera sound segueix creixent sense tenir una dependència absoluta dels caps de cartell. Si això no és caràcter..."

Íñigo López Palacios, El País (02 de febrer 2011)

"Gràcies al Primavera Sound, Barcelona és el lloc de les fantasies de la música independent mundial"

Yumber Vera Rojas, Pàgina 12 (16 de juny 2011)

"El Primavera, un producte de qualitat molt consolidat i per a una audiència molt àmplia, és la prova de que existeix un públic proactiu, molt curiós i disposat a no acceptar el fals fons"

El Mundo.es (02 de juny 2011)

"Un esdeveniment ple de força que va començar com una petita reunió i s'ha transformat en una celebració de cinc dies repartida en diverses ubicacions, que ha atret a més de 120.000 assistents de tot el món en el seu 11ª edició. Si a tot això li afegim un cartell de més de 200 artistes, aconseguim la fantàstica fórmula per a estar en el lloc perfecte en el moment adequat"

Andra domanick, l.a weekly (3 de junio 2011)

"La veritat és que el festival Primavera Sound més que en crisis, està en un moment apoteòsic"

Ana Toras i Rodrigo García, La Vanguardia (28 de maig 2011)

"La projecció de Primavera Sound no fa més que créixer en els últims anys i el seu format està reinventant el model de festival urbà"

J.Casas i I. Sangrà, Adn (25 de maig 2011)

"276 concerts, 120.000 espectadors, cinc jornades de música: "Primavera Sound" a barcelona és una de les cites musicals més importants de tot europa i un dels festivals obligats per al que vulgui saber cap a on es dirigeix la música avui en dia"

Matteo Quinzi, Repubblica Nazionale (26 de juny 2011)

EDICIÓ 2010

"Un Primavera 'all star' que, amb una cuidada secció musical i una gran visió empresarial, s'ha col·locat a l'elit dels festivals europeus"

Carlos Sala. La Razón (28 de mayo 2010)

"El Primavera Sound s'ha convertit en una marca de fàbrica, sinònim d'àmplia oferta estilística, criteri qualitatiu elevat i absència de lligaments i protagonisme extramusicals"

Esteban Linés. La Vanguardia (1 de junio 2010)

"El Primavera Sound és una bombolla impermeable que segueix creixent aliena al signe dels temps i posant a prova el seu sostre"

David Morán. Abc (29 de mayo 2010)

"El Primavera Sound trenca amb el tòpic de gresca festivalera i prioritza la qualitat, el risc i la independència de les bandes. Aquí es ve a sentir música"

Jesús Miguel Marcos. Público (27 de mayo 2010)

"Festival per a la història"

David Broc. Avui (31 de mayo 2010)

"Un èxit sense pal·liatius en mig de la crisi"

Iker Seisdedos. El País (31 de mayo 2010)

"El Primavera ha sabut connectar amb l'esperit indie del nou mil·lenni, aquell que ha generat un públic completament bolcat a internet, la música que ha suposat la irrupció de l'streaming"

Ramon Súrro. Rockdelux (julio 2010)

"Primavera Sound ha passat a convertir-se en un referent de la música a nivell planetari"

Lluís s. Ceprián. Rockzone (julio 2010)

"Si algú ha de decidir el so de la propera dècada, són els agents de contractació d'aquest extraordinari esdeveniment internacional anomenat Primavera Sound"

Hazel Sheffield. The Daily Telegraph, uk (4 de juny 2010)

"Si existeix un festival de música que en els últims anys pugui ser considerat el paradís per als amants de les melodies denominades més alternatives, respon al nom de Primavera Sound. El paradís dels melòmans"

Hugo Sousa. Clip, Portugal (maig 2010)

"Primavera Sound ha estat molt probablement el millor festival que cap de nosaltres hagi presenciat. Tots els altres festivals ara es difuminen en una insignificància plena de fang i humitat, amb les seves pluges torrencials i el seu estúpid control a l'hora de servir l'alcohol a la copa. Així que, si l'any que ve has d'anar només a un festival, que sigui el primavera sound..."

April Welsh. Clash, uk (5 de juny 2010)

EDICIÓ 2009

"El Primavera Sound és definitivament el festival de festivals"

Esteban Linés. La Vanguardia (31 de maig de 2009)

"el Primavera Sound, epicentre del rock independent"

David Morán. Abc (31 de maig de 2009)

"El canadenc Neil Young clausura el Primavera Sound de més èxit"

Guillem Vidal. El Punt (31 de maig de 2009)

"El Primavera Sound dels rècords ha aconseguit, per mèrits propis, ser un referent internacional, generador de negoci i potenciador del mercat interior de la música alternativa"

Carlos Sala. La Razón (1 de juny de 2009)

"El festival més gran de música independent cada cop trepitja més fort"

Veronica Román. Rolling Stone (abril 2009)

"Primavera Sound s'ha convertit ja en el festival per a tots els amants de la música indie a Europa"

Freakout, Itàlia (4 de març de 2009)

"Existeix el festival de música perfecte? Començo a pensar que sí es possible"

Gary Flockhart. Scotsman, Regne Unit (27 d'abril de 2009)

"Aquest any, el millor festival del món és el Primavera Sound"

David Malitz. Washington Post, usa (29 de maig de 2009)

"El Primavera Sound és una lliçó en història de la música i en l'art de passar-ho increïblement bé"

Henry Greaves. Clash, Regne Unit (11 de juny de 2009)

"Amb l'arribada de la llum del dia, vam passejar a la recerca del metro amb els peus cansats i el somriure desgastat després d'haver presenciat un dels millors cartells d'un festival que Barcelona o qualsevol altra ciutat hagi vist en anys"

Rob Webb. Nme, Regne Unit (11 de juny de 2009)

"Creat al 2001, el Primavera Sound, en l'actualitat, seria com el cel a la terra durant diversos dies per als amants de la música alternativa"

Karl Fluch. Der Standard, Àustria (3 de juny de 2009)

EDICIÓ 2008

"Oblidar un dia de Primavera equival a perdre's un any d'actualitat musical"

Abel González. Público (1 de juny de 2008)

"Feliçment aliè a sotracs conjunturals, el cartell d'aquesta edició obeeix exclusiva i rigorosament a les exquises directrius marcades en passades edicions. Pur elitisme per a les masses"

Aleix Montoto. Rockdelux (maig 2008)

"Primavera Sound es consolida després d'uns anys com la primera gran cita de l'estiu musical europeu"

Sophian Panen. Libération (2 de juny de 2008)

"El Primavera és una mirada nostàlgica al futur"

Carlos Sala. La razón (1 de juny de 2008)

"El Primavera Sound és un dels pocs festivals als que hi van els que realment saben el que van a veure o el que volen descobrir: el festival dels melòmans"

Silvia Grijalba. El Cultural - El Mundo (29 de maig de 2008)

"Encomiable varietat, elevada qualitat, sobredosi sensorial (...) Edició brillant"

Xavier Valiño i José Luis Torrelavega. Ruta 66 (juliol-agost 2008)

"El Primavera reuneix a tòtems del pop i aspirants a nous reis de l'indie"

Ramón Súrío. La Vanguardia (31 de maig de 2008)

"Fidel a la seva tradició, el festival més eclèctic de barcelona ha optat per un cartell sense grans estrelles però ple de noms clau en el passat, el present i el futur de la música independent"

James Begg. Metro (30 de maig de 2008)

Primavera Sound 2008 serà recordat per molts com una de les seves edicions amb major nivell de quantes s'hagin celebrat fins ara. No només el cartell era impressionant sobre el paper, sinó també sobre el terreny (...) Tot un immens festival amb unes 150 bandes (atenció: més que Fib i Summercase junts)"

Sandra Roncal i Alberto Castro. Pop Muzik (5 de juliol de 2008)

"Tornes a casa amb la sensació d'haver recorregut més de 40 anys de música en tres dies de disbauxa on passat, present i futur coincideixen sense descans. Les apostes per a l'edició 2009 ja estan obertes..."

Vincent Arquilliere. Les Inrockuptibles (juliol 2008)

EDICIÓ 2007

"El vertader mèrit de Primavera Sound està en haver polvoritzat totes les seves marques -20.000 persones més que l'any passat sense renunciar a una programació que, alimentada per estímuls exclusivament creatius, no fa més que créixer any rere any"

David Morán. Abc (4 de juny de 2007)

"Barcelona es consolida com a capital música amb el primavera sound, que ha reunit a més de 62.000 assistents en només tres dies (...) La trobada internacional de música indie barcelonesa ja es pot igualar-se en èxit amb el sònar electrònic"

La Vanguardia - editorial (6 de juny de 2007)

"Sol, mar i cartell excepcional a Primavera Sound"

Manis Agarwal. Mojo (juliol-agost 2007)

"Primavera Sound es pot vanagloriar de ser capaç d'atraure a milers d'espectadors sense necessitats imperioses de tenir caps de cartell indiscutibles"

Guillem Vidal, El Punt (3 de juny de 2007)

"Primavera Sound va mostrar el que ha de ser -i és- la seva autèntica cara, la d'un festival gran per a molts públics petits"

Javier Blánquez. El Mundo (3 de juny de 2007)

"Com sempre, el Primavera Sound és la proposta més didàctica que es pot gaudir a gran escala a nivell musical en aquest país"

Ruben Pérez. Go Mag (juliol - agost 2007)

"Primavera Sound, èxit europeu"

Ramón Surio. La Vanguardia (4 de juny de 2007)

"Un festival d'excepció"

Vincent Arquillière. Les Inrockuptibles (26 de juny de 2007)

"All Tomorrow's Parties s'ha unit a un festival afí com és Primavera Sound amb més escenaris i un fantàstic cartell de rock'n'roll de culte"

Nic Howden. Access All Areas (juliol - agost 2007)

"El millor del festival és perdre's entre els escenaris per a descobrir noves propostes i sons"

Carine Bouillon Raveline (juliol - agost 2007)

"La veterana rockera Patti Smith confirma la grandesa de la seva llegenda al Fòrum"

Donat Putx i Carles Torra. La Vanguardia (3 de juny de 2007)

EDICIÓ 2006

"Només calia donar un cop d'ull al cartell per advertir el predomini de propostes que difícilment es podrien veure juntes en un mateix festival, el denominador comú de les quals és operar sense lligar-se a convencionalismes ni a tendències inconsistents. Així és el Primavera Sound"

Xavier Cervantes. Rdl (juliol-agost de 2006)

"Primavera Sound va demostrar que es pot confeccionar un festival amb artistes minoritaris i experimentadors radicals i, no només sortir viu, sinó també per la porta gran"

Nando Cruz. El Periódico (5 de juny de 2006)

"Una espectacular reunió de bandes per a un festival que és un autèntic regal anual pels amants de la música"

Josep Martín. Go Mag (juliol de 2006)

"El Primavera Sound, amb el temps s'ha consolidat com una proposta adulta i de qualitat"

Carlos Sala. La Razón (5 de juny de 2006)

"Lou Reed va plantejar una de les sessions més vitalistes i valentes de quantes s'han pogut veure a les nostres latituds"

Donat Putx. La Vanguardia (5 de juny de 2006)

"Shellac van posar a prova els fonaments de l'auditori amb el seu furiós i amenaçant "hardcore" sense additius. Implacable i brillant"

David Morán. Abc (5 de juny de 2006)

"L'univers multicolor de The Flaming Lips fascina, sedueix i diverteix al Fòrum"

Guillem Vidal. El Punt (4 de juny de 2006)

EDICIÓ 2005

"El Primavera Sound guanya públic i tanca amb el seu millor programa"

Nando Cruz, El Periódico (30 de maig de 2005)

"Sonic Youth i Echo & The Bunnymen posen la pinzellada d'or del Primavera Sound"

Sonia Doménech. La Razón (30 de maig de 2005)

"La distorsió de Sonic Youth tanca l'edició més multitudinària del Primavera Sound"

Guillem Vidal. El Punt (30 de maig de 2005)

"El millor Primavera Sound. Unes 44.000 persones van assistir al fòrum a les tres jornades del festival"

Ramón Súrío. La Vanguardia (30 de maig de 2005)

"Primavera Sound debuta amb bona nota al Fòrum"

David broc. Avui (28 de maig de 2005)

"Primavera Sound s'obre al mar"

Esteban Lins. La Vanguardia (26 de maig de 2005)

"El festival urbà definitiu"

Planeta Fortuna (maig 2005)

"El Primavera Sound tanca amb una jornada de rock fort i apabullant"

David Morán. Abc (30 de maig de 2005)

EDICIÓ 2004

"Podem estar agraïts de que el nou àlbum de PJ Harvey estigui començant a sonar en forma de degoteig per diferents concerts a l'aire lliure i festivals com aquest impressionant esdeveniment de tres dies a Barcelona i a Glastonbury"

Keith Cameron. Q Magazine (agost de 2004)

"El retorn de uns pixies en bona forma omple el Primavera Sound"

Sonia Doménech. La Razón (30 de maig de 2004)

"Primavera Sound acomiada la seva edició més popular fins ara"

David Broc, Avui (31 de maig de 2004)

"El Primavera Sound 2004 es fa petit davant el retorn dels pixies"

David Morán. Abc (30 de maig de 2004)

"Primavera Sound confirma la seva condició de gran aparador de música alternativa"

Ramón Súrío. La Vanguardia (31 de maig de 2004)

"Els Pixies fan història al Primavera Sound"

Nando Cruz. El Periódico (30 de maig de 2004)

"Les Xifres d'assistència conviden a l'optimisme i a seguir apostant per Primavera Sound com un dels esdeveniments més populars de la temporada musical"

Javier Blánquez. El Mundo (31 de maig de 2004)

"La cantant i compositora PJ Harvey triomfa a l'última jornada del Primavera Sound"

Luis Hidalgo. El País (31 de maig de 2004)

"Aparència artística impressionant amb actuacions llegendàries, bandes noves i sorprenents i un ambient general de primera qualitat"

Xavi Cervantes. Rdl (juliol-agost de 2004)

EDICIÓ 2003

"El festival Primavera Sound és l'aperitiu perfecte per a l'erupció de festivals que arriben aquest estiu. Un esdeveniment compacte de dos dies en una gran muntanya a la ciutat amb més marxa d' Espanya. Les bandes (que van des de The White Stripes al grup de noies electroclash Wit) són les més avançades al seu estil, les begudes són barates i l'ambient cool"

Alex Needham/Amanda August. Nme (7 de juny de 2003)

"Ens hem de preguntar si és possible superar un festival que en dos dies es capaç de reunir a Television, The White Stripes, Wire, Lcd Soundsystem, Sonic Youth, Mary Gauthier, Mogwai, Julian Cope, Yo La Tengo, Dj Rupture, El-P, The Go Betweens...la resposta s'haurà de buscar dintre d'un any. L'optimisme convida a pensar que sí"

Xavi Cervantes. Rockdelux (juliol-agost de 2003)

"Un festival de luxe que al 2004 sembla que seguirà creixent"

Francesc Feliu i Ignasi Trapero. Rocksound (juliol-agost de 2003)

"La presència inoportuna de la pluja en la jornada del dissabte no va ser un obstacle per que el festival esgotés totes les localitats i arribés d'aquesta forma al seu propi sostre artístic i popular"

David Broc. Avui (maig de 2003)

"El Primavera Sound s'acomiada tocant sostre en una última jornada en la qual es va imposar el rock"

Luis Hidalgo. El País (maig de 2003)

"La pluja no interfereix al brillant tancament de Primavera Sound"

Nando Cruz. El Periódico (maig de 2003)

"Sonic Youth i Television van posar la guinda a una edició de luxe"

David Morán. Abc (maig de 2003)

"Sonic Youth i Television, fermall d'or del Primavera Sound més multitudinari"

Sonia Doménech. La Razón (maig de 2003)

"La intensitat de Sonic Youth i The White Stripes tanca un Primavera Sound triomfal"

Ramón Surio. La Vanguardia (maig de 2003)

HISTÒRIA

EDICIÓ 2012

La darrera edició va tornar a deixar-nos records inoblidables en forma de concerts com l'aclaparadora tornada als escenaris dels suecs Refused, el pas del líder de Neutral Milk Hotel, Jeff Mangum, per l'Auditori Rockdelux, o la demostració de força i sensibilitat per part dels americans Wilco, un dels grups més estimats pel públic de l'esdeveniment. Els hits dels britànics Franz Ferdinand i The xx, el pop tenyit de detalls ètnics de Zach Condon a bord de Beirut, la contundència de Napalm Death o nous noms com Grimes, Danny Brown, Other Lives o Kindness van destacar també a Primavera Sound 2012.

Encara que, sense cap dubte, el moment àlgid del festival va arribar de la mà de The Cure, que liderats per Robert Smith van realitzar un repàs monumental a la seva llarga trajectòria durant tres hores, fent gaudir a milers de persones amb hits imperibles com "Friday I'm In Love", "Boys Don't Cry", "Just Like Heaven" o "In Between Days".

La representació estatal va brillar amb llum pròpia com de costum i el públic va gaudir de grans concerts com el del saragossà Bigott ratificant la seva posició com un dels noms a seguir, l'irresistible so analògic del duo Pegasvs, l'estrena en directe del català John Talabot, una de les estrelles electròniques de l'any, el barceloní Refree recopilant els millors moments de la seva carrera o l'actuació de Grupo De Expertos Solynieve amb el seu pop d'aromes del sud.

Com és habitual, alguns dels millors moments els van subministrar artistes de llarg recorregut i noms clàssics. La classe de Marianne Faithfull, el rock fosc de The Chameleons, l'esquerp soul rock d'uns The Afghan Whigs en un estat de forma demolidor o l'actuació de Nick Garrie al costat d'una formació muntada per a l'ocasió, van protagonitzar alguns dels instants clau de l'última edició.

Els vuit escenaris del Parc del Fòrum van acollir el gruix de la programació sent testimoni de 201 actuacions. El dijous dia 3 es van congrega 37.000 espectadors, la segona jornada de divendres es va arribar als 42.000 i en l'última nit de dissabte es van superar les 38.000 persones. A més, alguns dels concerts van ser seguits per milers de persones a tot el món gràcies a la retransmissió en directe a través de Primavera TV, el canal de vídeo oficial de Primavera Sound.

D'altra banda, Primavera Sound 2012 va ampliar considerablement la seva oferta gratuïta amb una programació composta per 69 concerts repartits en diversos espais de Barcelona sota el nom de Primavera a la Ciutat. Durant les tres setmanes prèvies a la programació principal, es van anar succeint les següents activitats: Primavera als Bars, els showcases de Primavera als Clubs, el cicle Primavera a Viva Veu, l'exposició Flatstock a La Virreina Centre de la Imatge i la projecció de documentals musicals en col·laboració amb Beefeater In-Edit.

I amb motiu de la jornada inaugural que va tenir lloc el dimecres 30 de maig, l'emblemàtic Arc de Triomf es va convertir en l'eix central de Primavera a la Ciutat i va acollir 15.000 persones que van gaudir del rock elegant i enèrgic de The Walkmen, el pop de tints dels vuitanta de Jeremy Jay, l'execució al complet del disc "Seamonsters" per part dels veterans de l'indie The Wedding Present, el post hardcore de la mítica banda de post hardcore de Sant Feliu De Guíxols No More Lies i l'hilarant neo garage dels divertits Black Lips.

El festival va clausurar el diumenge 3 de juny la seva edició número dotze a Barcelona amb una darrera jornada plena de concerts en tres espais diferents del centre de la ciutat. A més de les actuacions a Arc de Triomf de Yann Tiersen, Richard Hawley, Nacho Vegas, Joe Crepusculo i Lorena Álvarez y Su Banda Municipal, que van aconseguir reunir al voltant de 15.000 persones, també va celebrar la segona part dels concerts de Primavera al Parc i la tradicional festa de cloenda a la sala Apolo.

EDICIÓ 2011

L'onzena edició del Primavera Sound va batre un nou rècord en congregar a més de 120.000 espectadors al Parc del Fòrum. El dijous 26 de maig gairebé 39.500 persones es van reunir amb motiu de la cita musical, mentre que divendres 27 la xifra d'assistència va ascendir fins a 43.800. El dissabte 28 de maig es van superar les 40.000 visites.

La màgia electrònica de Caribou, el pop clàssic del grup de Liverpool Tiro & The Bunnymen, l'indie pop de Comet Gain i la banda nipona Nisennenmondai van formar el menú de la jornada oficial d'obertura el dimecres 25 de maig al Poble Espanyol, recinte originari del festival, que va registrar una massiva afluència de públic i va penjar el cartell d'aforament complet amb 5.300 visitants. El diumenge la xifra d'assistència va ser similar i la jornada de clausura va comptar amb les actuacions de Mercury Rev, BMX Bandits, My Teenage Stride i Me and the Bees.

Primavera Sound 2011 va presentar un cartell format per 226 bandes i va deixar pel record espectaculars concerts de grans noms del pop i el rock com The National, la banda encapçalada per Nick Cave Grinderman, els escocesos Belle And Sebastian, el multicolor xou dels veterans The Flaming Lips, la britànica PJ Harvey o els mags de l'experimentació pop Animal Collective.

Però sens dubte la cita ineludible del cap de setmana va suposar la volta als escenaris de la banda Pulp, que va arrasar amb un concert plagat de hits com "Babies", "Disco 2000" o "Common People", cançó que el seu líder Jarvis Cocker va dedicar als participants de l'acampada a Plaça Catalunya desallotjada aquell mateix matí, i sumant-se ell mateix a la protesta en declarar-se "indignat".

Els clàssics també van brillar amb intensitat. Grups de culte com The Monochrome Set o Pere Ubu, el post punk de P.I.L. o l'actuació de John Cali al costat del grup instrumental BCN216 interpretant el disc "1916" íntegrament a l'Auditori Rockdelux van demostrar que l'experiència és un grau més.

El festival va servir també per confirmar nous valors emergents, com James Blake, Twin Shadow, i Sonny & The Sunsets, Big Boi, Of Mont-real o els nacionals Lüger i Toundra van ser uns altres dels protagonistes d'aquests dies de música.

Primavera a la Ciutat es va mostrar com una mica més que un aperitiu musical. El gran nombre d'actuacions programades a diversos llocs i en formats inusuals van inundar de bona música el centre de Barcelona durant més de dues setmanes i van congregar en total a més de 5.000 persones. El gruix de la programació va estar centrat en noves propostes nascudes a la ciutat, com Violet Lades, Desmond, Vistalegre i molts més, encara que també va comptar amb convidats de la talla de Darren Hayman o Eli Paperboy Reed.

EDICIÓ 2010

L'any del seu desè aniversari, Primavera Sound va batre rècords d'assistència i va superar la barrera dels 100.000 espectadors, una xifra que ha consolidat el festival com a un clar referent internacional de la música independent.

La principal novetat de l'edició 2010 va ser la posada en marxa de PrimaveraPro. La idea de crear una nova eina per a la indústria musical portava algun temps rondant pel cap dels organitzadors de l'esdeveniment, ja que molts professionals de l'àmbit de la música fan servir des de fa alguns anys Primavera Sound com a lloc per a les seves trobades. La primera edició de PrimaveraPro es va revelar com un encert i va reunir més de 400 professionals del negoci musical procedents de diferents països i diverses àrees del sector com ara discogràfiques, agències de booking, promotores de concerts o programadors de festivals.

En la primera de les seves jornades de programació principal, la cita musical va aconseguir atraure 31.200 persones, una xifra inaudita per tractar-se d'una nit de dijous. L'espectacular tornada de Pavement, l'indie de Superchunk, la veterania de Mark E. Smith a coll-i-be de The Fall i el pop gèlid que el grup britànic The xx va desplegar sobre l'escenari Ray-Ban van ser alguns dels triomfadors del dia.

Entre les revelacions van destacar els sevillans Pony Bravo, els argentins Él Mató A Un Policía Motorizado i els israelites Monotonix, que van oferir un atrotinant show entre el públic de l'escenari Vice.

El segon dia d'actuacions, el festival va penjar el cartell de sold out gràcies a l'afluència massiva de públic amb 35.000 visitants i el triomf absolut de Pixies, que va representar possiblement el concert més multitudinari de la història de l'esdeveniment. Juntament amb els de Boston van brillar artistes com Beach House, la presentació del nou espectacle dels barcelonins Standstill, els sempre en forma Wire o les atronadores passades de Shellac i Les Savy Fav, dues bandes ja clàssiques a Primavera Sound. Japandroids, l'electro pop experimental de Cold Cave o Best Coast van destacar entre els artistes emergents de la jornada.

Durant l'última jornada el Parc Del Fòrum va tornar a registrar aforament complert amb les actuacions de Pet Shop Boys i Orbital com caps de cartell i amb moltes altres actuacions entre les que va destacar el fla-

menc a l'homenatge a La Leyenda Del Tiempo, el so experimental de l'australià Ben Frost, la mà dreta de

Brian Wilson a la segona meitat dels 60 Van Dyke Parks, Built To Spill, Grizzly Bear o Matt & Kim.

La programació complementària Primavera a la Ciutat va atreure prop de 6.000 persones als seus diferents espais. La iniciativa Primavera al Parc va permetre veure de forma gratuïta bandes internacionals de l'alçada de Dum Dum Girls, Ganglians, Real Estate, The King Khan & BBQ Show, juntament amb propostes nacionals com McEnroe o Diploide. Primavera als Clubs va omplir diverses sales de concerts de la ciutat amb propostes com Maika Makovski, Los Campesinos!, Toundra o Me And The Bees. Dins del marc de Primavera Sound Baixa al Metro es van presentar artistes com Internet 2 o The Nu Niles.

EDICIÓ 2009

La novena edició del festival barceloní va tancar les seves portes amb un rècord d'assistència i de concerts. Amb un total de 171 actuacions, el cartell de 2009 va reunir a més de 80.000 espectadors repartits entre els catorze escenaris del festival, sis d'ells situats en el recinte del Parc del Fòrum (amb 76.000 assistències) i vuit més distribuïts pel centre de Barcelona amb Primavera a la Ciutat, el que va suposar 4.600 visites més. El tret de sortida es va produir en algunes estacions de metro del centre de la ciutat dissabte 23 de maig i els habituals showcases de presentació, organitzats en col·laboració amb diferents discogràfiques, es van desenvolupar a partir del dilluns 25 en les sales Apolo, La [2] i Sidecar. Els actes principals en el Fòrum van tenir lloc els dies 28, 29 i 30 de maig i la segona edició de Primavera al Parc (concerts gratuïts en el Parc Joan Miró) va guanyar pes en 2009 amb una oferta de dotze actuacions d'alt nivell que van ampliar el festival fins diumenge dia 31.

La primera jornada va començar amb Cuzo, La Bien Querida i Veracruz. El públic va anar in crescendo fins a arribar al punt culminant amb el concert de My Bloody Valentine. Les 21.300 persones que van anar al Fòrum van poder també gaudir de les actuacions de Yo la tengo, The Vaselines, Phoenix, Aphex Twin, Squarepusher, Andrew Bird o The Horrors. En el segon dia 24.100 persones es van congrega al voltant de concerts com el de Bloc Party, Throwing Muses, Saint Etienne, Jarvis Cocker, Art Brut, Damien Jurado i la segona cita amb My Bloody Valentine, aquesta vegada a l'Auditori. Els concerts de Sonic Youth, Herman Dune, Deerhunter, Simian Mobile disco, Liars, Michael Nyman, Ghostface Killah o Black Lips van congrega a 30.000 persones dissabte 30. Una xifra històrica perquè representa el dia de major afluència al festival des que va començar la seva marxa al 2001. Però sens dubte, el nom que va brillar amb més força va ser el de Neil Young, ja que el cantant i guitarrista canadenc duia vint-i-dos anys sense tocar a Barcelona.

A part dels grans noms, el festival es va consolidar com la plataforma perfecta per donar a conèixer a grups novells. Artistes com Ezra Furman & The Harpoons, Girls, The Lions Constellation o Rosvita van destacar entre els nous valors i van sadollar les ganes de conèixer noves propostes dels adeptes al festival.

EDICIÓ 2008

160 artistes i 200 hores de música en directe per a un públic entregat al voltant d'un cartell eclèctic en un festival que va transgredir els límits del Parc del Fòrum per a introduir-se plenament al centre urbà de Barcelona. La programació paral·lela a l'esdeveniment principal va adquirir al 2008 més rellevància amb actuacions en diferents sales de la ciutat, al Parc Joan Miró i a diverses estacions del metro de Barcelona. Però a més d'obrir espais per un altre tipus de públic al voltant de la ciutat, Primavera Sound es va mostrar de nou com un trampolí per a noves i interessants propostes com A Place To Bury Strangers, Health, Times New Viking, Moho o Shipping News.

Durant el primer dia de festival, Portishead, MGMT, Public Enemy i Vampire Weekend, entre molts d'altres artistes, van encapçalar el cartell del Parc del Fòrum. A la segona jornada van destacar les actuacions de Cat Power, Bishop Allen i El Guincho, els quals van compartir escenari amb clàssics com The Sonics, Devo, Nick Lowe i Mary Weiss, que mantenen la seva essència intacta i segueixen despertant emocions generació rera generació. Durant el tercer dia, Rufus Wainwright, Enrique Morente i Lagartija Nick, Animal Collective i Tindersticks van acomiadar una edició que va comptar amb el recolzament massiu del públic. Uns 60.000 assistents van ser prova de la bona salut del festival en un moment complicat per a la indústria musical a Espanya.

Altres bandes que van pujar als escenaris del Primavera Sound 2008 van ser Apparat Band, Bon Iver, Dirty Projectors, Fuck Buttons, Les Savy Fav, Menomena, Holy Fuck, Okkervil River, Pissed Jeans, Unchained, The Wave Pictures, Russian Red, Lightspeed Champion, The Strange Death Of Liberal England, Surkin, Tarántula, The Mary Onettes, Messer CHUPS, It's Not Not, The Marzipan Man, Deerhunter, Eric's Trip, Devastations, Fanfarlo, The Swell Season, Throbbing Gristle, Om, Buffalo Tom, Caribou, Awesome Color, Digital Mystikz, DM Smith, Edan & Mc Dagher, Explosions In The Sky, Clipse, Holly Golightly & The Brokeoffs, Kelley Stoltz, The Missing Leech, No Age, Fasenuova, MV & EE with The Golden Road, Les Aus, Gentle Music Men, The Right Ons Soulin' Thunder Revue, Scout Niblett, Six Organs Of Admittance, Träd Gräs Och Stenar, Why?, Vixtro, Polvo, Para One, Boris, Bob Mould Band, De La Soul, Menomena, No Age, 808 State, Alan Braxe, Autolux, Enon, Health, GrandeMarlaska, La Estrella de David, Madee, Midnight Juggernauts, Port O'Brien, Prinzhorn Dance School, Shellac, Man Man o The Rumble Strips. Com ja és habitual, es va obrir l'espai de la fira discogràfica, on segells independents nacionals i internacionals van mostrar el seus productes al públic. El saló de Myspace va tornar a acollir actuacions per segon any consecutiu i, de la mateixa manera, ho va fer minimúsica amb actuacions musicals destinades als més petits.

La programació paral·lela a l'esdeveniment central del Fòrum va portar la seva música fins al metro de Barcelona amb presentacions gratuïtes per part de Belmez, Manel, The Lions Constellation i La Célula Durmiente a les estacions d'Universitat, Clot i Passeig de Gràcia.

També es van celebrar, sota el nom de Primavera Als Clubs, showcases de bandes com The Clientele, Matt Elliott, Mi And L'Au, SJ Esau i La Orquesta del Caballo Ganador, Scarlet's Well, Clint, My Brightest Diamond, DM Smith, Abrevadero, Voice Of The Seven Woods, Twin Kranes o Andy Votel. La primera edició de Primavera Al Parc, que va tenir lloc al Parc Joan Miró, va començar amb molt bon peu al reunir al voltant de 1.000 assistents en dos dies per a les presentacions de Darren Hayman & Jack Hayter play Hefner songs, David Thomas Broughton, El Hijo, Bankrobber, Guillamino, El Chico Con La Espina En El Costado, Le Petit Ramon, The Radio Dept., Torpedo, April Fool's Day, Manos De Topo, Le Pianc i Extraperlo.

EDICIÓ 2007

El festival va experimentar un gran augment de públic, passant la barrera dels 60.000 espectadors. Amb un trenta per cent del públic procedent d'altres països, Primavera Sound va guanyar pes internacionalment i es va consolidar com un dels esdeveniments musicals de referència en el panorama europeu.

Amb una oferta musical formada per més de 150 actuacions de bandes i djs, Primavera Sound 2007 va presenciar una excel·lent actuació per part de la banda nordamericana Wilco i el retorn als escenaris de The Smashing Pumpkins després d'una dècada de silenci. Sonic Youth van tocar íntegrament el llegendari àlbum Daydream Nation i el Fòrum va vibrar amb el concert de la veterana Patti Smith.

L'entrada de la promotora britànica All Tomorrow's Parties com a partner del festival va ser la novetat més destacada de l'edició. Els directors d'ATP van exercir de "curators" seleccionant el line-up i donant nom a un dels escenaris, on van actuar Modest Mouse i bandes com Slint, Melvins i Comets On Fire van tocar íntegrament un àlbum significatiu de la seva carrera.

Acompanyant a aquests artistes, van desfilar pels escenaris del festival propostes de molts estils diferents: Herman Düne, Múm, Blonde Redhead, The Good The Bad And The Queen, Jonathan Richman, Dirty Three, Black Mountain, The Durutti Column, Maxïmo Park, Nathan Fake, Pelican, Architecture In Helsinki, Kimya Dawson, Shannon Wright, Robyn Hitchcock And The Venus 3, Buzzcocks, Ted Leo & The Pharmacists, Grizzly Bear, Billy Bragg, Girls Against Boys, Isis, Low, Band Of Horses, Built To Spill, Kid Koala o The Long Blondes, entre molts altres. A l'apartat d'artistes de tall electrònic van despuntar els shows de Justice, Hell, Diplo, Erol Alkan o Dj Yoda.

La presència nacional va augmentar de forma considerable, aconseguint donar, en aquesta edició, els espais adequats a la totalitat de bandes d'aquí. Com en passades ocasions el festival va intentar donar una visió diferent sobre la independència estatal donant cabuda a bandes com Lisabö, Half Foot Outside, Veracruz, Za o The Light Brigade, propostes injustament oblidades en altres festivals espanyols.

Una altra de les novetats va ser minimúsica, una iniciativa de la Colazione en la que bandes independents de Barcelona van oferir concerts per al públic infantil a la guarderia gratuïta del festival. Els dies 1 i 2 de juny van tenir lloc dues sessions en horari de tarda amb música en directe per part de Coconot, Las Dolores, Internet 2, Brielah, Sedaiós, Decibelios Joe, Tarántula, Los Carradine, Manos De Topo, Las Vaquitas (David de Beef + Joe Crepúsculo -Tarántula-), Albaialeix i First Aid Kit. A més, Myspace Espanya va celebrar el seu naixement amb una sèrie de concerts acústics els dies 1 i 2 de juny en un stand situat a la Fira Discogràfica. Alguns dels grups que van passar pel "Salón Myspace" van ser Maximo Park & Grizzly Bear, Fernando Alfaro y Los Alienistas, Grupo de Expertos Solynieve, The Secret Society, Bonde Do Role, Standstill, Múm, Alondra Bentley o Sr. Chinarro.

Pel què fa a les activitats paral·leles, a més de la ja habitual fira discogràfica, es van celebrar les Jornades Digital Music 2.0 organitzades en col·laboració amb l'Institut Català de les Indústries Culturals (ICIC) i dirigides a professionals dels sectors musical i tecnològic. Aquestes jornades es van centrar en temes d'actualitat dintre del món artístic i empresarial amb l'objectiu d'establir un nou punt de vista per la música digital a Catalunya i Espanya.

Per segon any consecutiu es van oferir concerts durant els dies precedents (dilluns, dimarts i dimecres) i el diumenge posterior a les jornades que es van desenvolupar al Fòrum. Aquests showcases de presentació i clausura van tenir lloc a les sales Apolo i La [2] amb les actuacions de nombrosos artistes com Centro-Matic, Of Montreal, At Swim Two Birds, Erol Alkan, The Orchids, The Sadies o Nueva Vulcano.

EDICIÓ 2006

L'edició del 2006 va ser la del complet assentament al recinte del Fòrum. Les principals novetats van consistir en alguns canvis a la disposició dels escenaris i en millores a les infraestructures (restauració, accessos, etc...)

A nivell artístic Primavera Sound 2006 es va centrar un cop més en oferir per sobre de tot qualitat. Artistes amb llargues i contrastades trajectòries (Lou Reed, Motörhead, Yo La Tengo, The Flaming Lips, Big Star) van actuar juntament amb bandes de curta però fulgurant carrera (Yeah Yeah Yeahs, Babyshambles, Animal Collective, The Rogers Sisters), l'experimentació rock de No Neck Blues Band, Gang Gang Dance, Deerhoof, Boredoms, Akron/Family apareix al costat del rock més aguerit (The Deadly Snakes, The Drones, The New Christs).

La llista d'artistes continua, passant de l'electrònica de ball d'Erol Alkan, Ellen Allien & Apparat, Dj Rush, Rex The Dog, Joris Voorn o The MFA a l'intimisme de Richard Hawley, Isobel Campbell, José González, Vashti Bunyan o la superbanda Undertow Orchestra.

Altres artistes a destacar inclouen el pop intemporal de Stereolab, el rock banyat en psicodèlia de The Brian Jonestown Massacre, l'americana de Centro-Matic, Lambchop o Drive By Truckers, el robust rock de Sleater Kinney o el minimal funk de les veteranes ESG.

En l'apartat nacional va destacar la primera data de la reunió dels mítics Surfin' Bichos, al costat de 12Twelve, Southern Arts Society, Anari o Tachenko. La presència nacional es va veure completada per les propostes de l'escenari FERIA per on van passar promeses i realitats contrastades que van abastar una àmplia gamma d'estils: Remate, Pauline En La Playa, Le Jonathan Reilly, Coconot, Ainara LeGardon, Beef, Stay, Mazoni, Meu, The Charades, Prin' La Lá o Clint entre d'altres.

Una de les novetats de l'edició 2006 va ser la celebració de concerts durant els dies que precedien al festival. Així, el 29, 30 i 31 de maig van passar per la que, en aquell moment, era la nova sala d'Apolo (La [2]) gent com The Bellrays, Elliot Brood, Experience, Troy Von Balthazar, Jody Wildgoose o Annelies Monseré. També es va tronar a celebrar una festa post festival a la sala Apolo, per la qual van passar de nou Centro-Matic, juntament amb propostes com el pop tecnificat de Xiu Xiu, el folk de John Roderick o els americans French Toast des del segell Dischord.

EDICIÓ 2005

Aquest va ser un any marcat pels canvis (principalment pel trasllat del festival del Poble Espanyol fins al recinte del Fòrum) i també una edició en la que es va accentuar el caràcter eclèctic del festival, donant cabuda a propostes inusuals en aquest tipus d'esdeveniments. Així vam poder veure els shows de gent com Enrique Morente, Brigitte Fontaine o Psychic TV.

Una altra de les novetats del Primavera Sound 2005 va ser l'impressionant Auditori ubicat al recinte, que va allotjar algunes de les millors actuacions d'aquell cap de setmana, de la mà d'artistes com Antony & The Johnsons, Vic Chesnutt o Tortoise, mostrant-se aquest espai com una de les estrelles del festival.

I junt amb aquestes novetats, si cal ressaltar alguna cosa del festival va ser la presència, després de més d'una dècada allunyats dels escenaris del nostre país, de la mítica banda mancomunada New Order, que va presentar el seu nou àlbum a l'escenari Nitsa-Apolo el divendres 27. Les altres grans estrelles del festival van ser la tornada als escenaris dels mítics Stooges d'Iggy Pop, la veterania dels novaïorquesos Sonic Youth, el compromís de Steve Earle i el grup estandart del post punk Gang Of Four.

Junt amb ells tot un ventall de propostes de qualitat es van concentrar aquell cap de setmana: The Wedding Present, Echo & The Bunnymen, The Dirtbombs, American Music Club, Psychic TV, Enrique Morente, They Might Be Giants, Micah P. Hinson, Broken Social Scene, Vitalic, Sons And Daughters, Kompakt Sound System, Polysics, The Futureheads, Vetiver, Isis, Los Planetas, Parker & Lily i molts més.

El festival va incloure dins la seva programació l'espai Primavera France, en el qual es va donar cita a una representació de la millor música que es fa a l'actualitat al país veí, destacant les actuacions de gent com Dominique A, M83, Experience, The Married Monk, Helena o François Breut.

Un altre any més es va habilitar juntament amb la Fira de Discogràfiques i Professionals un escenari (Fira) en el que van destacar les actuacions dels suecs Acid House Kings, l'americana Allison Moorer i bandes nacio-

nals com *Ginferno*, *Tarántula*, *Garzón*, *The Secret Society* o *The Cheese*.

EDICIÓ 2004

El 2004 el festival va seguir creixent en quant a durada (tres dies al Poble Espanyol), artistes i públic. La popularitat dels caps de cartell i, especialment, l'actuació de la llegendària banda Pixies (efectuant la seva primera data europea en dotze anys) va augmentar la xifra d'assistents a 40.000 persones procedents d'Espanya, Regne Unit, França, Itàlia, Alemanya i Portugal en la seva majoria. Altres caps de cartell com PJ Harvey, Primal Scream, The Divine Comedy, Wilco o Franz Ferdinand van contribuir a tancar l'edició de major èxit fins aleshores.

El Mercat de les Flors, lloc on es van celebrar les activitats diürnes, va incrementar el nombre de bandes gràcies a l'escenari exterior al costat de la fira discogràfica. El cartell d'aquest recinte va incloure un nombre més gran d'artistes nacionals i internacionals com Edison Woods, Berg Sans Nipple, Fernando Alfaro & Nacho Vegas, Xiu Xiu o Telefax.

Una altra millora d'aquesta última edició va ser la capacitat i la comoditat de l'espai. L'escenari principal es va situar a la part nord del recinte del Poble Espanyol. Això va ajudar a dinamitzar l'accés als escenaris. A banda dels grups anteriorment esmentats, aquestes van ser algunes de les actuacions 51 més celebrades entre les gairebé cent del Primavera Sound 2004: Liars, !!! (chk chk chk), Benjamin Biolay, Dominique A, Scissor Sisters, Pretty Girls Make Graves, Chicks On Speed, Sun Kil Moon, Julie Delpy, Devendra Banhart, (Smog), Dayna Kurtz, Plaid, Elbow, Nina Nastasia, The Glimmer Twins, Colder, Cristian Vogel, Blackstrobe, The Ladybug Transistor, Casiotone For The Painfully Alone, The Russian Futurists, The Fall, Mudhoney, Lloyd Cole, The Raveonettes, The Hidden Cameras, Erol Alkan, Numbers, Kid 606, 2 Many Dj's, James Murphy, Miss Kittin, Luke Slater, Technasia, Experience, Willard Grant Conspiracy, Dizzee Rascal, Michael Gira, James Chance & The Contortions, Jason Forrest, Dj/Rupture, Alexander Robotnik o David Holmes. Entre les actuacions nacionals, van destacar les de La Buena Vida, Lluís Llach, Ruper Ordorika, Chucho i Atom Rhumba.

Fira discogràfica i de professionals: Van participar un total de 30 stands que van representar els principals segells discogràfics nacionals, així com premsa especialitzada i empreses relacionades: CD Drome, Pop Madrid, Gssh Gssh, PreTexto, Bcore, Bip Bip, Elefant, Annika, Acuarela, Jabalina, Green Ufos, Pias, Subterfuge, Popchild, Dusty Roses, Houston Party, Austrohungaro, Bank Robber, Miss Lucifer, Eureka, Foehn, Pause, Everlasting, Rockdelux, Movin'bcn, Moonpalace, Mushroom Pillow, Weight Recordings, Global Music, Criminal Records, Rise Robots Rise, Dead Bees i Strange Ones.

Primavera Soundtrack Film Festival: mostra de (documentals, musicals i ficció) amb temàtica Pop.

Programa 2004:

- Gigantic (A Tale Of Two Johns). Un film sobre They Might Be Giants per AJ Schmack.. EUA 2002, 103 min.
- I Am Trying To Break Your Heart. Un film sobre Wilco per Sam Jones. EUA 2002, 92 min.
- Live Forever per John Dower. UK 2003, 84 min.
- Greendale per Bernard Shakey (Neil Young). EUA 2003, 87 min.

EDICIÓ 2003

L'edició 2003 del festival va suposar la seva consagració definitiva com un dels festivals ineludibles del país. Així ho va certificar l'assistència de públic (25.000 persones, set mil més que l'any anterior). Així mateix es van acreditar més de 450 periodistes. També va augmentar el número de grups: van actuar més de 90 grups i dj's tant nacionals com internacionals. Es van habilitar cinc espais al recinte del Poble Espanyol per a les actuacions nocturnes (Nitsa-Apolo, Rockdelux por Lois, CD Drome, Nasti i Psicolabis). I aquell any, a més, es va afegir un recinte al festival: el Mercat de les Flors, per a la realització de les activitats diürnes: el festival de cinema Primavera Soundtrack Film Festival i la Fira Discogràfica i de Professionals, que va comptar amb dos escenaris per a actuacions dels grups dels segells participants, Escenari Mercat de les Flors i Escenari Acústic.

Poble Espanyol (23 i 24 de Maig): Belle And Sebastian, Yo La Tengo, Teenage Fanclub, Arab Strap, I Am Kloot, Sonic Youth, Mogwai, The White Stripes, Television, Beef, The Go-Betweens, 2 Many Dj's, Julian Cope, Definitive Jux Live!, Baxter Dury, Super Collider, Umek, Thalia Zedek, Nacho Vegas Y Las Esferas Invisibles, Wire, Roni Size, Future Bible Heroes, Ed Harcourt, John Parish, Scratch Perverts, Mary Gauthier, Dj/ Rupture, Michael Mayer, Console, Tocotronic, Adam Beyer, Standstill, Èlena, Antònia Font, Tokyo Sex Destruction, Vacaciones, Grupo Salvaje, Dj Psychocandy, The Folk Implosion, Ikara Colt, Adam Green, The Kills, Soleidad Brothers, Munk (Gomma Dj's), Migala, Christina Rosenvinge, Mishima, Audience, Alma X, Dj Coco, LCD Soundsystem Martini Bros, Erol Alkan, Dj Dexter, Dj's Are Not Rockstars, Gold Chains, Rahim, Peaches, Le Hammond Inferno, Ellen Alien, W.I.T., Larry Tee, Cobra Killer, La Presidente, Rewind DJ's (Vicknoise, Pol, Teti).

Mercat de les Flors (23 i 24 de maig): The Montgolfier Brothers, Calc, Glissando*, The Tea Servants, Airbag, Jeronimo, Cola Jet Set, Gurus, L'altra, Whirlwind Heat, Motormark, Pipas, Holland Park, Mano De Santo, Zola, Henry, Bart Daven- port, Astronaut, Eurotrash Girl, Mia Doi Todd, Dead Capo, Tan Low, Morning Star.
Festes de presentació (22 de maig, Poble Espanyol i Sala Apolo): Godspeed You! Black Emperor, Hangedup, The Streets, BabyZianie, A Room With A View.

Fira dedicada als professionals: Va comptar amb la presència de 40 stands dels principals segells discogràfics nacionals així com de revistes especialitzades i entitats col·laboradores: Cd World, Cd Drome, Pop Madrid, Primeros Pasitos, PreTexto, Bcore, Bip Bip, Elefant, Annika, Jabalina, Mushroom Pillow, Green Ufos, El Ejercito Rojo, Subterfuge, Popchild, Ariadna, Houston Party, Austrohungaro, Bank Robber, Pueblo, Zebra, Foehn, Pause, Everlasting, Rockdelux, Ab, Mondo Sonoro, Go Mag, Movin'bcn, Scope, Fork Series, Nosordo, Mai Dins, Rojo, Criminal Records, Spark, East Pack, Dead Bees, Strange Ones, Dos.Dos.

Primavera Soundtrack Film Festival Mostra de llargmetratges (documentals, musicals, ficció) amb temàtica Pop.

Programa 2003:

- Standing in the Shadows of Motown, de Paul Justman. 2002. EUA. 116 min. 35 mm.
- Biggie and Tupac, de Nick Broomfield. 2002. Regne Unit. 107 min. Betacam.
- Morvern Callar, de Lynne Ramsay. Regne Unit/Canadà. 2002. 97 min. 35 mm.
- Beijing Rocks, de Mabel Cheung Yuen-Ting. Hong Kong, 2001. 110 min. 35 mm.
- Almost Blue, de Alex Infascelli. Itàlia, 2000. 86 min. 35 mm.

EDICIÓ 2002

L'edició 2002 del Primavera Sound va tenir lloc els dies 17 i 18 de maig. El principal canvi del festival va ser l'ampliació de la seva durada a dos dies (divendres i dissabte). Es van habilitar cinc escenaris per on van passar seixanta grups i dj's nacionals i internacionals, entre els que van destacar: Pulp, Tindersticks, Spiritualized, Echo & The Bunnymen, J Mascis, Aphex Twin, Luke Slater, Giant Sand, The Delgados, Dave Clarke, Bis, Ian Pooley, Andrew Weatherall, Le Tigre, Gonzales, The Moldy Peaches, Chicks On Speed, Clem Snide, La Buena Vida, Green Velvet, Cinerama, Lo-Fidelity Allstars o The Zephyrs, entre molts d'altres. Així mateix, vam comptar per primera vegada amb activitats extramusicals, pensades per a completar i ampliar la oferta del festival, com ara la Mostra de Disseny "Un ruido secreto" o el Primavera Soundtrack Film Festival.

EDICIÓ 2001

L'edició del 2001 va ser la primera del festival Primavera Sound amb el format actual, comptant amb el recinte del Poble Espanyol i disposant de més d'un escenari (les primeres edicions a principis dels noranta es van realitzar per diferents sales de concerts de Barcelona). Es van habilitar cinc espais en els que durant la nit del 28 d'abril es va oferir una representació del millor pop i música de ball. Alguns dels participants d'aquella edició van ser: Armand Van Helden, Le Hammond Inferno, el ex líder de Pizzicato 5 Yasuharu Konishi, Faze Action, Bent, Los Planetas, Manta Ray, Sr.Chinarro, Samuel L. Session, Unkle, Carl Craig, Dj Godfather; i moltes altres bandes i dj's com Gentle People Dj's, Leila, Zip o Gus Gus Dj's.

CONTACTE

Primavera Sound
c/ Ramón Turró, 153
08005 Barcelona
tel: +34 933 010 090
fax: +34 933 010 685
prensa@primaverasound.com
www.primaverasound.com

ANNEX: BIOGRAFIES D'ARTISTES

ADAM GREEN & BINKI SHAPIRO

Cada cop més lluny de l'anti-folk amb el que es va donar a conèixer al costat de Kimya Dawson a The Moldy Peaches, Adam Green li dona un tomb a la seva carrera en solitari per gravar al costat de la cantant de Little Joy, Binki Shapiro, un àlbum d'amors i desamors que recupera el folk-pop de finals dels seixanta i actualitza l'emoció que desprenien els treballs de Serge Gainsbourg i Jane Birkin. L'àlbum, arranjat amb tot luxe de detalls, s'endinsa en el talen compositiu d'un Green que ja havia deixat la seva empremta a treballs com "Friends Of Mine" o "Sixes & Sevens".

"Adam Green & Binki Shapiro" (Decca, 2013)

ALLAH-LAS

Venen de Los Angeles amb el seu primer treball sota el braç, però pel seu so es podria dir que Allah-Las s'han escapat de l'edat daurada del pop californià, quan Love i The Byrds convertien en or quasi tot el que tocaven. Així de psicodèlic i melancòlic sona aquest quartet que, produït per Nick Waterhouse, recupera el so de la Costa Oest americana i centrifuga garage, folk, psicodèlia i rhythm and blues donant un nou atractiu al revival.

"Allah-Las" (Innovative Leisure, 2012)

ALIMENT

Seguint amb la seva exquisida política d'edició i remonent les pedres per poder trobar noves bandes que afegir al seu catàleg, el segell català La Castanya presenta ara a Aliment, formació de Girona que barreja punk-rock disbauxat i hardcore per sumar-se a la tradició de il·lustres cridaners catalans. Al seu disc de debut, "Holy Slap", la banda ofereix una demolidora demostració de la seva habilitat per a oferir-nos punk, garage i pop empenyat a velocitat de creuer.

"Holy Slap" (La Castanya, 2012)

ANIMAL COLLECTIVE

Els vam deixar amb "Merriweather Post Pavilion", àlbum amb el que imaginaven el pop del futur entre maquines i cables i que van presentar al Primavera Sound de 2011 i aquí els tenim de nou, com a nou referent ineludible del nou pop independent i presentant un nou àlbum, "Centipede Hz", que posa una mica més difícil la tasca de classificar-los. Més esbojarrats i vertiginosos que al seu anterior treball, els de Baltimore han tornat a tocar junts i això s'ha traslladat a un disc febril i colorista que ells mateixos defineixen com el seu àlbum de "garage roots". Pensat especialment pel directe, la posada en escena de "Centipede Hz" promet esdevenir un dels grans moments del festival.

"Centipede Hz" (Domino, 2012)

ANTÒNIA FONT

Ja van presentar el seu últim treball, l'insòlit i imaginatiu "Vostè és aquí" a la darrera edició de Primavera Club, i ara tornen per seguir tirant del fil d'aquell pop de fantasia que els mallorquins dominen com ningú. Amant dels grans reptes, la banda liderada per Joan Miquel Olivera ha donat la campanada amb un disc compostat per quaranta cançons microscòpiques en les que exposen el seu personalíssim univers, doblant la seva aposta pel pop atrevit i emocional i superen tot allò ja dit en treballs com "Alegria" i "Batiskafo Katiuskas".

"Vostè és aquí" (Robot Innocent, 2012)

APPARAT plays Krieg und Frieden

Sascha Ring sempre ha sabut quan allunyar-se de la pista de ball per buscar altres cares i matisos de la música electrònica, i "Krieg und Frieden (Music For Theatre)" és la prova més recent de l'ambició del músic alemany: un disc inspirat en la música que el dramaturg Sebastian Hartmann li va demanar a Ring per la versió teatral de "Guerra i pau". Acompanyat per 30 músics, l'alemany es va tancar en una fabrica abandonada per donar forma a unes peces musicals que més tard recuperaria a l'estudi per crear el que ell mateix defineix com un disc estrany en el qual en el qual el drone té més protagonisme que el ritme.

"Krieg und Frieden (Music For Theatre)" (Mute, 2013)

THE BABIES

Va començar com un projecte paral·lel amb el qual Cassie Ramone (Vivian Girls) i Kevin Morby (Woods) semblaven descansar de les seves respectives bandes, però amb el temps The Babies ha acabat per convertir-se en una banda a jornada completa. Sobre tot després de que "Our House On The Hill", segon àlbum que publiquen els de Brooklyn, hagin superat qualsevol expectativa a l'hora de servir punk-pop encantador i atrotinat. El disc, produït per Rob Barbato, suposa també l'estrena del baixista Brian Schleyer.

"Our House On The Hill" (Woodsist, 2012)

BAND OF HORSES

Acaben de publicar el seu quart treball, "Mirage Rock", i ja han esdevingut uns clàssics del rock americà. Nascuts sota l'ala del segell Sub Pop, on van debutar l'any 2006 amb "Everything All The Time", els de Seattle han vist com la seva popularitat creixia a mesura que el seu so s'amarava de la tradició musical americana per apropar-se a bandes com My Morning Jacket i les seves cançons es feien un forat en bandes sonores de pel·lícules. L'any 2012, el seu tercer treball, "Infinite Arms", va ser nominat als premis Grammy.

"Mirage Rock" (Sony Music, 2012)

BARRY HOGAN DJ

L'home darrera del prestigiós festival ATP i de les seves múltiples cares com els concerts Don't Look Back o el festival Nightmare Before Christmas, torna al Primavera Sound per traslladar als plats i la cabina un dels punts de vista més arriscats i particulars de l'underground. Una ocasió única per tafanejar dintre de la maleta de Hogan i descobrir els tresors de la seva pròpia discoteca.

BETUNIZER

Quan les matemàtiques es fan rock i una banda es deixa emportar pel ritme infeccios del funk poden passar coses com aquesta. En realitat, Betunizer ja van començar a donar que parlar amb el seu primer treball, "Quien nace para morir ahorcado nunca morirá ahogado", però ha estat "Boogalizer" l'àlbum que ha catapultat al trio valencià al cim de les llistes del millor de l'any. Procedents de bandes tan diferents com Estrategia Lo Capto!, La Orquesta del Caballo Ganador o Rastrojo, José Guerrero, Pablo Peiró i Marcos Junquera donen un pas en ferm amb un disc addictiu, furiós i tremendament divertit.

"Boogalizer" (BCore, 2012)

BLUE WILLA

Després de set anys i tres àlbums intentant fer-se un forat, els italians Blue Willa han decidit donar un pas de

gegant reclutant a Carla Bozulich, llegenda del pop i fundadora de "The Geraldine Fibbers, per donar-li una nova dimensió a les seves noves cançons. El resultat, gravat durant deu dies a la campinya italiana, és un disc fosc i inquietant que la pròpia banda defineix com una espècie de punk rock dels anys trenta tocat sota l'aigua. Una aposta arriscada que els membres del grup situen en algun lloc entre Pixies i Diamanda Galás i que donaran a conèixer al Primavera Sound.

"Blue Willa" (Trovarobato, 2013)

BLUR

Van arribar a la fama mundial a la dècada dels 90 gràcies a àlbums com "Parklife" o "The Great Escape" i a rotunds èxits del calibre de "Girls & Boys", "Country House" o "Song 2", treballs que els van convertir en el grup pop de la dècada. Recentment, Damon Albarn ha publicat el disc "Dr Dee" així com altres treballs amb els populars Gorillaz i The Good, The Bad And The Queen. Per la seva banda, Graham Coxon ha publicat diferents àlbums en solitari. Durant els últims anys, Blur ha dosificat les seves aparicions en directe. I vint-i-un anys després del seu àlbum de debut al 1991, el llançament de "Blur 21: The Box" reuneix la seva discografia al complet amb l'edició especial d'una caixa.

"Blur 21: The Box" (EMI, 2012)

BO NINGEN

Si s'ajunta a quatre japonesos instal·lats a Londres, el que pot passar és algo com Bo Ningen, desenfadada i àcida banda de punk que sona com si Boredoms, Fugazi, Kraftwerk i Can s'haguessin fos/fusionat en un únic cos. Amb dos treballs publicats des de 2010 i unes cançons en les que canten tant en anglès com en japonès, Bo Ningen s'han llaurat una reputació d'inflamable banda de directe gràcies a uns concerts intesos, sorollosos i caòtics. La seva estrena a Barcelona per a presentar "Line The Wall", el seu últim treball, servirà per a comprovar-ho en primera persona.

"Line The Wall" (Stolen Records, 2012)

BOB MOULD

Llegenda de l'indie per partida doble gràcies a la seva militància als seminals Hüsker Dü i els no menys rellevants Sugar, Bob Mould torna a mirar cap a davant amb "Silver Age", el primer treball que el de Nova York grava per Merge i amb el que segueix exprimint punk sorollós i pop cuirassat. Acompanyat per Jon Wurster (Superchunk) i Jason Narducy (Telekinesis), els mateixos músics que fa poc el van recolzar a la recuperació en directe del clàssic de Sugar "Cooper Blue", Mould signa així el seu desè treball en solitari sense oferir treva i, sobre tot, sens mostrar símptomes de flaqueja.

"Silver Age" (Merge, 2012)

BORED SPIES

Bored Spies és el nou grup del veterà Sooyoung Park, músic que va començar a donar els seus primers passos dintre del punk underground davant de la banda Bitch Magnet i que més tard fundaria Seam, banda en la qual va coincidir amb el líder de Superchunk Mac McCaughan. Acompanyat en aquesta ocasió per Orestes Morfin, bateria de Seam, i la baixista Cherie KO (Pastelpower), el músic rebaixa la tensió dels seus anteriors projectes per endinsar-se al pop malenconiós i cristal·lí. La banda té la seva base d'operacions a Singapur, i de moment ja ha donat a conèixer un parell de cançons per mitjà d'Internet.

THE BOTS

Malgrat la seva joventut, els germans Mikajah i Anaiah Lei ja han cridat molt l'atenció als Estats Units gràcies a la seva desacomplexada i energètica barreja de punk i blues. Admiradors de The Black Keys i The White Stripes i influïts pel punk de Los Angeles, The Bots han tocat al costat de Yeah Yeah Yeahs i Refused, l'any passat van rebre el premi al millor artista punk als All Indie Music Awards i, malgrat la seva curta edat, ja tenen tres treballs plens d'electricitat, blues cuirassat i actitud punk amb els que s'han situat ràpidament en la línia successòria dels Black Keys.

"Ladies & Gentleman" (Vital Records, 2011)

THE BREEDERS performing Last Splash

Cinc anys després de tornar a la vida amb "Mountain Battles", primer treball que la banda enregistrava des del llunyà "Title TK", The Breeders tornen a la carretera per a celebrar el 20é aniversari de l'edició de "Last Splash". Així, a més de reeditar en versió de luxe un disc que ha esdevingut un autèntic clàssic de l'indie dels noranta, la banda recuperarà la formació que va gravar el disc - Kim Deal, Kelley Deal, Josephine Wiggs i Jim MacPherson- per interpretar en directe peces inoblidables com "Cannonball", "Invisible Man", "Divine Hammer" o "Saints".

"Last Splash" (4AD, 1993)

CAMERA OBSCURA

Supervivents de l'indie escocès dels noranta, a Camera Obscura se'ls donava pràcticament per desapareguts des de que van publicar l'exquisit "My Maudlin Career", però aquí estan de nou, disposats a deixar de nou en res qualsevol comparació amb Belle & Sebastian mentre creen esplèndids himnes com "Lloyd, I'm Ready To Be Heartbroken". Amb mitja desena de discos a les seves esquenes i una història vinculada amb l'edat d'or del pop escocès dels noranta, la banda liderada per la vocalista Tracianne Campbell segueix sent pràcticament infal·lible a l'hora de manipular el pop clàssic com a material altament emocional.

"My Maudlin Career" (4AD, 2009)

CAYUCAS

Seguint les passes de Best Coast i Real Estate, Cayucas, la banda darrera la qual s'amaga Zach Yudin, sospira pel pop dels anys seixanta i les melodies assolellades, raó per la qual s'ha proposat gravar un disc que, a més de recuperar l'essència dels Beach Boys, serveixi com homenatge a Cayucos, població del comtat californià de San Luis Obispo i idíl·lic epicentre del surf durant els anys seixanta. Una autèntica declaració d'intencions que Yudin transforma en petites joies pop de la talla de "Swimsuit" i "Cayucos", avançaments del que serà el seu primer treball per Secretly Canadian.

"Cayucos" (Secretly Canadian, 2012)

CHEATAHS

Criat a Canadà però instal·lat a Londres, Nathan Hewitt és l'home que s'amaga rere Cheatahs, projecte originalment unipersonal que el guitarrista de directes de Male Bonding ha acabat per convertir en una de les formacions més bullicioses i energètiques del moment. Amb James Wignall, Dean Reid i Marc Raue cobrint-li les espatlles, Hewitt ha revitalitzat l'indie-pop dels noranta recuperant la influència de Dinosaur Jr. i Lemonheads, i col·locant-la en algun punt intermedi entre el noise i la malenconia d'Elliott Smith. Després de donar-se a conèixer amb un parell d'EPs, Hewitt ha decidit concentrar-los i resumir-los a "Extended Plays".

"Extended Plays" (Wichita, 2013)

CHRIS COHEN

Amb 37 anys, Chris Cohen arrossega un curriculum que ja voldrien per si mateixos molts músics de l'indie nord-americà: col·laboradors de Cass McCombs, Haunted Graffiti i White Magic, guitarrista de Deerhoof i líder de The Courttains el californià es va estrenar en solitari l'any passat al segell Capture Tracks amb "Overgrown Path", un treball que busca inspiració al pop psicodèlic dels seixanta per a reivindicar les fantasies sonores de Syd Barret, Robert Wyatt i donar una nova visió de l'època daurada del pop.

"Overgrown Path" (Captured Tracks, 2012)

CHRISTOPHER OWENS

El cantant i compositor de Girls s'estrena en solitari amb el disc "Lysandre", un debut de tall conceptual amb el que el de San Francisco passa revista a un vell amor al temps que analitza la seva pròpia relació amb la fama després de l'èxit de la banda que va compartir amb Chet White. I tot i que no s'allunya del tot d'aquella fascinació pel pop que va deixar gravada a peces com "Lust for Life" i "Vomit", Owens s'obre, a la seva estrena en solitari, a nous sons i s'endinsa al folk i el rock clàssic per donar forma a nous hits com "Here We Go" i "New York City".

"Lysandre" (Turnstile, 2013)

DJ COCO

Resident de La [2] de Nitsa i encarregat durant anys d'agitar les nits del Nitsa Club, el barcelonès Dj Coco segueix bussejant a cubetes i festivals per fer de les seves sessions repassos festius de la història del pop. Tant és així que des de fa anys és el responsable de tancar el festival a ritme de soul, indie, hardcore i punk. Als últims temps també se li ha pogut veure punxant himnes a clubs de Helsinki i Los Ángeles i a festivals com el Paredes de Coura i l'ATP.

COME

Coincidint amb el vintè aniversari d'"Eleven:Eleven" i l'aparició d'una sucosa reedició del debut dels Boston, Come tornen a la vida per a sumar-se a una altra celebració, la dels 20 anys del segell Acquarela, i tornar a enfilar-se a un escenari amb la seva formació original. Una ocasió immillorable per a retrobar-se amb Thalia Zedek, Chris Brokaw, Arthur Johnson i Sean O'Brien oferint un cop més indie dolorós, blues electrificat i tensió angulosa, i repassant cançons torrencials i desbocades com "Submerge".

"Eleven: Eleven" (Matador-Glitterhouse, 2013)

CRIME & THE CITY SOLUTION

Institució del rock tenebrós i torturat, parlar de Crime & The City Solution és fer-ho de Simon Bonney, l'home que va formar la banda a l'any 1977, la va traslladar a Londres per recollir les cendres de The Birthday Party i es va endinsar a la tragèdia de les torch songs més devastadores. Amb quatre àlbums publicats entre finals dels vuitanta i principis dels noranta i una alineació canviant per la qual han passat Mick Harvey i Rowland S. Howard, entre d'altres, Crime & The City Solution van renéixer l'any 2011 a Detroit amb una nova formació en la que, a més de Bonney, trobem a David Eugene Edwards (16 Horsepower) i Jim White (The Dirty Three), entre d'altres i amb la que la banda sortirà de gira per primer cop en vint anys per presentar el seu nou disc, "American Twilight".

"American Twilight" (Mute, 2013)

CRYSTAL CASTLES

El tercer treball de Crystal Castles, titulat com "(III)", ha suposat la consolidació absoluta d'Alice Glass i Ethan Kath com a grans portaveus d'una nova generació electrònica que busca la incomoditat, la lletjor i el soroll com instruments per remoure al públic. Els de Toronto ja van donar molt que parlar amb els seus dos primers treballs, retorçats artefactes de punk electrònic i disfuncional, però a "(III)" trenquen qualsevol frontera imaginable per a reforçar el seu nihilisme amb cops de puny trance, ritmes de 8bits i murmurs colpidors.

"(III)" (Fiction, 2012)

DAN DEACON

Superant qualsevol expectativa i portant la seva electrònica d'art i assaig a un nou nivell, Dan Deacon va acomiadar el 2012 amb un disc tan treballat com "America", aventura sintètica sobre els grans mals del seu país i magistral lliçó de psicodèlia mutant i electrònica trastocada i al·lucinada. Després de passar pel festival al 2009 presentant "Bromst", el de Baltimore tornarà de nou per desgranar a sobre de l'escenari un dels àlbums que millors crítiques ha rebut al 2012.

"America" (Domino, 2012)

DANIEL JOHNSTON

Figura de culte capaç de superar la seva vessant estrictament musical per fer-se un forat a sales d'exposicions, com ja va fer l'any passat a La Casa Encendida amb una mostra dedicada al seu personalíssim univers sonor i estètic, Daniel Johnston ha aconseguit avantposar a la seva fràgil salut mental unes gravacions casolanes d'insòlita puresa en les quals segueix perseguint el ressò dels Beatles. Admirat per artistes com Kurt Cobain i Matt Groening, el de Sacramento apura amb 51 anys una segona joventut impulsada per tot tipus d'homenatges i reconeixements a aquest insòlit i infatigable cantautor.

"Is And Always Was" (Feraltone, 2009)

DAPHNI (dj set)

Dan Snaith torna a canviar de disfressa i, enlloc de publicar el seu últim treball sota l'habitual àlies de Caribou, ho fa com Daphni, el seu alter ego més festiu i hedonista. El disc, batejat amb el nom del segell del canadenc, és un intent per a capturar la màgia de la pista de ball i el moment en el qual un DJ posa una peça desconeguda que s'apodera de la gent. D'aquí que "Jiaolong" sigui un vibrant i festiu al·legat de la nit en el qual el protagonisme del ritme marca el guió d'aquest viatge per mitjà de sintetitzadors, ritmes africans, samples de soul i ball sense fi.

"Jiaolong" (Jiaolong, 2012)

DAUGHN GIBSON

En un dels escassos camins sonors que quedaven per explorar, Daughn Gibson s'atreveix a unir dos univers tan allunyats com el country i l'electrònica per a presentar unes cançons que, assegura, es nodreixen de tot allò que ha vist i ha viscut recurrent Estats Units mentre treballava com a camioner. Nascut en un petit poble de Pensilvania i format com a bateria en un grup de metal, Gibson ha acabat publicant el seu àlbum de debut, "All Hell", davant de la insistència de Matthew K (Pissed Jeans), un dels principals valedors d'aquest atípic músic nord-americà.

"All Hell" (White Denim, 2012)

DAUGHTER

El trio londinenc Daughter, format per Elena Tonra, Igor Haefeli i Remi Aguilera, pot presumir de ser un dels últims fitxatges de 4AD, segell de culte en el qual el seu folk-pop de somni encaixa com un guant. Després de publicar dos EP's que van aconseguir cridar l'atenció dels sons més delicats, Daughter prepara el llançament del seu debut, un "If You Leave" en el que la banda s'endinsa a la malenconia i el pop atmosfèric amb l'ajuda de Rodaidh McDonald (The xx, Adele) i Jolyon Vaughan Thomas.

"If You Leave" (4AD, 2013)

DEAD CAN DANCE

Després de trencar un silenci discogràfic de 16 anys amb "Anastasis" i oferir una reeixida gira de presentació que els va portar a oferir una memorable actuació a L'Auditori de Barcelona, Lisa Gerrard i Brendan Perry segueixen fent història amb la seva barreja de músiques i cultures. Rara avis al segell 4AD, lloc on als vuitanta van publicar discos com "Into The Labyrinth" i "Spleen And Ideal", els australians sempre han destacat per fugir de les convencions del pop per construir el seu característic i intransferible so capaç de combinar ambient, ritmes africans, folklore europeu o art-rock.

"Anastasis" (PIAS, 2012)

DEAD SKELETONS

Col·laborador habitual d'Anton Newcombe a The Brian Jonestown Massacre, el guitarrista i artista visual Jón Sæmundur Audarson és també el líder de Dead Skeletons, formació de marcat caràcter experimental entestada en portar el concepte de la mort a les seves cançons. Així, després de que Audarson, més conegut com Nonni Dead, realitzés una instal·lació sobre la mort pel museu d'art de Reykjavik al 2008, el músic islandès va decidir traslladar la idea a "Dead Magic", treball que explora l'obscuritat mitjançant psicodèlia malaltissa i inquietants mantres.

"Dead Magic" (A Records, 2011)

DEATH GRIPS

La violència del punk, al servei del hip hop i executada per una de les bandes més intenses i perilloses de l'actualitat. Comandats per la verborrea sense límit d'Stefan Burnett i amb una actitud desafiant que els ha portat a esquivar a la seva discogràfica per a regalar el seu últim treball a Internet, la banda de Sacramento ha aconseguit concentrar en àlbums com "The Money Store" o "Exmilitary" electrònica de combat, rap servit a la carrera, ritmes jamaicans accelerats i un resultat final que els situa entre l'ètica combativa del hardcore i la demolidora potència de Public Enemy.

"No Love Deep Web" (2012)

DEERHUNTER

L'any 2010, només dos anys després de publicar el celebrat "Microcastle", Bradford Cox va tornar a canviar-li la cara a Deerhunter per crear "Halcyon Digest", potser el disc més accessible de la banda d'Atlanta. Ara, després d'apropar-se més que mai al pop, Cox prepara un nou treball amb el que, assegura, vol explorar les arrels de la música americana sempre des de la seva pròpia perspectiva. I tot mentre manté en actiu projectes com Atlas Sound i s'encarrega de programar la nova edició del festival ATP.

"Halcyon Digest" (4AD, 2013)

DEGREASER

Des de Brooklyn arriba Degreaser, una sorollosa formació nascuda a la calor de la hiperactivitat creativa del barri de Nova York i especialitzada en embolicar en distorsió cançons alimentades pel rockabilly, el fuzz i el punk. Seguin els passos d'altres il·lustres sorollosos com Times New Viking, els novaïorquesos tenen previst publicar el seu debut durant aquest 2013.

DELOREAN

A l'espera de que aparegui el seu nou treball, l'edició del qual està prevista pel proper mes de març, Delorean segueixen apurant l'onada en la qual van pujar gràcies a "Subiza", treball amb el que van apropar el seu dance-rock a uns sons més sintetitzats i amb majors textures i que els hi va obrir les portes del reconeixement internacional gràcies al seu fitxatge pel segell Matador, les molt favorables crítiques de Pitchfork i les gires per Estats Units. Allunyats completament d'aquella banda que va començar a fer pop fosc des de Zarautz, Delorean són ara un dels grups més exportables i que millor ha sabut interpretar els camins de la música electrònica.

"Subiza" (Mushroom Pillow, 2010)

DEXYS

El retorn de l'any i, segons com es miri, també de la dècada. Després de quasi trenta anys allunyat dels estudis de gravació, Kevin Rowland va reactivar l'any passat la seva locomotora de soul amb "One Day I'm Going To Soar", elegant i autobiogràfic retorn amb el que Dexys Midnight Runners ha recuperat la passió pels escenaris. El nou i flamant treball, que la banda britànica interpreta de principi a final a les seves actuacions, és l'excusa ideal per a descobrir en directe al responsable d'àlbums essencials de la història del pop com "Searching For The Young Soul Rebels" i tancar un deute històric amb una de les llegendes de la música britànica.

"One Day I'm Going To Soar" (BMG, 2012)

DINOSAUR JR.

Embarcats en una segona joventut que van començar a assaborir després de recuperar a seva formació original per gravar "Beyond" l'any 2007 i oferir uns concerts demolidors, Dinosaur Jr. segueixen esquivant la jubilació i, lluny d'extingir-se, tornen a reivindicar el seu important paper a la història de l'indie amb "I Bet On Sky". El disc, publicat l'any passat, es suma a una carrera plena de distorsió atronadora, àlbums d'impacte i cançons generacionals que, com "Freak Scene", han convertit a J Mascis, Lou Barlow i Murph en llegendes atemporals del gènere. Per si fos poc, les seves actuacions al festival l'any 2008 i a la sala Apolo l'any 2010 han demostrat que la banda d'Amherst segueix sent una piconadora sobre l'escenari.

"I Bet On Sky" (PIAS, 2012)

DISCLOSURE

Acaben de superar la majoria d'edat i ja han donat molt que parlar a l'underground londinenc, per la qual cosa la seva estrena en format àlbum, prevista per aquest any, és un dels debuts més esperats i prometedors de la temporada. Les raons de tot aquest xivarri en torn a Disclosures, duet format pels germans Howard i Guy Lawrence s'han de buscar a "The Face EP", treball en el qual els londinencs exposen motius suficients per esdevindre els nous fenòmens del post-dubstep britànic.

"The Face EP" (Greco-Roman, 2012)

DO MAKE SAY THINK

Nascuts a l'ombra de Godspeed You! Black Emperor, banda amb la que comparteixen casa a Constellation i una vocació obertament experimental, Do Make Say Think van nèixer en plena efervescència del post-rock i els sons instrumentals però no van trigar a distanciar-se dels seus companys gràcies a uns àlbums que, com l'aclamat "Winter Hymn Country Hymn Secret Hymn", barrejaven, jazz, punk, electrònica i psicodèlia. Després de publicar l'any 2009 "Other Truths" i recuperar en directe "Goodbye Enemy Airship The Landlord is Dead", el seu segon treball, la banda canadenca aterra al Primavera Sound per seguir donant-li ales a les seves turbulències instrumentals.

"Other Truths" (Constellation, 2012)

DOPE BODY

Emparentats amb bandes com Lightning Bolt, The Jesus Lizard o Gang Of Four, Dope Body porten en actiu des de 2008, però ha estat recentment, gràcies a la publicació de "Natural History" al segell Drag City, que el seu nom ha deixat de ser un secret de l'underground per a convertir-se en bandera del post-punk més abraçat. Amb un directe d'impacte, el quartet de Baltimore barreja elements del punk, el funk i el dub amb una actitud propera a la de bandes com Black Flag. Demolidor.

"Natural History" (Drag City, 2012)

EL INQUILINO COMUNISTA

Pioners de l'indie espanyol, escena a la qual van ajudar a donar forma a principis dels noranta seguint les passes de bandes com Pixies, Pavement, Sonic Youth o Dinosaur Jr., El Inquilino Comunista és un dels grups més recordats i estimats de la prehistòria de la música alternativa d'aquest país. Abanderats de l'anomenat Getxo Sound, els de Biscaia van tenir una trajectòria fugaç, amb prou feines tres discos en tres anys, però la seva influència segueix vigent i guiant les passes de bandes com Triángulo de Amor Bizarro. L'aparició l'any 2005 de la caixa recopilatòria "Box" així com els concerts que han fet amb comptagotes dels últims anys no han fet més que subratllar la seva importància dintre de la història musical d'aquest país.

"Dogbox" (Everlasting, 2005)

ETHAN JOHNS

Després de passar mitja vida tanca a la sala de control gravant i produint artistes com Ryan Adams, Rufus Wainwright, Kings Of Leon, Laura Marling o Crosby, Stills & Nash, entre d'altres, Ethan Johns canvia d'audiència i d'escenari per estrenar-se en solitari amb "If Not Now Then When". Com era de suposar, la seva estrena en primera persona -ja se l'havia pogut veure sobre un escenari acompanyant a Ryan Adams o Emmylou Harris- es mou pels sinuosos camins de la música americana, passant del folk al rock d'autor i oblidant per un moment aquella condició de superproductor que li va fer guanyar l'any 2012 el premi Brit al Millor Productor Britànic de l'Any per deixar-se portar per unes cançons en les que alguns dels músics als que ha produït li tornen el favor.

"If Not Now Then When" (Three Cows Records, 2013)

EXTRAPERLO

"Desayuno continental", el debut d'Extraperlo, va obrir una bretxa al nou pop fet aquí gràcies a la desimbol·lura amb el que la banda de Barcelona reciclava influències dels vuitanta i les reinventava entre ritmes sintetitzats i guitarres cristal·lines. Tres anys després d'allò, Alba Blasi, Borja Rosal, Cacho Salvador i Aleix

Clavera segueixen esprement la connexió amb Orange Juice a “Delirio específico”, nou treball produït per Pablo Díaz-Reixa (El Guincho) en el qual el quartet potència encara més el ritme i la sofisticació i torna a signar sorprenents cançons com “Modelos Blandos” o “Fina Vanidad”.

“Delirio específico” (Canadá, 2012)

FELIX & AL (HOT CHIP DJS)

A més d’haver-se consolidat com grans paladins del pop electrònic, els britànics Hot Chip poden presumir de tenir una reputació que va més enllà d’estudis de gravació i escenaris, i que els converteix en afamats discjockeys. Tant és així, que a més de posar-se amb freqüència a la cabina i remesclar a gent com Gorillaz, Amy Winehouse, Kraftwerk o Matthew Dear entre d’altres, els autors de “Made In The Dark” han publicat numerosos CDs mixes, entre ells, la seva celebrada participació a la serie “DJ Kicks”. En aquesta ocasió, Felix Martin i Al Doyle seran els encarregats de defensar des dels plats l’univers d’anades i tornades entre electrònica i pop de Hot Chip.

FIDLAR

Seguint el mateix camí que van prendre abans que ells bandes com els Black Lips per posar un exemple, Fidler han passat de tocar guitarres en un garatge a convertir-se en un dels nous valors del punk més sorollós i entremaliat. Formats a Los Angeles i amb un nom que remet a un adolescència com skaters, els californians s’han donat a conèixer amb un grapat de cançons en les quals barregen la seva passió adolescent per Green Day i Nofx amb un so molt més energètic i descarat. Wichita acaba de publicar el seu primer treball de títol homònim.

“Fidler” (Wichita, 2013)

FIONA APPLE

Set anys després d’“Extraordinary Machine”, Fiona Apple es manté fidel a si mateixa i, lluny d’adormir-se, torna amb un treball amb títol de poema i cançons d’una dolorosa bellesa. Ni l’èxit de “Tidal”, debut que li va valdre un premi Grammy ni el marcatge al qual la va sotmetre la premsa durant la recta final dels noranta han aconseguit relaxar a una artista capaç de donar un segell personal, íntim i extremadament sensible al pop d’autor. Malgrat que només ha publicat quatre discos en setze anys, el seu nom s’ha mantingut al cim del pop femení d’alt voltatge confessional.

“The Idler Wheel Is Wiser Than the Driver of the Screw and Whipping Cords Will Serve You More Than Ropes Will Ever Do” (Clean State, 2012)

FOSCOR

Si s’hagués d’escollir a només una banda capaç de representar per si sola el black metal català – y per extensió el metal estatal – aquesta seria, sens dubte, Foscor. Amb més de deu anys a les seves espatlles i la mirada fixa en l’atmosfera opresiva del metal dels noranta, la banda de Barcelona ha aconseguit conjugar en les seves grabacions la imatge del modernisme català, les queixalades de Satyricon i una projecció internacional que els ha dut a tocar per França, Anglaterra, Itàlia, Alemanya i Holanda. Actualment, treballen en la gravació del que serà el seu quart treball, un disc amb el que anuncien la seva intenció d’anar més enllà del black-metal.

“Deu anys vers la foscor” (Darkwoods, 2012)

FOUR TET

Consolidat com un dels artistes més inquiets i imprevisibles de l'electrònica contemporània, Kieran Hebden porten quasi quinze anys donant forma a un llenguatge que poc a poc a passat de l'electrònica abstracte dels seus inicis a una aposta molt més decidida pel ritme, tot i que encara es manté la seva aposta per la barreja d'elements del techno, el jazz i el folk. Amb un impressionant catàleg de remescles per a gent com Anti-Pop Consortium, Super Furry Animals, Radiohead o Manic Street Preachers, col·laboracions al costat de Burial i Thom Yorke i treballs capaços de redefinir estils com "Pause", el britànic ha penjat a la web recentment una recopilació de material inèdit dels seus inicis anomenada 0181.

"0181" (Text, 2013)

FOXYGEN

Des de Jagjaguwar, segell que els va fitxar l'any passat, se'ls hi presenta com un creuament entre Ariel Pink, The Kinks i David Bowie, i la veritat és que cap d'aquests noms desentona al costat d'aquest al·lucinogen duo format a cavall entre Olympia i Nova York. Obsesionats amb The Brian Jonestown Massacre i amb un primer EP, "Take The Kids Off Broadway", en el que sonen com si The Flaming Lips i The Doors estiguessin tancats en una mateixa habitació, Sam France i Jonathan Rado estrenen aquest any el seu primer treball, "We Are the 21st Century Ambassadors of Peace & Magic", un disc de pop iconoclasta i recargolat que farà les delícies dels amants de les rareses.

"We Are the 21st Century Ambassadors of Peace & Magic" (Jagjaguwar, 2013)

FRED I SON

Els catalans Fred i Son recuperen amb elegància i gran naturalitat l'encant del pop britànic dels vuitanta, aquell pop que va de Pale Fountains a Lloyd Cole i d'Aztec Camera a Prefab Sprout, per donar forma a discos encantadors com "Diu que no sap què vol" i "Un altre temps". Aquest últim, publicat l'any passat, és el que ha acabat per col·locar a Xavi Rosés, Elisenda Daura, Xesc Cabot i Cristian Pallejà davant del nou pop cantat en català i vestit de malenconia.

"Un altre temps" (Sones, 2012)

THE FREE FALL BAND

La banda revelació del pop català ve del Maresme, canta en anglès i amb un sol disc ja ha aconseguit l'aplaudiment de tota la crítica gràcies a la seva precocitat a l'hora de citar a Belle & Sebastian o The Thrills. Pop deliciós i atemporal que arriba amb l'aval de Miqui Puig, productor del disc i que ha passat de conquerir concursos de talents com el Villa de Bilbao a aconseguir el número u a iTunes España a la categoria de pop.

"Elephants Never Forget" (Buenritmo Producciones, 2012)

FUCK BUTTONS

Després de dos anys de inactivitat concentrats en projectes en solitari, Andrew Hung i Benjamin John Power retornen per seguir tirant del fil de "Tarot Sport", treball amb el que van apuntalar la seva condició de nous herois de l'experimentació a força de redibuixar l'electrònica, manipular el trance i buscar nous punts de contacte entre l'electrònica i el post-rock. Si la seva aparició l'any 2008 el sorollós i expansiu "Street Horrrsing" ja va ser una de les millor notícies d'aquella temporada, el seu retorn aquest any amb un nou disc sota el braç passa per ser una de les més esperades.

"Tarot Sport" (ATP Recordings, 2009)

FUCKED UP

El combatiu i sorollós grup canadenc segueix fent de les seves i, si a l'any 2009 ja va demostrar al Primavera Sound del que era capaç sobre un escenari, ara torna a la càrrega per a seguir donant vida a una piconadora en la qual el hardcore més visceral s'apropa sense complexes a la psicodèlia i el noise. Després de signar treballs com "Hidden World" i "The Chemistry Of Common Life", els d'Ontario van sorprendre al 2011 amb "David Comes To Life", una sort d'òpera-rock explosiva al servei d'una història d'amor i terrorisme.

"David Comes To Life" (Matador, 2011)

GHOSTIGITAL

Antic còmplice de Björk a The Sugarcubes, Einar Örn Benediktsson recupera la seva associació amb Thoroddson Curver per trencar sis anys de silenci i donar-li a "In Cold We Trust" una continuació d'impacte. Així, si al primer treball ja proposaven una caòtica barreja d'electrònica i noise, Ghostigital tornen ara amb "Division Of Culture & Tourism", un treball trastocat i vibrant en el qual han aconseguit involucrar a músics tan diferents com Alan Vega (Suicide), David Byrne (Talking Heads), Nick Zinner (Yeah Yeah Yeahs), King Buzzo (Melvis) o Damon Albarn (Blur).

"Division Of Culture & Tourism" (Smekkelysa, 2012)

GLASS CANDY

A més d'haver fundat un dels segells de referència del pop electrònic actual, Italians Do It Better, i portar el timó de Chromatics, Johnny Jewel també ha trobat temps per dedicar-se a la seva faceta més hedonista amb Glass Candy, projecte en el que l'acompanya la cantant Ida No i amb el que s'ha proposat actualitzar l'italodisco a base de singles d'èxit i acabats tecnopop. De fet, només li han calgut tres àlbums per convertir-se en un dels nous gurus del pop electrònic a base de picar a la música disco, la new-wave i el pop sintetitzat, homenatjar a John Carpenter i colar-se tant als clubs com a desfilades de moda.

"Deep Gems" (Italians Do It Better, 2008)

GOAT

Amb una petita biografia en la qual destaquen aparents flirtejos amb el vudú i uns exòtics orígens a la diminuta localitat de Korpilombolo, els suecs Goat han esdevingut un dels grans misteris de la temporada: cobreixen els seus rostres amb mascaretes, semblen sortits del no res i el seu primer disc, "World Music", vindria a ser un artefacte al·lucinogen en el que hi caben la psicodèlia, els ritmes tribals, el post-punk més recargolat i unes melodies en perpetu estat de trance. La seva estrena a Barcelona servirà per mesurar a una de les gran revelacions del 2012 tal com a assenyalat la premsa especialitzada.

"World Music" (Rocket Recordings, 2012)

GODFLESH

Ja els vam poder veure en acció a l'edició de l'any passat del Primavera Sound, però no content amb haver recuperat les embranzides d'un dels seus projectes més cèlebres, Justin Broadrick, ex Napalm Death, ideòleg de Techno Animal i fundador de Jesu, posa de nou en marxa la formigonera de Godflesh per a seguir reivindicant la paternitat del post-metal. Y ho fa per la porta gran: publicant una nova edició de "Hymns", l'àlbum amb el que la banda es va despedir el 2001, i anunciant un possible retorn discogràfic per aquest 2013.

"Hymns (Special Edition)" (Music For Nations, 2013)

GRIZZLY BEAR

Tot i que hi va haver un temps en el qual Grizzly Bear se'ls comparava insistentment amb Animal Collective, la banda de Brooklyn s'ha anat separant cada cop més de l'ombra experimental dels seus companys generacionals per a dibuixar un camí propi en el qual el pop lluminós i el folk retorçat han cobrat cada cop més protagonisme. Ara, tres anys després d'entregar "Veckatimest", un dels seus millors treballs, els nord-americans han tornat a polir les seves arrels i simplificar les seves cançons per publicar "Shields", un flamant disc de folk-pop amb el que aconsegueixen sonar originals sense necessitat de fer ostentació experimental.

"Shields" (Warp Records, 2012)

GUADALUPE PLATA

L'edició a l'any 2011 de "Guadalupe Plata", ens parlava d'una nova banda Úbeda (Jaén) que acabava d'aterrar a la música espanyola com un autèntic ovni, i l'aparició del seu nou treball, de títol també homònim, no fa una altra cosa que confirmar que estem davant d'una autèntica raresa: tres andalusos que fan blues polsegós com si haguessin crescut al mateix Mississipi i que rematen la jugada amb una actitud bojament punk. Serà per això que per donar forma al seu nou treball s'han desplaçat fins a Austin per treballar al costat de Mike Mariconda i Ryan Anderson, gurus d'un disc que vessa electricitat i sonoritats dures com una pedra.

"Guadalupe Plata" (Everlasting, 2013)

GUARDIAN ALIEN

Parlar de Guardian Alien com un grup psicodèlic seria quedar-se, com a mínim, molt curt. De fet la psicodèlia no és més que la plataforma de llançament de aquesta banda liderada per Greg Box, col·laborador d'artistes com Teeth Mountain i Dan Deacon, i que busca al seu primer treball, "See The World Given To a One Love Entity", aconseguir el trance per mitjà d'abrasions basades en el soroll, percussions tribals i una mena de mantra esquizoide que a vegades son com metal i altres com pop trastocat.

"See The World Given To a One Love Entity" (Thrill Jockey, 2012)

GUARDS

Quan el bon gust i l'amor pel pop venen de família pot passar que Richie Follin, germà de la cantant de Cults, es decideixi a donar un pas endavant per treure's de la màniga cançons com les que donen vida al primer àlbum de Guards. Cançons que basculen saviament entre l'elegància dels seixanta, la new wave i l'indie inflammat i amb les que els californians volen donar la campanada. Més i millor a "In Guards We Trust", el seu primer treball després d'un parell d'EP's.

"In Guards We Trust" (Black Bell, 2013)

HAL FLAVIN

Formats a Luxemburg però amb el radar posat al rock fosc de les bandes britàniques i les connexions entre rock i electrònica, Hal Flavin van debutar l'any 2011 amb l'EP "The Talk" i des d'aleshores no han fet més que compartir escenari amb bandes com Metronomy i Delphic i depurar un so que ells mateix defineixen com un creuament entre Interpol, Kraftwerk i Bat For Lashes, entre d'altres.

"The Talk" (Watt Blizzard Music, 2011)

HEADBIRDS

El barceloní Daniel Guijarro, home que s'amaga darrere la màquina de Headbirds, segueix sumant punts i popularitat en l'escena de la bass music gràcies a la seva versatilitat a l'hora de congregar sons que van del garage i el funk als ritmes tropicals. Així, després de començar a despuntar amb "Dead Kingdom", Guijarro ha publicat recentment "Macaw" i "The Holy Look", dos EPs on torna a recórrer a samples, referències creuades i cultura britànica de club.

"The Holy Look" (Tracy Recordings, 2012)

HIDROGENESSE

Només a Genís Segarra i Carlos Ballesteros, el més dinàmic dels duets del pop nacional ara que sembla que Astrud estan de retirada, se'ls hi podria haver ocorregut parlar de la vida del matemàtic britànic Alan Turing en un disc i reivindicar la intel·ligència d'unes màquines que presenten aquí amb més anima que mai. El resultat, "Un dígito binario dudoso. Recital para Alan Turing", no només deixa petit l'exquisit pop sintetitzat de discos anteriors com "Animalitos", sinó que els ha portat a signar una autèntica obra mestra reconeguda per la revista Rockdelux com el millor disc nacional de 2012.

"Un dígito binario dudoso. Recital para Alan Turing" (Astrohúngaro, 2012)

HONEYBIRD & THE BIRDIES

Tot i que tenen la seva base d'operacions a Roma, la música de Honeybird & The Birdies no entén de països i molt menys de fronteres i travessa continents i estils per oferir un imaginatiu i festiu híbrid en el que hi cap el folk, el punk, a música tropical, l'indie, els ritmes latinoamericans i, a la fi, una quantitat infinita de possibilitats. Són tres i tots canten en varies llengües i dialectes per a transformar les seves cançons en reflexos globals del seu personalíssim mapamundi sonor.

"You Should Reproduce" (Honeybird & The Birdies, 2012)

HOT CHIP

L'any passat ja vam poder veure a Alexis Taylor al Primavera Sound participant al concert homenatge a Big Star, però en aquesta ocasió retorna al davant dels seus coloristes Hot Chip per explicar en primera persona com li han canviat la cara al pop electrònic des de que van debutar amb "Coming On Strong". En aquesta ocasió, la banda britànica ve a presentar "In Our Heads", nova evolució de l'electrònica dels vuitanta que desapareix a la pista de ball sense perdre el seu sentit de l'humor ni el seu olfacte pop, i actualitzant els hits de New Order i The Human League.

"In Our Heads" (Domino, 2012)

HOT SNAKES

Sinònim d'intensitat i compromís amb el hardcore, Hot Snakes van ressuscitar al 2011 després d'anunciar la seva separació l'any 2006 i deixar gravats tres discos en els quals l'esperit de Black Flag reapareixeria acompanyat d'una dosi extra d'esquizofrenia. No en va, Hot Snakes és el projecte que va tornar a unir a Rick Froberg i John Reis, company a Pitchfork durant els vuitanta i a Drive Like Jehu als noranta que, després de provar sort com artista visual i il·lustrador el primer i davant de Rocket From The Crypt el segon, va recuperar la seva passió comú per gravar àlbums incendiàries com "Audit In Progress".

"Audit In Progress" (Swami Recordings, 2004)

HOW TO DRESS WELL

Llicenciat en filosofia de dia i productor de R&B casolà i experimental de nit, Tom Krell es va donar a conèixer l'any 2010 amb "Love Remains", debut que el va descobrir com una de les sorpreses de la temporada i al que li va donar continuïtat l'any passat amb "Total Loss", fantasmagòric àlbum en el qual rebaixa la tensió dels beats per explorar la seva pròpia veu. Instal·lat a Brooklyn i amb unes influències que van des de Black Dice fins a D'Angelo, l'home darrera de How To Dress Well presentarà a Barcelona la seva personal visió del futur del R&B.

"Total Loss" (Domino, 2012)

JACKMASTER presents Tweak-A-Holic

Cofundador de Numbers, un dels segells del moment i llar de Deadboy, Redinho o SBTRKT, Jackmaster segueix traient el millor de la seva faceta com a DJ amb unes explosives sessions en les quals la seva única intenció és que la gent no pari de ballar. Una bona prova d'això és la serie "Tweak-A-Holic", on el britànic es dona un banquet de música negra i li treu la pols al funk, la música disco i els hits dels vuitanta. A la tercera i última edició de la sèrie, per exemple, Whitney Houston comparteix protagonisme amb Tina Turner o Larry Graham.

JAMES BLAKE

Talent precoç de l'electrònica, James Blake ens va deixar sense paraules amb el seu primer treball, un àlbum publicat l'any 2011 en el que reinventava el dubstep i el R&B tallant, enganxant, injectant samples i deformant tot un conjunt d'influències que va de Burial a Stevie Wonder. Ara, dos anys després de convertir-se en el nen prodigi de la música urbana britànica, el londinenc ultima el llançament del seu segon treball, previst per març del 2013.

"James Blake" (Atlas Recordings, 2011)

JESSIE WARE

Es va donar a conèixer posant veu a temes de Joker i SBTRKT, però ha estat el seu debut, "Devotions", el que ha acabat per confirmar a Jessie Ware com un dels valors en alça del nou pop britànic. Alunyada quasi per complet dels sons house i techno que li van servir de pista de llançament, l'anglesa ha apostat per reivindicar-se com a diva del soul-pop amb un treball en el que segueix les passes d'Annie Lenox, Sade i Tracey Thorn. El single "Wildest Moments", un dels èxits de la passada temporada, ha estat definitiu per que més d'un vegi en aquesta jove escocesa una versió més elegant i estilitzada d'Adele.

"Devotion" (Universal, 2012)

THE JESUS AND MARY CHAIN

Padrins involuntaris de totes aquelles bandes que han fet del noise-pop la seva raó de ser, The Jesus & Mary Chain tornen per a recordar una com més que l'original segueix sent millor que qualsevol còpia. I en el seu cas, els originals s'han de buscar buscar en àlbums com "Psychocandy", "Darklands" i "Automatic", treballs en els quals els germans Reid es van fer els amos del mur de so de Phil Spector per a traslladar el pop sorollós i retorçat a una nova dimensió. Reivindicats durant molt de temps i convertits en referència ineludible del pop de les últimes dècades, els escoceses arriben a Barcelona després de la seva primera tornada a la vida a l'any 2007.

"Munki" (Sub Pop, 1998)

JOHN TALABOT (dj set)

Va començar sent un misteri, un artista sense rostre que disparava house des d'algun racó de Barcelona, però 2012 ha suposat la confirmació definitiva d'Oriol Riverola com talent sense igual de l'electrònica local. Abans ja havia aconseguit cridar l'atenció dels segells Permanent Vacation i Young Turks i remesclar a The xx, Joakim i Glasser, entre altres, però ha estat l'aparició del seu debut, "fin", la qual cosa l'ha situat com a punta de llança d'una nova generació de productors entestats en donar-li una nova perspectiva al house. *"fin" (Permanent Vacation, 2012)*

JOZEF VAN WISSEM & JIM JARMUSCH

A l'espera d'estrenar la seva nova pel·lícula, "Only Lover Left Alive", el cineasta Jim Jarmusch segueix donant regne solta a les seves passions musicals gravant al costat del músic holandès Jozef Van Wissem inquietants duos de guitarra elèctrica i laúd. La unió entre Jarmusch i Van Wissem ja va plasmar en un primer treball, "Concerning The Entrance Into Eternity", al que tan atípic duo donar ara continuïtat amb "The Mystery Of Heaven", nova entrega de música barroca i atmosfèrica sobre la que Jarmusch munta capes de feedback i distorsió.

"The Mystery Of Heaven" (Sacred Bones, 2012)

JULIE DOIRON

Seguint les passes de Hope Sandoval i Kristin Hersh i deixant cada cop més enrere el seu passat de baixista d'Eric's Trip, Julie Doiron ha arribat fins "So Many Days", el seu últim treball, atravesant no poques turbulències però convertida en figura de culte de l'indie-folk. Les seves ferides han quedat marcades a foc a discs com "I Can Wonder What You Did With Your Day" i "Woke MySelf Up", cicatrius que sembla que comencen a minvar en un dels treballs més tranquils i assolellats de la canadenca.

"So Many Days" (Aporia Records, 2012)

JUPITER LION

José Guerrero, Vicente Sais i Xavi Chardi són Jupiter Lion, un trio valencià format per dos disc-jockeys i un guitarrista reciclat en baixista que es va estrenar l'any passat amb un soprenent debut homònim que, entre el rock i l'electrònica, dona un gir al krautrock a partir d'evocadors i cinematogràfics ritmes motorik. La banda, que va gravar el disc en directe i en un sol dia, compartirà vetllada amb Spectrum a la seva tornada a Barcelona.

"Jupiter Lion" (B-Core, 2012)

KIEV CUANDO NIEVA

Confesen ser admiradors de Nick Drake, Nacho Vegas o The Montgolfier Brothers, però als oscenses Kiev Cuando Nieva no se'ls pot ficar al mateix sac. No s'assemblaven a ningú quan s'estrenaren el 2007 amb un debut homònim i segueixen sense fer-ho ara que "Parece Doble", àlbum enregistrat en directe al Periferias 2011, els ha permès confondre amb alguns dels seus atristes preferits com Big Star, Daniel Johnson, They Might Be Giants, Syd Barret, Ramones i Nick Drake entre d'altres. Una nova ració de pop retorçat i desenfocat servida per una de les bandes personals del pop estatal.

"Parece doble" (Repetidor Discos, 2012)

KILLER MIKE

Seguint les passes de Ice Cube, el raper d'Atlanta Killer Mike va celebrar la seva primera dècada en actiu creant un disc amb el que ve a recordar el caràcter combatiu del rap. De fet, *R.A.P Music*", treball produït per El-P, reivindica el hip hop com eina d'agitació al temps que ofereix un sòlid retrat sobre l'actualitat política i social dels Estats Units. Un pas més per un artista que va començar a l'ombra d'Outkast i ha acabat per convertir-se en un dels millors cronistes de la realitat del seu país.

"R.A.P Music" (Williams Street, 2012)

KING TUFF

Darrere de King Tuff s'amaguen l'inquiet Kyle Thomas, músic rodamons que va començar compartint alineació amb J Mascis a Witch, va passar per altres formacions com Father i Happy Birthday i es reivindica ara pràcticament en solitari en un projecte de deliciós garage-pop amb el que ja han publicat tres àlbums. L'últim d'ells, de títol homònim, torna a sonar com si Jay Reatard s'hagués infiltrat a Teenage Fanclub per a despatxar irresistibles melodies pop amb cor punk.

"King Tuff" (Sub Pop, 2012)

THE KNIFE

El duet format pels germans Olof i Karin Dreijer es va donar a conèixer a principis de la dècada passada amb un debut que no va trigar a convertir-los en avançat deixebles del pop electrònic amb un peu als vuitanta i l'altre al techno. El magistral *"Silent Shout"*, el seu tercer àlbum i uns dels més aclamats per la crítica, va suposar un abans i un després al so d'una banda que, des d'aleshores no ha parat quieta: l'any 2010 van presentar l'òpera *"Tomorrow In A Year"* i Karin va fer la seva estrena en solitari com Fever Ray, tot i que serà al 2013 quan la banda noruega presenti el seu nou disc *"Shake The Habitual"* que Mute publicarà durant el mes d'abril del 2013.

"Shake The Habitual" (Mute, 2013)

KURT VILE & THE VIOLATORS

Després de donar per tancada la seva etapa a The War On Drugs, Kurt Vile segueix manifestant-se com cantautor rock d'art i assaig estenent ponts entre el blues i la psicodèlia i posant en comú a Lou Reed i Nick Drake. Acompanyat per The Violators, el nord-americà va publicar l'any 2011 *"Smoke Ring For Halo"*, treball que va confirmar la seva vocació per seguir descobrint arrels i contemplar l'americana des d'una perspectiva indie.

"Smoke Ring For Halo" (Matador, 2011)

L'HEREU ESCAMPA

El primer EP d'aquest duet de Manlleu (Barcelona) va caure com una autèntica bomba a l'underground català: dos païos furiosos i visceralment recuperant la cruesa de Fugazi, Hüsker Dü i Two Gallants i servint-la en forma de cançons electrificades i exaltades que alguns han batejat com post-hardcore rural o emo de camp. No obstant això les etiquetes són el de menys a l'hora de parlar d'una banda a la que li sobra passió i energia i a la que ja em pogut veure compartir escenari amb No Age.

"S/T" (Autoeditado, 2011)

LA BIEN QUERIDA

Després d'haver-se fet un forat entre el més destacat de l'indie nacional barrejant pop, flamenc i altres músiques d'arrel espanyola a "Romancero" i "Fiesta", Ana Fernández-Villaverde canvia de terç i, amb l'ajuda de David Rodríguez (La Estrella de David), dirigeix el seu camí cap als ritmes sintètics, el krautrock i la música sinistra dels 80 a "Ceremonia", el seu tercer treball. Un sorprenent canvi de rumb que, de tota manera, manté intacta la personalitat d'Ana gràcies a unes lletres esmolades i precises.

"Ceremonia" (Elefant, 2012)

LA BRIGADA

Si és veritat que a la tercera va la vençuda, els catalans La Brigada arriben a "Incerta glòria", el seu tercer treball, amb la intenció de convertir-se en un dels nous referents del pop cantat en català, amb la intenció d'esdevenir un dels nous referents del pop cantat en català. Motius no els hi falten ja que, després de donar ales al seu folk-pop a "L'obligació de ser algú" i "Les paraules justes", els de Pere Agramunt plantegen al seu últim disc un nou escenari més proper al power-pop que els situa a l'òrbita de The Kinks i Big Star.

"Incerta Glòria" (The Indian Runners, 2012)

LIARS

Incapaç d'estar-se quiet massa temps en un mateix lloc, els novaïorquesos tornen a sorprendre amb "WIXIM", un treball amb el que s'abracen obertament a l'electrònica en un arriscat canvi de rumb. Més enrere queda el post-punk abrasiu amb el que es van donar a conèixer a principis de la dècada passada al costat d'altres bandes com The Rapture i LCD Soundsystem i, amb Daniel Miller com a nou membre a l'ombra del grup, Liars s'atreveixen ara amb el dance sofisticat i l'electrònica vaporosa.

"WIXIW" (Mute, 2012)

LOCAL NATIVES

La banda de Los Angeles torna aquest any amb "Hummingbird", treball que ha de confirmar la seva condició de gran revelació de l'indie americà. I la veritat és que molt difícil no ho tindran després de que el seu debut vengués una xifra propera a les 100.000 còpies només als Estats Units i els portés a actuar al costat de bandes com Arcade Fire o The National. Per la gravació del seu segon treball, nova evolució d'un so que camina entre el pop experimental i el folk, la banda va construir un estudi-local per començar a perfilar les cançons i van acabar reclutant a Aaron Dressner (The National) per a produir-lo.

"Hummingbird" (Infectious, 2013)

LOS PLANETAS tocan Una semana en el motor de un autobús

Que l'indie nacional comença a tenir les seves pròpies llegendes és quelcom que saben bé Los Planetas, el més destacat i influent grup aparegut a Espanya a les últimes dues dècades i una de les cèl·lules creatives més inquietes del pop contemporani. No obstant això en aquesta ocasió els de Granada aparcen les seves noves aventures a través del flamenc per a celebrar el 15é aniversari d'"Una semana en el motor de un autobús", el disc més èpic i amarg de l'indie nacional i àlbum generacional per excel·lència. Una oportunitat immillorable per retrobar-se amb cançons com "Segundo Premio", "La Playa" o "La Copa de Europa".

"Una semana en el motor de un autobús" (RCA - BMG, 1998)

MAC DEMARCO

Al mateix temps que celebrava el seu 22é aniversari, Mac DeMarco va donar a conèixer la seva personalitat artística per mitjà d'un primer 12" de glam rock canalla i amb un punt estrambòtic. Una aposta per la purpuri- na que, no obstant això, queda en segon pla a "2", àlbum molt més directe i honest en el qual el canadenc fa bona la influència de Jonathan Richman i es deixa portar per una dotzena de cançons que el situen a l'òrbita d'altres il·lustres excèntrics com Ariel Pink.

"2" (Captured Tracks, 2012)

THE MAGICIAN

Després d'abandonar Aeroplane, projecte compartit amb Vito Deluca amb el qual va aconseguir injectar una mica de melodia a las pistes de ball, Stephan Fasano prova fortuna en solitari com The Magician. I tot i que les constants sonores i l'amor per l'electrònica i el pop es mantenen intactes, Fasano ha aprofitat aquesta nova cara per a reivindicar-se per mitjà d'una sèrie de mixtapes en les que treu a passejar house old school, pop electrònic i italo-disco. Molt italo disco. Amb vuit mixtapes penjades a la seva web i infinitat de trucs para dominar la pista de ball, el belga va camí de ser una de las grans referències de l'electrònica recreativa.

MANEL

Fenomen quasi sense precedents al pop català, els barcelonins Manel van aconseguir aïllar-se de tot el soroll mediàtic que va acompanyar al seu debut, "Els millors professors europeus", per a seguir tirant del fi del seu folk-pop costumista a "100 milles per veure una bona armadura", treball ple de delicats arranjaments i cançons sense tornada que es va convertir en el primer disc en català en arribar al número 1 a les llistes de vendes estatals des de 1996. Ara, i després d'acomiarar-se dels escenaris el passat mes d'abril a Berlín, la banda ja prepara el que serà el seu tercer disc, la publicació del qual està prevista per la propera primavera.

"100 milles per veure una bona armadura" (Warner, 2011)

MATTHEW E. WHITE

Instal·lat a Richmond (Virginia) i acompanyat per la Spacebomb House Band, Matthew E. White llueix una barba idèntica a la d'Eels, però les seves cançons viatgen amb suavitat entre el soul i el country per amara- se de l'esperit del "Nixon" de Lambchop i reivindicar el poder de Curtis Mayfield i Al Green. Arrangista de jazz a més de cantant i compositor, White acaba de debutar amb "Big Inner", un treball que trasllada el cou- ntry a l'esperit de la Motown i la Stax.

"Big Inner" (Hometapes and Spacebomb, 2013)

MEAT PUPPETS

Supervivents del rock alternatiu dels noranta i estranya espècie d'eclecticisme musical, Meat Puppets van acariciar la glòria quan Kurt Cobain els va convidar a participar a l'"Unplugged" que Nirvana van gravar per l'MTV l'any 1994, però en cap moment van abandonar el seu estatus de grup de culte foguejat entre el punk, el country i la psicodèlia. Tot i així, la banda formada pels germans Curt i Cris Kirkwood pot presumir de tres dècades d'activitat (no exempta de turbulències) i d'una heterodòxia musical que repassaran a la seva sego- na visita. La primera va tenir lloc fa uns mesos, "només" 31 anys després de publicar el seu debut.

"Lollipop" (Megaforce, 2011)

MELODY'S ECHO CHAMBER

"Melody's Echo Chamber" és la targeta de presentació de Melody Prochet, jove artista francesa i multi-instrumentista de la banda My Bee's Garden a la qual Kevin Pearcer (Tame Impala) ha ajudat a encarrilar una prometedora carrera en solitari. De fet, el seu debut com Melody's Echo Chamber va ser gravat a l'estudi casolà de Parker situat a Perth on Prochet ha pogut donar regna solta al seu pop evocador, dramàtic i lleugerament psicodèlic. Una de les revelacions pop de la temporada.

"Melody's Echo Chamber" (Fat Possum, 2012)

MENOMENA

Cinc discos publicats en els últims nou anys han portat Menomena a consolidar-se com una de les rareses més exquisides de la música alternativa i perfeccionar aquell còctel inèdit d'electrònica, rock progressiu, jazz indie i unes quantes coses més. Comparats habitualment amb The Flaming Lips o TV On The Radio, els de Portland van tornar a superar qualsevol intent d'encasellar-los amb "Moms", nou esforç de Danny Steim, Justin Harris i Brent Knopf per seguir jugant a ser una de les bandes més esmunyedisses del moment.

"Moms" (City Slang, 2012)

MERCHANDISE

Nascuts i crescuts en una ciutat tant poc rockera com Tampa (Florida), Merchandise han hagut de recórrer al post-punk anglès i americà per donar forma a un so que recorda a grups com Swans, The Fall, The Jesus & Mary Chain o My Bloody Valentine. Amb una actitud radicalment underground i derivacions en altres bandes com Neon Blud i Cult Ritual, els nord-americans presenten "Children Of Desire", un àlbum fosc i asfixiant que va cridar l'atenció de publicacions com Pitchfork.

"Children Of Desire" (Katorga Works, 2012)

METZ

L'últim i flamant fitxatge de Sub Pop és el tipus de banda que necessitava el mític segell de Seattle per donar-li una nova volta de rosca al seu so. I no només perquè Metz beguin de la tradició de rock visceral de bandes com Shellac i Pixies, sinó també perquè ho fan exhibint saviesa musical i influències com Nirvana, Refused o Neu!, noms que s'amunten en aquest demolidor debut que és "Metz". Indie eixordador i robust amb denominació d'origen canadenc.

"Metz" (Sub Pop, 2012)

MOUNT EERIE

Des que Phil Elverum va canviar el seu nom de guerra i va canviar The Microphones per Mount Eerie, la seva música no ha fet una altra cosa que guanyar matisos, profunditat i, sobretot, molta foscor. Movent-se sempre pels voltants del folk més enigmàtic, el nord-americà segueix buscant un so propi, una mena de banda sonora d'una tragèdia, en discos com "Lost Wisdom" i "Wind's Poem", treballs com els que ha afegit aquest any un doble esforç d'ambient sinistre i naturalista: els foscos i onírics "Clear Moon" i "Ocean Roar".

"Ocean Roar" (PW. Elverum and Sun, 2012)

MULATU ASTATKE

Músic etiop de formació occidental, Mulatu Astatke sempre va tenir ben presents els seus arrels i, malgrat ser el primer alumne occidental del Berklee College of Music i haver col·laborat amb llegendes de la talla

de Duke Ellington, mai va cedir en el seu afany d'incorporar la seva herència musical en el seu jazz i funk. Considerat el pare de l'ethio-jazz, la banda sonora de "Broken Flowers, de Win Wenders, i la seva col·lecció "Ethiopiquest" li van obrir la porta d'occident. Entre els seus últims treballs destaquen les seves avantguardistes col·laboracions amb The Heliocentrics i el més tradicional "Mulatu Steps Ahead", publicat el 2010.

"Mulatu Steps Ahead" (Strut, 2010)

MY BLOODY VALENTINE

Impossible oblidar el desembarcament de My Bloody Valentine al Primavera Sound del 2009, aquelles dues actuacions en les quals els britànics es van llançar sobre el públic amb la seva llegenda a sobre i amb "Loveless" com a immens far del noise-pop i el shoegaze. Quatre anys després d'allò, Kevin Shields i companyia tornen als escenaris per continuar esprement a un volum ensordidor el so que van patentar fa més de dues dècades i qui sap si avançar algun dels temes d'aquest nou disc, el primer que publicarien des del 1991, que, tal com ha assegurat Shields recentment, podria estar llest el 2013. De moment, però, haurà de conformar-se amb l'excel·lent reedició de "Loveless", un clàssic pel qual no passen els anys.

"Loveless" (Sony, 1991)

NEKO CASE

La vam conèixer com a component de The New Pornographers, però Neko Case no va trigar a començar a destacar com artista en solitari, primer amb àlbums com "Blacklisted" i "Fox Confessor Brings The Flood" i més tard amb l'aclamat "Middle Cyclone". Cada cop més allunyada del power-pop de la banda canadenca, segueix creixent per esdevindre la nova musa del country alternatiu i en una de les veus més destacades a l'hora de destruir qualsevol barrera entre pop, folk, blues i soul. Pràcticament en silenci des de que va publicar el seu cinquè disc d'estudi, l'artista prepara aquest any un nou treball que assegura que estarà carregat de conflicte.

"Middle Cyclone" (Anti, 2009)

NEUROSIS

Pioners a la renovació del metal, Neurosis poden presumir d'haver arribat al seu desè àlbum d'estudi amb l'energia i la creativitat intacta. Nomé així s'explica que, després de quasi tres dècades de carrera, els californians hagin presentat un disc tant rodó com "Honor Found In Decay", treball amb el qual, a més de seguir experimentant al màxim les possibilitats de la distorsió, el drone i la lentitud, aprofundeixen amb solemnitat en els buits de la societat contemporània. El seu directe promet ser un dels punts àlgids del festival, sobretot per la contundent i demolidora actuació que van oferir a la sala Apolo l'any 2011.

"Honor Found In Decay" (Neurot, 2012)

NICK CAVE & THE BAD SEEDS

Qualsevol notícia que tingui a veure amb Nick Cave només pot ser bona, però si a més arriba acompanyada dels Bad Seeds i de la promesa d'un nou treball, la cosa millora. Així, cinc anys després de recuperar la seva vessant més pocavergonya i volcànica a "Dig, Lazarus, Dig!!!", l'australià recupera els seus col·legues habituals per tornar a donar lliçons de rock fosc, balades mortuòries i cançons explosives. Queden enrere, almenys per ara, les bandes sonores i els coquetejos amb la literatura, és l'hora de Nick Cave, dels Bad Seeds i de "Push The Sky Away", nou àlbum d'estudi que s'afegeix a un brillant currículum ple de joies com "The Boatman's Call", "Let Love In" o "Your Funeral... My Trial".

"Push The Sky Away" (Mute, 2013)

NICK WATERHOUSE

Després d'haver-se format a consciència a Rocky Ricardo's, un dels temples del vinil de San Francisco especialitzat en música negra, el jove Nick Waterhouse va decidir fer el salt autoeditant-se un primer single que el va situar al mapa del revival soul, escenari que ha sacsejat a consciència amb el seu primer disc, "Time's All Gone". Picotejant del soul dels seixanta i rhythm and blues, de Memphis i del rock and roll dels cinquanta i signant cançons que són autèntiques detonacions d'història de música negra, el californià va camí de convertir-se en una versió més fina i seca d'Amy Winehouse. O, més ben dit, en versió masculina de Sharon Jones.

"Time's All Gone" (Innovative Leisure, 2012)

NILS FRAHM

Acaba de complir trenta anys i ja és un dels noms imprescindibles per entendre la dimensió d'aquesta nova generació de músics com Peter Dinklage o Ólafur Arnalds, posen la seva educació clàssica al servei de nous llenguatges i sonoritats. Així, amb un peu a la música clàssica i l'altre peu a l'ambient i el minimalisme, el pianista alemany ha creat delicats i melanconiosos paisatges sonors com els de "Felt", àlbum experimental en el qual piano i electrònica es fonen en abstractes proves de laboratori. Més tard vindria "Screws", disc que va gravar després de trencar-se un dit de la mà i animar-se a documentar l'experiència.

"Screws" (Erased Tapes, 2012)

NURSE WITH WOUND

Amb més de tres dècades a les seves esquenes, Steven Stapleton segueix esquivant qualsevol convenció i fent de Nurse With Wound, projecte experimental que va inaugurar l'any 1978, una imprevisible batedora de música concreta, krautrock, ambient, rock experimental i surrealisme sonor. I és precisament aquest al·lèrgia a les etiquetes la que ha portat al britànic a col·laborar amb artistes tan diversos com Stereolab o Sunn O))), dos exemples de la versatilitat d'un músic que no abandona quasi mai la seva base d'operacions a Irlanda però que estarà a Primavera Sound per a presentar les seves últimes gravacions.

"A Sucked Orange/Scrag" (Dirter, 2013)

OM

Cinc anys després de deixar sense alé al Parc del Fòrum amb la seva insòlita proposta de mantres metàl·liques sense guitarres, Al Cisneros i Emil Amos tornen a Primavera Sound per presentar "Advaitic Songs", treball en el qual el duo segueix investigant els voltants del metal fent servir cordes, bases psicodèliques, samples de música oriental i espiritualitat al temps que segueix ampliant les possibilitats expressives del drone de La Monte Young. Així, entre mantres rocosos i meditacions sonores, l'ex baixista de Sleep i el seu nou soci després de la marxa de Chris Hakius segueixen obrint nous camins pel metal.

"Advaitic Songs" (Drag City, 2012)

OMAR SOULEYMAN

Llegenda de la música siriana amb centenars de treballs editats en cassette i un passat com a cantant especialitzat en bodes tradicionals, Omar Souleyman ha passat de ser un secret del folk fet a l'Orient Mitjà a una icona global gràcies a la seva barreja d'electrònica, teclats àrabs, percussions tribals i instruments de corda tradicionals. El música siriana que va ser descobert a Europa a finals de la passada dècada ha donat el salt definitiu després de remescalar a Björk i començar a deixar-se veure per festivals com el Nightmare Before Christmas d'ATP o el Sónar.

"Haflat Gharbia: The Western Concerts" (Sublime Frequencies, 2011)

ORCHESTRE POLY RYTHMO DE COTONOU

Llegendària formació africana fundada a finals dels 60 a Benín, la Orchestre Poly Rythmo de Cotonou va trencar a principis de la dècada més de vint anys de silenci amb “Cotonou Club”, un disc gravat a París en el qual la banda relleix el folklore del seu país barrejant afrobeat, afrofunk i jazz. Considerada una de les bandes més rellevants i respectades d'Àfrica occidental, l'orquestra s'acompanya en aquesta ocasió de veu com les d'Angélique Kidjo o la jova cantant de Mali Fatoumata Diawara, picades d'ullet a la modernitat d'una banda especialitzada a salvaguardar les arrels musicals més tradicionals.

“Cotonou Club” (Strut, 2011)

PAUS

Paus és una banda portuguesa de rock formada per Makoto Yagyu, Joaquim Albergaria, João “Shela” Pereira i Hélió Morai, quatre músics units per la seva passió pel post-rock i la música experimental. La banda va publicar el seu primer treball, “Paus”, l'any 2011 després que el llançament de l'EP “É uma Água” comencés a donar a conèixer la seva habilitat a l'hora de barrejar rock matemàtic i post-rock retorçat en unes cançons plenes de contundència i girs inesperats.

“Paus” (Enchufada, 2011)

PANTHA DU PRINCE

Geni i figura de l'electrònica alemana, el productor Hendrik Weber segueix treient suc al seu àlies més cèlebre per a traçar nous punts de fuga per el techno i seguir experimentant amb conceptes com l'èxtasi, el trance o la foscor. En aquesta ocasió, el responsable de “Black Noise” s'associa amb el grup de percussió The Bell Laboratory per a unir techno y campanes, i modelar una insólita proposta amb la que Webber es torna a situar al capdavant dels creadors més inquiets i oberts de mires i que portarà al directe amb un no parar d'instruments de percussió i fins i tot un carilló format per 50 campanes de bronze.

“Elements Of Light” (Rough Trade, 2013)

PARQUET COURTS

Si aquest 2013 es parlarà d'algun disc debut, és sens dubte del de Parquet Courts, banda afincada a Brooklyn que, com ja van fer els Strokes fa més d'una dècada, ha aconseguit centrifugar punk i rock and roll, The Fall, The Ramones i Hüsker Dü, i tancar a “Light Up Gold” una quinzena de cançons que celebren la facció més desfermada i joiosa del rock. Sense caure en la nostàlgia ni el revival, Parquet Courts sonen com una versió atropellada dels Modern Lovers, raó més que suficient per a no perdre's el seu pas per Barcelona.

“Light Up Gold” (What's Your Rapture?, 2013)

PEACE

La història de Peace, un jove quartet de Birmingham, compleix a la perfecció el guió de la indústria musical britànica: apareguts del no-res i amb un únic EP publicat, es van convertir en els favorits de la premsa britànica, que no va dubtar a l'hora de comparar-los amb Vampire Weekend i Foals i ascendir-los a la categoria de next big thing. En aquest cas el xivarri està justificat, ja que els britànics es mouen amb agilitat pel pop picant de la new-wave, el funk i les músiques exòtiques. Després de publicar el single “Wraith”, la banda prepara el seu debut per aquest any.

“Wraith” (Columbia, 2013)

PHOENIX

Si “Wolfgang Amadeus Phoenix”, disc que van publicar el 2009 i que ja van presentar aquell mateix any al Primavera Sound, els va portar a situar-se al costat de Daft Punk i Air a primera divisió del pop francès, “Bankrupt!”, el seu cinquè treball, va camí de convertir els de Thomas Mars en nous herois del vibrant rock sintetitzat. Seguint el camí del pop dels vuitanta i alleugerant la cruesa del seus inicis amb picades d’ullet a Aztez Camera i Prefab Sprout i reforçant la connexió entre pop directe i acabats electrònics, els francesos estrenaran a Barcelona un disc que, segons Mars, és “més experimental i minimalista” que els seus predecessors.

“Bankrupt!” (Glassnote, 2013)

PONY BRAVO

Si no són la banda més particular i inclassificable que ha donat el rock cantat en castellà, poc els hi falta. No en va parlem d’una banda que tanmateix es reconeix al mirall de Can que cita Manolo Caracol com a influència o traça connexions impossibles entre la gèlida Alemanya i la fumejant Jamaica. En aquestes coordenades cal emmarcar “Si bajo de espaldas no me da miedo y otras historias” i “Un gramo de fe”, els dos discos que han convertit els sevillans en una de les bandes més arriscades, polsoses e incòmodes de l’actualitat. Després de girar intensament durant els últims anys, la banda ja prepara el que serà el seu tercer disc.

“Un gramo de fe” (El Rancho, 2010)

POOLSIDE

El dia que Filip Nikolic i Jeffrey Paradise van decidir transformar la seva casa de la piscina en un estudi de gravació va néixer Poolside, projecte d’electrònica estiuenca i relaxada amb el que el duo de Los Ángeles s’ha fet un lloc entre l’acid house i el funk estival. Després de treure el cap amb el single “Do You Believe?”, la banda californiana va entregar abans de l’estiu “Pacific Standard Time”, un treball concebut com a banda sonora ideal per torrar-se al sol i punt de trobada entre els Beach Boys i Hot Chip.

“Pacific Standard Time” (Day & Night Recordings, 2012)

THE POSTAL SERVICE

Just quan es compleixen deu anys de l’edició d’aquella meravella que va ser “Give Up”, el disc que va portar a una nova dimensió la anomenada indietrònica i principi i fi d’aquest frec a frec entre Jimmy Tamborello (Dntel) i Ben Gibbard (Death Cab For Cutie), The Postal Service torna a la vida per commemorar el desè aniversari de la seva estrena i recuperar gemmes pop servides entre arranjaments d’electrònica microscòpica i malenconiosa com “Such Great Heights”, “We Will Become Silhouettes” i “Sleepin In”.

“Give Up” (Sub Pop, 2003)

RODRIGUEZ

La història de Sixto Rodriguez és tan increïble que ha tingut que arribar el premiat documental “Searching For Sugar Man” per a que deixéssim de pessigar-nos: cantautor de Detroit d’origen mexicà, Rodriguez va gravar dos àlbums entre el 1970 i el 1971 i flirtejant amb la idea d’esdevindre el nou Dylan fins que va descobrir que això no funcionaria i va desaparèixer. Malgrat tot un dels seus àlbums va arribar a Sudàfrica país que el va convertir en una celebritat i a on va vendre prop d’un milió de còpies dels seus discos mentre ell vivia tranquil·lament treballant al sector de la construcció. Quatre dècades després d’allò, el cantautor de Detroit reapareix ara per assaborir l’èxit que amb prou feines va arribar a conèixer i tocar cançons com “I Wonder” o “Crucify Your Mind”.

"Searching For Sugar Man" (Light In The Attic, 2012)

ROLL THE DICE

Roll The Dice són Malcolm Pardon i Peder Mannerfelt, dos músics suecs que es van agrupar per reivindicar la seva passió comuna pels sintetitzadors analògics i la improvisació i que han acabat signant alguns dels minuts més foscos i claustrofòbics dels últims anys, la majoria d'ells concentrats a "In Dust", malaltissa recreació del krautrock i l'ambient. Un disc capaç de donar-li una sonada rebotada a l'electrònica actual.

"In Dust" (The Leaf Label, 2011)

SAVAGES

Amb poc més d'un any de vida -van oferir la seva primera actuació al gener de 2012- i una estètica que sembla treta directament dels vuitanta, les londinenques Savages s'han convertit de la nit al dia en una nova esperança blanca del post-punk britànic. I encara que el seu currículum sigui encara una mica escàs, el seu primer treball, un EP gravat en directe sota el títol de "I Am Here", presenta un quartet femení capaç de mirar amb ulls nous Joy Division i Siouxsie and the Banshees.

"I Am Here" (Pop Nore, 2012)

THE SEA AND CAKE

Elegants com pocs, The Sea & Cake porten dues dècades fent el que millor saben: signar àlbums que equilibren perfectament la balança entre el risc i l'exquisidesa i fabricant-se una reputació que els ha convertit en un dels grups de culte de Chicago. Amb àlbums de referència com "The Fawn" o "Everybody" la banda que comparteixen Sam Prekop, Archer Prewitt i el Tortoise John McEntire es una de las vies més fiables i disfrutables per endinsar-se a l'univers del jazz sense necessitat d'abandonar el pop i el rock. El seu últim treball, "Runner" remata una trajectòria impecable.

"Runner" (Thrill Jockey, 2012)

SEAN NICHOLAS SAVAGE

Company d'aventures de Mac DeMarco i ànima bessona d'Ariel Pink, l'excèntric Sean Nicholas Savage torna a la càrrega amb "Flamingo", enèsima prova de talent d'un artista que, segons senyalen des del segell Arbutus, es va introduir en el món de la música gravant pop-metal en la màquina de karaoke de casa seva. D'aquella entremaliadura poc queda a "Flamingo", un treball de pop lo-fi i setenter que tanmateix recorda a David Bowie en versió atrotinada que al pop dels vuitanta.

"Flamingo" (Arbutus, 2011)

SHELLAC

Què podem dir de Shellac que no haguem dit ja? Convertits en el més semblant a una banda resident del Primavera Sound, els d'Steve Albini segueixen marcant en vermell les seves participacions al festival i, tot i que el seu últim disc d'estudi es remunta al 2007, el trio de Chicago és incapaç de defraudar en el moment en el que posa en marxa la seva piconadora de rock nerviós i hardcore cuirassat. Un autèntic clàssic dintre i fora del festival i una de les millors exhibicions de música en viu que, encara avui, es pot veure sobre un escenari.

"Excellent Italian Greyhound" (Touch & Go, 2007)

SIMIAN MOBILE DISCO

Va començar com un projecte trapella i festiu però, amb el temps, Simiam Mobile Disco ha esdevingut

l'instrument amb el qual els britànics James Ellis Ford i James Anthony Shaw investiguen les possibilitats del techno en un univers pop. Cada vegada més orientats a la pista de ball i amb treballs que, com "Delicacies", desenvolupen nous llenguatges sintètics, el britànics presenten ara "Unpatterns", un nou pas endavant al seu univers musical que el duet enriqueix recorrent al minimal techno i arraconant les veus per centrar-se en el ritme.

"Unpatterns" (Wichita, 2012)

SOLANGE

Cantant, actriu i model, Solange Knowles és, a més de totes aquestes coses, la germana menor de Beyoncé, una comparació que podria haver esborrat qualsevol altra carrera però que l'artista de Texas ha aconseguit esquivar seguint el seu propi camí i canviant els luxosos escenaris per sucoses connexions amb el món de l'indie. Així, a més de seguir les passes d'Erykah Badu en la seva aposta pel soul, el jazz i el funk, Solange a col·laborat amb Dev Hynes (Blood Orange) i Kevin Barnes (Of Montreal) i ha publicat al segell del Grizzly Bear Chris Taylor. Tota una declaració d'intencions per a una artista que no es conforma amb seguir els camins establerts del R&B contemporani i busca noves sortides dintre del soul clàssic.

"True EP" (Terrible Records, 2012)

SPECTRUM

Peter Dinklage, antic líder al costat de Jason Pierce d'Spaceman 3 i inquiet creador sempre a cavall entre l'experimentació, el pop afilat i l'electrònica, segueix fent malabarismes amb tots els seus àlter egos artístics i torna a Primavera Sound amb l'espectacle "Songs The Spacemen Taught Us", una sort de montatge antològic en el que l'home darrere de Sonic Boom i Experimental Audio Research recupera cançons d'Spaceman 3 i, com no, d'Spectrum.

"Indian Giver" (Birdman Records, 2008)

SR. CHINARRO

Torna l'Antonio Luque hiperactiu i costumista; el gran patriarca de l'indie estatal en la seva versió més expansiva i agraciada. Només un any després de publicar "Menos Samba" i estrenar-se com a novel·lista amb "Exitus", el sevillà torna a prendre el control de Sr. Chinarro per a entregar "Enhorabuena a los cuatro", nou tractat del pop inconformista i avispat reforçat en aquesta ocasió per la presència de Zahara, Anni B. Sweet, Linda Mirada, Guille Mostaza i Pau Roca. Convertit per dret propi en un gènere en si mateix, Luque recupera un to més optimista i jovial mentre torna a fer malabars amb les paraules.

"Enhorabuena a los cuatro" (Mushroom Pillow, 2013)

THE SUICIDE OF WESTERN CULTURE

La seva estrena al Primavera Sound de 2011 ja va deixar a més d'un bocabadat i va venir a confirmar el que era un secret a veus en l'underground barceloní. A partir de llavors, el post-rock sintètic i sorollós d'aquest duet barceloní no ha fet més que guanyar adeptes i saltar de festival en festival sempre acompanyat del seu arsenal de caixes de ritmes, pedals i teclats diversos. Després d'estrenar-se a l'estudi amb un debut homònim, la banda torna aquest any amb "Hope Only Brings Pain", nova sacsejada d'electrònica analògica i post-rock mutant.

"Hope Only Brings Pain" (Irregular, 2013)

SWANS

Si el 2012 va ser l'any de la banda de Michael Gira, amb "The Seer" convertit en un dels millors discos de l'any per a diverses publicacions especialitzades i els seus intensos i explosius directes al Primavera Club retrunyint a les oïdes, 2013 ens porta de tornada als novaïorquesos per tornar a gaudir del seu insuperable directe. Un merescudíssim reconeixement per a una banda que, en actiu des dels vuitanta, sempre ha fet bandera de la incomoditat i l'opressió furgant en el post-punk, el jazz, l'electrònica i el soroll i que ha aconseguit elevar els seus concerts a la categoria de volcànic aquellarre sonor.

"The Seer" (Young God, 2012)

TAME IMPALA

Si "Innerspeaker", el seu debut a l'any 2012, ja va agitar l'univers indie gràcies a la seva insòlita i colorista proposta, el segon treball de Tame Impala, "Lonerism", ha acabat per confirmar a la banda de David Parker com un dels millors renovadors del rock psicodèlic. Els australians, produïts de nou per David Fridmann, segueixen apropant posicions a The Flaming Lips sense renunciar al rock progressiu ni a la psicodèlia clàssica dels seixanta i dels setanta. Com s'ha encarregar d'assenyalar la crítica, Parker juga a imaginar com sonarien els Beatles "si no s'haguessin separat i haguessin canviat de proveïdor".

"Lonerism" (Modula, 2012)

TARÁNTULA

Habituals del subsol de Barcelona i cèl·lula creativa de la que han sorgit les aventures en solitari de Joe Crepusculo, Tarántula torna amb "Fracasados", treball en el qual la banda formada per Vicente Leone, Daniel Descabellado i Joe Crepusculo renoven el seu so i abandonen la caixa de ritmes i el baix sintètic per incorporar a les seves files al bateria de Zal i a l'ex baixista de Manos de Topo. El resultat, navegant sempre entre el punk, el rock castís i la incorrecció política, és un treball que segueix el camí d'"Humildad trascendental" però amb un so més orgànic.

"Fracasados" (Producciones Doradas, 2012)

THE 2 BEARS

Portant una mica més enllà la pulsio rítmica de la seva banda, Hot Chip Joe Goddard s'ha aliat amb Raf Rundell per a homenatjar a la cultura de club i a la subcultura gay de la nit, sí, però també per a recuperar i celebrar el house de Chicago, la música rave i el pop sempre al servei de la pista de ball. Després d'estrenar-se amb un parell d'EPs i calentar motors a Ministry Of Sound Radio, el duo es va estrenar l'any passat amb "Be Strong".

"Be Strong" (Southern Fried Records, 2012)

THE HAXAN CLOAK

Amb un projecte que oscila entre el doom metal, l'ambient, el noise i l'electrònica més fosca, el multiinstrumentalista britànic Bobby Krlic ha aconseguit situar-se com un dels músics a seguir aquest 2013, un nom pròpiament sellat al The Haxan Cloak que ja ha donat mostres del seu savoir faire en treballs com "Observatory" o un debut homònim publicat el 2011. Fixat per Tri Angle, el britànic acaba de publicar "Excavation", el seu segon llarg i nova mostra de la seva habilitat a l'hora de moure's entre manipulacions sonores, percussions i instruments com la guitarra i el carilló.

"Excavation" (Tri Angle, 2012)

THEE OH SEES

Imprevisibles, infecciosos i caòtics, Thee Oh Sees componen al costat de Sonny & The Sunsets, Sic Alps i Ty Segall la gran família de garatge-rock nord-americà, encara que els de John Dwyer poden presumir d'encapçalar la saga després d'una dècada recurrent escenaris i publicant sense parar en segells com Captured Tracks, In The Red, Tomlab o Narnack. Sense temps ni tan sols per descansar i després de passar per la passada edició del Primavera Sound, els de San Francisco tornen per presentar "Putrifiers II", treball en el qual segueixen servint garage sense refinar i deliciós noise-pop.

"Putrifiers II" (In The Red, 2012)

THE ORCHIDS

Autèntic emblema del pop escocès i supervivents amb més de 25 anys de carrera, The Orchids tornen a aparèixer de la mà d'Aquarela, segell que publicarà el seu nou treball i els alinearà amb Come, Sr. Chinarro i Julie Doiron per a celebrar el seu vintè aniversari. Enigmàtics i combatius, els de Glasgow van començar destilant classe i pop encantador a Sarah Records i, des d'aleshores, no han parat de compartir juntament amb Prefab Sprout o Orange Juice la paternitat del pop escocès. Reformats el 2007 després d'una dècada de silenci, la banda torna a Primavera Sound, on ja es van estrenar aquell mateix any.

"The Way That You Move" (Pebble 2011)

TINARIWEN

Desconeguts fora del Sahara durant més de dues dècades, Tinariwen passen per ser actualment els autèntics guardians de les essències del blues del desert i els portaveus oficiosos del poble tuareg. Creadors d'un estil única que beu de la música tradicional africana, el rock i el blues occidental, els músics capitanejats per Ibrahim Ag Alhabib han passat de ser un dels secrets millor guardats del continent africà a col·laborar amb Robert Plant o Herbie Hancock, reble elogis de Coldplay i Radiohead i gravar junt a músics de Wilco i TV On The Radio.

"Tassili" (V2 Music, 2011)

TITUS ANDRONICUS

Dos anys després de publicar "The Monitor" i prendre a l'assalt el festival amb la seva història conceptual sobre la Guerra Civil nord-americana, Titus Andronicus es donen un respir i, amb el punk dels seus anteriors treballs una mica més temperat, lliuren "Local Business", el seu tercer treball. Més madurs i reflexius, els de Patrick Stickless rebaixen lleugerament les revolucions per ampliar el seu camp de batalla i apropar aquest catàleg d'influències que va d'Arcade Fire a Bruce Springsteen i al rock americà més clàssic. Això sí: els directes dels de Nova Jersey prometen seguir sent d'impacte.

"Local Business" (XL, 2012)

TOUNDRA

Sense fer gaire enrenou però sense deixar en cap moment d'avançar, els madrilenys Toundra s'han anat forjant una reputació a prova de bombes a base d'insistir per la via del rock instrumental i absorbir les aventures sonores de Mogwai i Explosions In The Sky, sí, però també d'Isis i Pelican. Nascut de les cendres de Ten Minute Man, el quartet va publicar l'any passat el seu tercer treball, un nou exemple de contundència experimental i melodrama sonor que els ha portat de gira per França, Alemanya i Suïssa.

"III" (Aloud Music, 2012)

THE VACCINES

Van ser rebuts com l'enèsim hype del pop britànic i encimbellats per la premsa britànica com això, però The Vaccines només han necessitat dos discos per demostrar que no són una flor d'un dia. I no només perquè "What Did You Expect From The Vaccines" i "Come Of Age", els seus dos treballs publicats fins avui, esquivin les convencions del revival brit per traçar connexions entre Orange Juice i The Strokes, sinó també perquè la banda ha demostrat la seva saviesa musical compartint llançaments amb R. Stevie Moore i versionant a Nick Lowe i Jonathan Richman.

"Come Of Age" (Sony Music, 2012)

VERONICA FALLS

"Waiting For Something To Happen", el nou treball dels londinencs Veronica Falls, no és més que la confirmació de tot el bo que presagiava aquell debut homònim de 2011 en el que el surf-pop, la new wave i el garage desmanegat es donaven de la mà. Així, només dos anys després, els britànics segueixen airejant la seva passió per Comet Gain i The Feelies en un treball a cavall entre els setanta i els vuitanta i sobrat d'himnes vibrants i bombollejants.

"Waiting For Something For Happen" (Bella Union, 2013)

WHITE FENCE

Companys d'aventures de Ty Segall, al costat del qual van gravar l'any passat l'alucinogen "Hair", White Fence és un projecte liderat pel guitarrista Tim Presley i emparat per Woods al seu segell Woodsist, detalls que ajuden a entendre els camins pels quals es mou la música d'una banda enamorada de la psicodèlia, la baixa fidelitat i les guitarres vibrants. Amb quatre àlbums i unes referències en les que hi caben des de Pink Floyd fins a Guided By Voices, la banda va participar l'any passat en un homenatge a The Velvet Underground amb una al·lucinada reunió de "Run Run Run".

"Family Perfume, Vol. 2" (Woodsist, 2012)

WILD NOTHING

Jack Tatum, l'home darrere de Wild Nothing va decidir canviar el seu dormitori per un estudi com Déu mana per gravar la continuació de "Gemini", confeccionat a partir del software Garageband, i el resultat no podria haver estat millor: pop atemporal i assolellat, cançons plenes de nostàlgia estiuenca i sana malenconia, un so molt més depurat i un emotiu homenatge al pop dels vuitanta, facció C-86, en el qual també caben picades d'ullet a The Cure o My Bloody Valentine.

"Nocturne" (Captured Tracks, 2012)

WOODS

Nascuts de la inquieta ment de Jeremy Earl, cantant al que no costa gaire comparar amb Neil Young, els estadunidencs van arribar amb pressa a l'escena folk-rock de la Costa Oest i en menys d'una dècada ja han publicat set treballs en els quals la psicodèlia i el rock clàssic viatjant de la mà entre picades d'ullet a Crazy Horse, M. Ward i altres herois del rock americà. A Primavera Sound presentaran "Bend Beyond", esplèndid i aplaudit treball que, a més de aixecar-los fins al cim del folk àcid, ha fet esdevindre al grup de Brooklyn una sàvia alternativa a bandes com Fleet Foxes.

"Bend Beyond" (Woodsist, 2012)

WU-TANG CLAN

El vintè aniversari de “Enter The Wu-Tang (36 Chambers)”, pilar fonamental de la història del hip hop i àlbum que va convertir a Wu-Tang Clan en una de les bandes més influents de la història del rap, és l’excusa ideal per a que la banda de Nova York torni a alinear la seva formació original i reivindiqui sobre un escenari el pes capital de la seva llegenda. De moment, RZA ja va aconseguir reunir a Ghostface Killah, GZA, Cappadonna, U-God i Masta Killa per a una actuació al programa de Jimmy Fallon, tot i que la idea és que Raekwon, Method Man i Inspectah Deck s’acabin sumant a aquesta celebració.

“Legendary Weapons” (Entertainment One Music, 2011)